

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Temmuz | Ağustos | Eylül 2020

Tanrı için Arkadaşlar Edinmek: Tanrı'nın Hizmetinde Paylaşmanın Sevinci

İçindekiler

1	Niçin Tanıklık? — 27 Haziran-3 Temmuz	4
2	Cazip Tanıklıklar: Kişisel Tanıklığınızın Gücü — 4-10 Temmuz	12
3	İnsanları İsa'nın Gözünden Görmek — 11-17 Temmuz	20
4	Dua Gücü: Başkaları İçin Yalvarmak — 18-24 Temmuz	28
5	Ruhça Pekiştirilmiş Tanıklık — 25-31 Temmuz	36
6	Sınırsız Olanaklar — 1-7 Ağustos	44
7	Sözü Paylaşmak — 8-14 Ağustos	52
8	İsa Gibi Hizmet Etmek — 15-21 Ağustos	60
9	Kazanan Bir Tutum Geliştirmek — 22-28 Ağustos	68
10	Dahil Olmak İçin Heyecan Verici Bir Yol — 29 Ağ.-4 Eylül	76
11	İsa'nın Hikâyesini Paylaşmak — 5-11 Eylül	84
12	Paylaşmaya Değer Bir Haber — 12-18 Eylül	92
13	İmanda Bir Adım — 19-25 Eylül	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar
Mark Finley

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Jónatas Silveiro

Çeviri
Şahin Kama

Redaksiyon
Dilara Souza de Oliveira

© 2020 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemler telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventisti," "Adventisti" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2019 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntuları, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Tanrı için Arkadaşlar Edinmek: Tanrı'nın Hizmetinde Paylaşmanın Sevinci

Küçük bir düşünceyi kavradığımızda hayatımızda büyük bir değişikliğe yol açan anlar vardır. Bir kaç yıl önce bazı arkadaşlarımla birlikte bir hizmet toplantısına katıldım. Tartışma imanımıza, tanıklığımızı ve müjdeciliğe geldi. Arkadaşlarımdan birisi şu ifadeyi kullandı, "Hizmet büyük ölçüde Tanrı'nın işidir. Dünyamızı kurtarmak için göğün bütün kaynaklarını kullanıyor. Bizim işimiz kaybolmuş insanları kurtarma işinde O'nunla sevinçle işbirliği yapmaktır." Omuzlarımdan büyük bir yük kalkmış gibi oldu. Kaybolmuş bir dünyayı kurtarmak benim işim değildi. O Tanrı'nındı. Benim sorumluluğum yapmakta olduğu şeyde O'nunla işbirliği yapmaktı.

Hizmetin Tanrı'nın işi olduğu fikri Kutsal Kitap boyunca açıkça belirtilmiştir. Süleyman bunu şu şekilde ifade ediyor, "O insanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu" (Vaiz, 3:11). Bir insan dünyaya geldiğinde Tanrı onun varlık yapısının derinliğine sonsuzluk için bir istek yerleştirir. Augustine'in bir keresinde söylediği gibi: "Rab, bizler senin için yaratıldık ve kalplerimiz sende rahatı bulana dek asla rahat etmeyecek." Yuhanna'nın Müjdesi'ne göre İsa bu dünyaya gelen herkesi aydınlatan ışıktır (Yuhanna 1:9). Tanrı her birimizin içine sadece O'na karşı bir özlem koymadı, bizi Kendisi'ne çekmek için Kutsal Ruh'u da gönderiyor.

Doğruyu yapmaya karşı her arzu, her günahı itiraf Kutsal Ruh tarafından teşvik edilir. İyilik için her arzu, nazık olmaya yatkınlık ve cömertlik ilk önce Kutsal Ruh tarafından harekete geçirilir. Tam olarak anlamasak veya fark etmesek bile yaşamlarımızda çalışan Kutsal

Ruh bizi İsa'ya çeker (Yuhanna 16:7-15). Fakat İsa'nın Kendisi hediyelerin en büyüğüdür.

İnsan ırkı umutsuz bir şekilde günah içinde kaybolduğunda ve sonsuz ölüme mahkum olduğunda Tanrı'nın sevgisi inisiyatifi aldı. Luka şöyle yazar, "Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi" (Luka 19:10). Elçi Pavlus ekliyor, "Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü" (Romalılar 5:8). Bizim kurtuluşumuz için Tanrı inisiyatifi aldı. Mesih göğün yüceliğini ve görkemini bırakıp bir kurtarma görevi için bu günahla kararmış dünyaya geldi.

Biz O'na doğru minicik bir adım atmadan önce O bize doğru dev bir sıçrama yaptı. Biz daha O'na hayatımızı hiç vermemişken ölümü aracılığıyla bize kurtuluş sağladı. Biz O'nun düşmanlarıydık, fakat O bizim arkadaşımızdı. Biz O'na arkamızı döndük, fakat O bize yüzünü. Biz O'nu azıcık sevdi, O bizi çok fazla sevdi.

Luka 15. bölümde İsa bıkip usanmadan kayıp koyunlarını arayan bir iyi çoban gibi resmediliyor, bir kadın telas içinde çeyizinden kaybettiği gümüş parasını arıyor, yaşlı bir baba hiç çekinmeden kayıp oğlu ile buluşmaya koşuyor. Ellen G. White'in yaptığı şu harika ifadenin üzerinde düşünmeye değer: "Büyük kurtarma planı dünyanın kuruluşundan evvel hazırlanmıştı. Mesih insan için verilecek bu harika fidyeyi üstlenme işinde yalnız değildi. "Dünya yaratılmadan önce göksel mecliste Baba ve Oğul eğer insan Tanrı'ya sadakatsizlik ederse Baba ile birlikte olan Mesih'in günahkarın yerini alıp onun çekmesi gereken adalet cezasını çekmesi için anlaştılar."—The Advent Review and Sabbath Herald, 15 Ekim 1898.

Bunu bir dakikalığına düşün. Mesih ile sonsuz bir sevince katılma ayrıcalığına sahip olduğumuz gibi O'nun hizmetinde O'nunla işbirliği yapma gibi harika bir sorumluluğa da sahibiz. Bu çeyreğin dersleri işte bu konularla ilgili.

Uluslararası bir müjdecisi olarak bilinen, Amerika Birleşik Devletleri'nin Connecticut eyaletinden Mark Finley Genel Konferans'ta 2005-2010 yılları arasında bir başkan yardımcısıydı. Tam zamanlı bir çalışmadan emekli olduktan sonra Genel Konferans başkanının bir asistanı oldu. Pastor Finley ve eşi Ernestine'in üç çocukları ve beş torunları var.

Niçin Tanıklık?

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yakup 5:19, 20; Luka 15:6; Sefanya 3:17; Yuhanna 7:37, 38; 1Timoteos 2:3, 4; 2Korintliler 5:14, 15.*

HATIRLAMA METNİ: “Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı’yı hoşnut eder. O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister” (1. Timoteos 2:3, 4).

Tanrı’nın her yerdeki tüm insanlar için büyük özlemi O’nun sevgisine cevap vermeleri, O’nun lütfunu kabul etmeleri, O’nun Ruhu ile dönüşmeleri ve O’nun krallığında kurtarılmış olmalarıdır. O’nun bizim kurtuluşumuzdan daha büyük bir arzusu yoktur. O’nun sevgisi sınırsızdır. O’nun lütfü ölçülemez. O’nun merhametinin sonu yoktur. O affetmekten yorulmaz. O’nun gücü sonsuzdur. Kurban isteyen putperestlerin tanrılarının aksine bizim Tanrımız yüce kurbanı sağlamıştır. Biz ne kadar kurtarılmış olmak istersek isteyelim Tanrı bizi kurtarmayı daha çok ister. “Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı’yı hoşnut eder. O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister” (1Timoteos 2:3, 4). O’nun kalbi senin ve benim kurtuluşumun özlemini çeker.

Tanıklık tümüyle İsa hakkındadır. O’nun bizi kurtarmak için ne yaptığı hakkında, bizim yaşamlarımızı nasıl değiştirdiği hakkında ve O’nun kim olduğunu ve O’nun karakterinin güzelliğini bize anlatan O’nun sözünün şaşırtıcı gerçekleri hakkındadır. Niçin Tanıklık? O’nun kim olduğunu anladığımızda ve O’nun lütfunun harikalarını ve sevgisinin gücünü tecrübe ettiğimizde sessiz kalamayız. Niçin Tanıklık? O’na katıldığımızda O’nun lütfü ile kurtulmuş ve O’nun sevgisi ile dönüşmüş insanları görmekten duyduğu sevince ortak oluruz.

*4 Temmuz Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Kurtuluş için Fırsatlar Yaratmak

Allah her yerde insanların O'nu tanımaları için günlük fırsatlar yaratır. Kutsal Ruh aracılığıyla onların kalplerinde aktiftir. Doğal dünyanın güzelliğinde ve karmaşıklığında Kendisi'ni gösterir. Evrenin derinliği, düzeni ve simetrisi sınırsız bilgisi ve mutlak gücü ile birlikte sonsuz bir Tanrı'dan bahseder. Bizi Kendisi'ne çekmek için yaşamlarımızda olaylar veya Kendi tasarruflarını düzenler.

Allah Ruhu'nun etkileri, doğanın görkemi ve takdiri ilahi ile Kendisi'ni ortaya koysa da, O'nun sevgisinin en açık şekilde ortaya konuşu İsa Mesih'in hayatında ve hizmetinde bulunur. İsa'yı başkalarına anlattığımızda onlara kurtulmaları için en iyi fırsatı sunarız.

Luka 19:10 ayetini oku ve Yakup 5:19, 20 ayetleri ile karşılaştır. Luka'nın müjdesi Mesih'in dünyaya gelme amacı hakkında ne öğretiyor? Mesih'in kaybolmuşu kurtarma işinde O'nunla nasıl işbirliği yaparız?

Yakup'a göre "günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur" (*Yakup 5:20*). Romalılar kitabı bu düşünceyi güçlendirir. Romalılar 1 ve 2. bölümlerde hem Tanrı'nın ifşasını doğada görmüş olan Uluslar hem de Tanrı'nın peygamberlik vahyini Kutsal Yazılar yoluyla alan Yahudiler Mesih olmadan kayıptırlar. Romalılar 3, 4 ve 5. bölümlerde elçi sadece iman yoluyla ve lütuf aracılığıyla gelen kurtuluşu açıklıyor. Romalılar 6, 7 ve 8. bölümlerde aynı zamanda kutsayan lütfun her imanlıyı nasıl akladığını anlatıyor. Romalılar 10. bölümde "Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak" (*Romalılar 10:13*) diyor ve inanmayan kişinin çağıramayacağını, duymayan kişinin inanamayacağını ve birisi onlara söylemezse duyamayacaklarını belirtiyor. Bizler kurtuluş planında müjdenin yüceliği ile birlikte kayıp insanlara ulaşacak Tanrı'nın bağlantularımız.

İnsanlara kurtulmaları için tek şanslarını vermek için tanıklık etmiyoruz. Onlara en iyi şansını vermek için tanıklık ediyoruz. Tanrı'nın insan ırkını kurtarma planında rolümüz nedir? Şunun hakkında da düşün: Kaç kişi senin ağzından müjdeyi duydu?

İsa'yı Memnun Etmek

Hiç birisi size “Günün nasıl geçiyor, bugün her şey yolunda mı,” diye sordu mu? Siz bu soruları Allah’a sorsaydınız ne olurdu? “Günün nasıl geçiyor Rabbim?” Sizce nasıl bir cevap alırdınız? Muhtemelen şöyle bir cevap olurdu: “Benim günüm aşırı zordu. Bin sığınmacı kampı soğuk, açlık ve çocukların ağlayışı ile dolunca gözlerim yaşla doldu. Dünyanın kalabalık şehirlerinin caddelerinde yürüdüm ve evsizleri ve açları görünce ağladım. Tacize uğramış kadınlar ve seks köleliğine satılmış korkmuş çocuklar nedeniyle kalbim parçalanıyor. Savaşın yıkımlarına, doğal felaketlerin yıkıcı etkilerine, zayıflatıcı ve öldürücü hastalıkların acı verici ıstırabına tanıklık ettim.” “Fakat Rabbim, seni sevindirecek bir şey yok mu? Yüreğine sevinç getirecek hiç bir şey yok mu? Sana şarkı söylettirecek bir şey yok mu?”

Luka 15:6, 7, 9, 10 ve 22-24, 32 ayetlerini oku. Bu hikayeler nasıl sona eriyor ve bu bitişler sana Allah hakkında ne diyor?

Kaybolanlar bulunduğu tüm gök sevinir. Hastalıkla, felaketle ve ölümlü dolu dünyada diğerlerinin kurtuluşunun “iyi haberi” ni paylaşarak Allah’ın kalbine sevinç getirebiliriz. Mesih’in sevgisini paylaşmanın en büyük etkilerinden biri tanıklığın Allah’ın kalbine sevinç getirdiğini bilmektir. O’nun sevgisini her ortaya koyuşumuzda tüm gökler ezgi söyler.

Sefanya 3:17 ayetini oku. O’nun kurtarıcı lütfunu kabul ettiğimizde Rabbimiz nasıl tepki verir?

Bu sahneyi hayal edin. Tanıklığınız nedeniyle bir adam veya bir kadın veya bir çocuk veya bir kız İsa’yı kişisel Kurtarıcı’sı olarak kabul ediyor. İsa seviniyor. Tüm gök mest eden bir ezgi ile coşuyor ve yüce Kurtarıcımız bu kişi için ezgi söyleyerek seviniyor. Tanıklığınızın üzüntü dolu bir dünyada Allah’ın yüreğine sevinç getirmesini bilmekten daha büyük, daha tatmin edici bir ödül olabilir mi? “Allah Kendi gerçeğini dünyaya insan araçları vasıtasıyla iletmekten memnun olmuştur ve bizzat Kendisi, Kendi Kutsal Ruhu’yla insanları yetkin kılarak Kendi işini yapmalarını sağlamıştır. Zihinleri söylenecek şeylerin ve yazılacak şeylerin seçiminde yönlendirmiştir. Hazine toprak kaplara emanet edilmiştir, ancak yine de Gökten gelmiştir.”—Ellen G. White, Selected Messages [Seçme Mesajlar], 1. kitap, s. 26.

Vererek Büyüme

Ölü Deniz dünyanın en alçak yükseltisini işaret eder. Deniz seviyesinden 423 metre aşağıda oluşu ile dünyanın en alçak denizleri sıralamasında birincidir. Ürdün ırmağı Celile gölünden çıkar ve sona erdiği (öldüğü) Ölü Deniz'e varıncaya kadar Ürdün Vadisi boyunca yolda kollara ayrılır.

Sıcak, kuru iklim, yoğun güneş ışığı ve çöl şartları suyun çok hızlı bir şekilde buharlaşmasına neden olur. Ölü Deniz'in tuz ve mineral seviyesi %33,7 olduğu için sularında çok az canlı hayatta kalır. Balık yoktur, bitki yoktur; sadece dipte bazı mikroplar ve bakteriler yaşar.

Hristiyan yaşamlarımızda hayatlarımıza akan Tanrı'nın lütfu diğerlerine akıyorsa bizler de Ölü Deniz gibi durgun ama tümüyle yaşamsız oluruz. Hristiyanlar olarak yaşayacağımız hayat böyle değildir.

Yuhanna 7:37, 38 ve Luka 6:38 ayetlerini oku. Ölü Deniz tecrübesinin aksine imanlılar Mesih'ten gelen tazeleyici yaşam suyu ırmaklarını aldıklarında doğal sonuç ne olur?

“Allah bizim yardımımız olmadan da günâhkarı kurtarma amacına ulaşabilirdi; fakat Mesih'in karakteri gibi bir karakter geliştirmemiz için O'nun işinden pay almamız. O'nun sevincine (O'nun kurbanlığıyla kurtulmuş canları görme sevincine) ortak olmak için O'nun insanlığı kurtarma işine katılmamız.” Ellen G. White, Çağların Arzusu, s. 142 [Sevgi Öğretmeni s. 126].

“Galip gelecek olanlar kendilerinden vazgeçmiş olmalıdır; bu büyük işi tamamlayacak olan tek şey diğerlerinin kurtuluşu ile yoğun bir şekilde ilgilenmektir.”—Ellen G. White, Fundamentals of Mesihian Education [Hristiyan Eğitiminin Temelleri], s. 207.

Mesih'in yaşamlarımızda yaptıklarını diğerleri ile paylaştıkça büyürüz. Mesih'te bize verilenleri düşünecek olursak hangi en aşağılık bencillik bizi ancak bize verilenleri diğerleri ile paylaşmaktan alıkoymabilir? Bu arada, imanımızı paylaşmaktan başarısız olursak ruhsal yaşamlarımız Ölü Deniz gibi cansız olur.

Başkalarına tanıklıkta bulunma, onlarla dua etme ve onların ihtiyaçlarına hizmet etme tecrübelerinin nelerdir? Bu tecrübeler imanını ve Rab ile yürüyüşünü nasıl etkiledi?

Mesih'in Emrine Bağlılık

Mesih'e bağlılık O'nun isteğini yapmaya bir adanma gerektirir. O'nun emirlerine itaati zorunlu kılar. Kaybolmuşların kurtuluşunda O'nun kalbi ile birlikte atan bir kalbe sebep olur. O'nun önem verdiği şeylere önem verir.

1. Timoteos 2:3, 4 ve 2. Petrus 3:9 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah'ın kalbi hakkında bize ne diyor? O'nun önceliği nedir?

Allah insanları kurtarma konusunda tutkuludur. O'nun için daha önemli bir şey yoktur. O'nun samimi arzusu "bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesi" dir (1.Timoteos 2:4). O "hiç kimsenin mahvolmasını istemeyerek, ancak hepsi tövbeye gelsinler diye, bize karşı tahammül ediyor" (2Petrus 3:9, BC). Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi bu ayeti yorumlarken "istemek" kelimesi yerine kullanılan Grekçe kelimenin "zihnin isteme veya arzulama eğilimi" anlamına gelen boulomai olduğunu gösteriyor. Ardından küçük bir kelime olan ancak (ama, fakat) kelimesi hakkında şu bilgi dolu yorumu yapıyor. "Ancak" kelimesinin Grekçesi alla' dır. Burada alla kelimesi "Tanrı'nın doğasının yanlış yorumlaması, yani O'nun bazılarının yok olmasını istemesi ile O'nun herkesin kurtulmasını arzulaması arasındaki karşıtlığa vurgu yapmak amacıyla" kullanılmıştır." —Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi, 7. cilt, s. 615. Mesih'in her birimiz için emri O'nun sevgisinin, lütfunun ve tüm insanlığın kurtulmasını istemesinin O'nun doğasının sonucu olduğu gerçeğine tanıklık etme görevine katılmamızdır.

Elçilerin İşleri 13:47 ayetini oku ve Yeşaya 49:6 ile karşılaştır. Bu ayet öncelikli olarak kimden bahsediyor? Pavlus onu nasıl kullanıyor?

Eski Ahit peygamberliğinin birden fazla tatbikinin olduğu zamanlar vardır. Pavlus burada ilk önce İsrail'e ve peygamberlik olarak Mesih'e işaret eden (bkz. Yeşaya 41:8, Yeşaya. 49:6, ve Luka 2:32) bir peygamberliği alıyor ve onu Yeni Ahit kilisesine uyguluyor. Çünkü kilisenin Mesih'in emrini görmezden gelmesi veya önemsizleştirilmesi onun varlık amacının başarısız olması ve dünyaya yapacağı peygamberlik çağrısını kaçırması demektir.

Kilisenin, hatta yerel bir kilisenin, ne için kurulduğunu unutup kendi içine çok fazla odaklanmasının tehlikeleri nelerdir?

Sevgi ile Harekete Geçmek

Bu hafta “Niçin Tanıklık?” sorusunu cevaplamaya odaklandık. İmanımızı paylaşırken O'nun dünyaya hizmetinde O'nunla işbirliği yapmanın sevincine sahip oluruz. O'nun sevgisi hakkındaki tanıklığımız insanların O'nun lütfunu ve gerçeğini daha açık bir şekilde görmelerini sağladığı için onlara kurtuluş için daha büyük fırsatlar sunar.

Aynı zamanda, tanıklık Tanrı'nın bizi ruhsal olarak büyütme için kullandığı araçlardan biridir. Mesih'in bizim için yaptığını paylaşmakta ve başkalarına hizmette başarısız olmak saf ruhsal yaşamı boğar.

Tanıklık bizi tüm insanlığın kurtulmasını arzulayan Biri'nin kalbi ile bağlantıya geçirir. Bu O'nun emrine itaatın bir sonucudur. Bugünün dersinde tanıklık için etkenlerin en büyüğünü çalışacağız.

2. Korintliler 5:14, 15, 18-20 ayetlerini oku. Pavlus'u müjde uğruna denenmeleri, sıkıntıları, zorlukları ve yoklukları yaşamaya teşvik eden neydi? Bu etken Mesih için hizmetimizi nasıl teşvik eder?

Elçi Pavlus sevgi ile harekete geçirilmişti. Sevgi için yapacağınız ama sevgi dışında bir nedenle yapmayacağınız şeyler vardır. Elçi Pavlus “bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir” dediğinde ebedi bir gerçekten bahsediyordu. Buradaki zorlama kelimesi “teşvik etme, harekete geçirme, kontrol etme veya hayli özendirme” anlamındadır. Mesih'in sevgisi Pavlus'un hareketlerini kontrol etti ve onun tanıklığını harekete geçirdi. Cesur bir amaçla ve kararlı bir düşünce ile Akdeniz dünyasında kurtuluş planını paylaştı.

“Sevgi kalpte yer etmelidir. Esaslı bir Hristiyan eylemlerinin kaynağını Efendisi için yüreğinin derinliğinde hissettiği sevgiden alır. Onun Mesih'e karşı duyduğu sevginin dipten gelen kökleri kardeşleri için özverili bir ilgiyi ortaya çıkarır.” Ellen G. White, *The Adventist Home* [Adventist Aile], s. 425.

Mesih'in bizim için yaptığı büyük fedakarlığı gerçekten anladığımızda O'nun sevgisinden etkileniriz ve bizim için yaptığını diğerleri ile paylaşmak için zorlanırsınız.

Tüm yaradılışı (galaksileri, yıldızları, melekler ordusunu, tüm evreni, diğer dünyaları) yaratan Kişi bizim için çarmıhta ölen Kişi'dir. Nasıl olur da bu şok edici gerçek içimizde Allah sevgisi ve bu sevgiyi paylaşma isteği yaratamaz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White'in Elçilerin İşleri kitabında "Allah'ın, Kilisesi için Tasarısı" bölümünü s. 9-16 ve Çağların Arzusu [Sevgi Öğretmeni] kitabında s. 803-814 oku.

Yeni Ahit Kilisesi varlığının amacını anlamama tehlikesi ile karşılaştı. Ellen G. White bu tehlikeyi tanımlıyor: "Yeruşalim'deki kilisenin uğradığı zulüm, müjde işinin büyük bir ivme kazanması sonucunu doğurdu. O yerde sözün hizmeti başarı kazandı, böylelikle öğrencilerin, Kurtarıcı'nın verdiği tüm dünyaya gitme görevine aldırışsızlık ederek, orada haddinden fazla oyalanması tehlikesi başgösterdi. Kötülüğe karşı dayanma gücünün en iyi girişken hizmetle elde edilebileceğini unutarak, Yeruşalim'deki kiliseyi düşmanın saldırılarından korumak kadar önemli bir işleri olmadığını düşünmeye başladılar. Yeni mühtedileri müjdeyi henüz duymamış olan kişilere müjdeyi götürmeleri için eğitecekleri yerde, herkesi başarılıyla tatmin olmaya yönlendirecek bir yol tutma tehlikesi içine girdiler." — Elçilerin İşleri, s. 105.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Ellen G. White'in yukarıdaki alıntısına, özellikle de son satırına dikkatlice bak. Neden bugün bile aynı muhtemel tehlikeye karşı dikkatli olmalıyız? Önümüzdeki hizmet zorluklarının ışığında neden böyle bir davranış çok korkunç, hatta feci bir hata olurdu?
- ❷ Her Müjde'nin benzer bir emirle bitmesi hakkında ne düşünüyorsun? Matta 28:18-20, Markos 16:15, 16, Luka 24:46-49 ve Yuhanna 20:21 ayetlerini oku. İlk yüzyıl imanlıları için bu ne anlam ifade ediyordu ve bugün bizim için ne anlam ifade etmeli?
- ❸ Tanıklık ve hizmet hiç saf ruhsallığın yerini alabilir mi? Öyleyse bu nasıl olur ve bu tuzağa karşı nasıl dikkatli olabiliriz?
- ❹ Sınıfta Salı gününün dersinin sonundaki tanıklığınızın ve hizmetinizin ruhsal büyümenizi nasıl etkilediği konusundaki sorunun cevabı hakkında konuşun. Diğerlerine yardım edebilmek için öğrendiğiniz bazı şeyler nelerdir? Başkalarına kaçınmaları için yardım edebileceğiniz hangi hataları yaptınız?
- ❺ Allah'ın her birimizi şahsi olarak sevdiği harika gerçek üzerinde düşün. Bunun ne demek olduğunu nasıl anlıyorsun? Bu gerçek, belki de tüm evrendeki bu en önemli gerçek, senin yaşamını nasıl etkiliyor?

Havaalanında durdurulmak

YAZAN: GLENN ERNFORD LIE

Yargı Günü'nde yalnızca bir soru sorulacak. Bunu, uluslararası yolculuğumda ABD'nin Oregon eyaletindeki Portland şehrine indiğimde duydum.

ABD göçmenlik bürosu memuru, Portland Uluslararası Havalimanı'nda ilk önce Norveç pasaportuma daha sonra da bana baktı. "Ziyaret sebebiniz nedir?" diye sordu. "Bir arkadaşımı ziyaret edeceğim" dedim.

"Adresi ne?" dedi.

"Bilmiyorum" dedim. "Ama benimle havalimanında buluşacak."

Göçmenlik bürosu memuru adresi bilmediğinden dolayı hoşnut görünmüyordu.

"Peki, onunla nerede tanıştın?" dedi.

"Londra'nın dışında bir üniversitede."

"Orada hangi bölümü okudun?"

"Teoloji."

Göçmenlik bürosu memuru yüzümü inceledi.

"İmanlı mısınız?" dedi.

"Evet."

Elindeki pasaportuma baktı ve sonra bana döndü.

"Peki, nasıl kurtuldun?" dedi.

Cevap bir anda ağızımdan çıkıverdi.

"Çünkü İsa benim için canını verdi" dedim.

Göçmenlik bürosu memuru bana baktı ve;

"Güzel cevap," dedi. "Girebilirsin."

Gülümsedim ve Amerika Birleşik Devletleri'ne giriş yaptım.

Bagaj talep alanına yürürken konuşmanın önemi dikkatimi çekmişti. Yargı Günü'nde sadece bir soru sorulacak:

Neden kurtuldun? Cevabı, Yuhanna 5: 11-13'te bulabiliriz, "Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım." (2008 Yeni Çeviri)

Nasıl kurtuldun? Kurtuluş güvencesiyle, "İsa benim için canını verdiği için" diyerek güvenle cevap verebilirsiniz. Karşılığında şu tatlı sözleri duyacaksınız; "İyi cevap. Girebilirsiniz."

GLENN ERNFORD LIE (55), NORVEÇ'İN OSLO ŞEHRİNDE, ØSTMARK'A'DA BİR YEDİNCİ GÜN ADVENTİST OKULUNDA ÖĞRETMEN, BİR GENÇLİK TOPLUM MERKEZİ AÇMAK İÇİN 2017 YILININ ON ÜÇÜNCÜ SEBT GÜNÜNÜN SUNULARININ BİR KISMINI ALAN BETAL YEDİNCİ GÜN ADVENTİST KİLİSESİ ÜYESİ VE KİLİSENİN ESKİ GENÇLİK PASTÖRÜDÜR.

Cazip Tanıklıklar: Kişisel Tanıklığın Gücü

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Markos 5:15-20, Markos 16:1-11, Elçilerin İşleri 4:1-20, 1. Yuhanna 1:1-3, Galatyalılar 2:20, Elçilerin İşleri 26:1-32.*

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü biz gördüğümüzü ve işittiğimizi söylemeden edemeyiz” (*Elçilerin İşleri 4:20*).

Kişisel bir tanıklıkta olağanüstü bir güç vardır. Yüreğimiz Mesih’in sevgisi ile ısındığında ve O’nun lütfu ile değiştiğimizde O’nun hakkında söyleyeceğimiz önemli bir şeyimiz olur. İsa’nın birisinin hayatında yaptıklarını paylaşmak bir şeydir. O’nun bizim için şahsi olarak ne yaptığını paylaşmak bambaşka bir şeydir.

Kişisel tecrübeye karşı tartışma zordur. İnsanlar sizin teolojinizi veya bir ayeti yorumlamanızı tartışabilirler, hatta genel anlamda din ile dalga geçebilirler. Fakat bir şahıs, “bir zamanlar umutsuzdum fakat şimdi umudum var; suçluluk duygusu ile doluydum fakat şimdi huzur buldum; amaçsızdım fakat şimdi bir amacım var,” diyebildiğinde şüpheçiler bile müjdenin gücünden etkilenir.

Bazı insanlar Şam yolundaki elçi Pavlus gibi ani ve heyecanlı dönüşümler yaşasa da, genelde dönüşümler kişinin İsa’nın kıymetini giderek daha fazla anlaması, O’nun harika lütfuna minnettarlık ve O’nun bedelsiz sunduğu kurtuluşun yüksek şükran duygusu ile ortaya çıkar. Mesih yaşamlarımızda kökten değişiklikler yapar. Dünyanın çok vahim bir şekilde ihtiyaç duyduğu ve beklediği tanıklık budur.

**11 Temmuz Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Beklenmedik Tanıklar

Markos 5:15-20 ayetlerini oku. İsa'nın adamı yanında tutup yeni bulduğu imanında beslemek yerine Dekapolis'teki ailesine ve arkadaşlarına tanıklık yapmaya göndermesi hakkında ne düşünüyorsun?

Dekapolis kelimesi iki kelimeden oluşur: Deca on anlamında, *polis* şehirler anlamındadır. Dekapolis bölgesi birinci yüzyılda Celile Gölü kıyılarında on şehrin bulunduğu bir bölgedir. Bu şehirler birbirlerine ortak bir dil ve kültür ile bağlıydı. Cinli adam o bölgede birçok insan tarafından biliniyordu. Beklenmeyen ve şiddet dolu davranışları ile onların kalplerine korku salmıştı. İsa onun içinde daha iyi bir şeyi özleyen birini gördü ve mucizevi olarak adamı ona zulmeden cinlerden kurtardı.

Bölge halkı İsa'nın cinlerin onların domuz sürülerine girmesine izin verdiğini ve sürünün dik yamaçtan koşup göle atıldığını duyunca neler olup bittiğini görmeye geldiler. Markos'un müjdesi şunu söyler, "İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, akli başına gelmiş, oturmuş görünce korktular" (*Markos 5:15*). Adam yeniden fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal olarak tamdı. Mesih'in insanlar için yarattığı tamlık günah nedeniyle bozuldu. Müjdenin özü günahın bozduğu bu tamlığın yenilenmesidir.

Kim tanıklığını tüm bölge ile paylaşabilecek, cinlerden kurtulmuş bir adamdan daha iyi bir şekilde bu on şehre ulaşabilirdi ki? Ellen G. White bunu güzel bir şekilde ifade eder: "İsa'nın tanıkları olarak bildiğimizi, bizzat gördüğümüzü, duyduğumuzu ve hissettiğimizi diğer insanlara anlatmalıyız. Eğer adım adım İsa'nın yolundan gidiyorsak, O'nun bizi yönlendirdiği gibi, biz de diğer insanları O'nun bize gösterdiği doğru yola girmeleri için yönlendirmeliyiz. O'nun vaadini nasıl tecrübe ettiğimizi ve bu vaadin gerçek olduğunu gördüğümüzü anlatabiliriz. İsa'nın lütfu ile ilgili olarak bildiklerimiz için tanıklık edebiliriz. Rab'bimiz bu tanıklık için bizi çağırır ve bu tanıklığın yokluğundan dolayı dünya yok olup gitmektedir" —Çağların Arzusu, s.340 [Sevgi Öğretmeni s. 321-322.] Tanrı dünyamızda bir değişiklik yapmak için sık sık beklenmedik tanıkları kullanır.

Senin kendi hikâyen nedir; yani, senin dönüşüm hikâyesi? İnsanlara imana nasıl geldiğin hakkında ne anlatıyorsun? İman etmemiş birine ne sunabilirsin, paylaşabileceğin tecrübeden kim faydalanabilirdi?

Dirilmiş Mesih'i Duyurmak

Pazar günü sabahın erken saatleriydi ve iki Meryem alelacele Mesih'in mezarına vardılar. O'na herhangi bir şey sormaya gitmiyorlardı. Ölü bir adam onlara ne verebilirdi? Son kez O'nu gördüklerinde vücudu kanlar içinde, yara içinde ve delinmişti. Çarmıh sahnesi zihinlerine derin bir şekilde kazınmıştı. Şimdi sadece görevlerini yerine getiriyorlardı. O'nun vücuduna hoş kokular sürmek için keder içinde yol aldılar. Umutsuzluğun kasvetli gölgeleri yaşamlarını çaresizliğin karanlığına çekmişti. Gelecek belirsizdi ve az bir umut sunuyordu.

Vardıklarında mezarı boş görünce korkmuşlardı. Matta o diriliş sabahının olaylarını şu sözlerle kaydediyor: "Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi" (Matta 28:5, 6).

Bu sefer kadınlar sevinçle coşmuştu. Üzüntülerinin kara bulutları diriliş sabahının şafak ışığı ile dağılmıştı. Hüzünlü geceleri sona ermişti. Yüzlerini memnuniyet süsledi ve üzüntü gözyaşlarının yerini sevinç ezgileri aldı.

Markos 16:1-11 ayetlerini oku. Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu keşfettiğinde Meryem'in tepkisi ne olmuştu?

Meryem dirilmiş Mesih ile karşılaştıktan sonra hikâyeyi duyurmaya koştu. İyi haber paylaşmak içindir ve o sessiz kalamadı. Mesih yaşıyordu! Mezarı boştu ve dünya bunu bilmeliydi. Biz de hayat otobanında dirilmiş Mesih ile karşılaştığımızda, hikâyeyi duyurmaya koşmalıyız çünkü iyi haber paylaşmak içindir.

İsa'nın ne olacağını, öldürüleceğini ve dirileceğini onlara her zaman söylemesine rağmen, İsa'nın özellikle seçtiği öğrencilerinin Meryem'in tanıklığına inanmamaları ne kadar da şaşırtıcı. "Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e görüldüğünü duyunca inanmadılar" (Markos 16:11). Bu nedenle, İsa'nın kendi öğrencileri bile hemen inanmadıysa, diğer insanların bizim sözlerimizi hemen kabul etmemesine de şaşmamamız gerekir.

En son ne zaman yaptığın tanıklık kabul edilmemişti? Nasıl tepki verdin ve bu tecrübenden ne öğrendin?

Değişmiş Yaşamlar Fark Yaratır

“Kurul üyeleri, Petrus’la Yuhanna’nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşkınlık ve onların İsa’yla birlikte bulduklarını fark ettiler” (Elçilerin İşleri 4:13).

Yeni Ahit kilisesi büyüme sırasında patladı. Pentikost gününde 3.000 kişi vaftiz olmuştu (Elçilerin İşleri 2:41). Bir kaç hafta sonra binlerce kişi daha kiliseye eklendi (Elçilerin İşleri 4:4). Kısa zamanda otoriteler ne olduğunu fark etti. Bu Yeni Ahit imanlıları Mesih ile birlikteydi. Yaşamları değişmişti. O’nun lütfu ile değişmişlerdi ve sessiz kalamazlardı.

Elçilerin İşleri 4:1-20 ayetlerini okuyun. Burada ne oldu? Yöneticiler Petrus ve Yuhanna’yı susturmaya çalıştığında ne oldu? Cevapları ne oldu?

Bu imanlılar Mesih’te yeniydiler ve hikâyelerini söylemek zorundaydılar. Ağzı bozuk bir balıkçı olan Petrus Tanrı’nın lütfu ile değişmişti. Öfkelerini kontrol etmekte zorlanan gök gürültüsü oğulları Yakup ve Yuhanna Tanrı’nın lütfu ile dönüşmüşlerdi. Şüpheli Tomas Tanrı’nın lütfu ile dönüşmüştü. İlk kilisenin öğrencileri ve üyelerinin her birinin kendi hikâyeleri vardı ve sessiz kalamazlardı. Ellen G. White’in *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabındaki şu güçlü ifadeye bakın: “Bir kimse Mesih’e gelir gelmez, kalbinde İsa’da bulunduğu değerli arkadaşı paylaşma isteği doğar; kurtarıcı ve kutsallaştırıcı gerçek, kalbine hapsedilemez”—sayfa 51.

Kurul üyelerinin 16. ayette ne dediklerine de dikkat edin. Meydana gelen mucizenin gerçekliğini açıkça kabul ettiler çünkü iyileşmiş adam hemen önlerinde duruyordu. Tüm bunlarla birlikte bile tavırlarını değiştirmeyi kabul etmediler. Ama açık muhalefete rağmen Petrus ve Yuhanna tanıklıklarından vazgeçmiyorlardı.

Mesih’i bilmek ile Mesih’i paylaşmak arasındaki ilişki nedir? Mesih’i kişisel olarak tanımanın O’nun hakkında tanıklıkta bulunmayı mümkün kıldığını bilmek neden çok önemli?

Tecrübemizi Paylaşmak

Yuhanna 1:14; Yuhanna 2:22; Yuhanna 8:31, 32 ve Yuhanna 17:17 ayetlerini oku. İnsan olan Allah'ın Sözü İsa ile, Allah'ın Yazılı Sözü Kutsal Yazılar arasında hangi benzerlikleri görüyorsun?

Elçilerin İşleri 26. bölümde elçi Pavlus'u Kral Agrippa'nın önünde duran bir tutuklu olarak görüyoruz. Pavlus burada direk kralla konuşarak kendi tanıklığını verdi. Sadece İsa'nın takipçilerine zulmettiği yaşamı hakkında değil, iman edişinden sonra İsa'ya ve ölümlerinin diriliş vaadine tanıklık eden yaşamı hakkında da konuştu (*Elçilerin İşleri 26:8*).

Pavlus Şam yolunda iman ettiğinde Rabbimiz O'na şöyle dedi, "Seni hizmetimde görevlendirmek için sana gördüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin" (*Elçilerin İşleri 26:16*). İmanımızı paylaşmak dinamik bir tecrübedir. Bu Mesih'in bizim için geçmişte ne yaptığının, bugün hayatlarımızda ne yaptığının ve gelecekte bizim için ne gerçekleştireceğinin hikayesini anlatmaktır.

Tanıklık asla bizim hakkımızda değildir. Her zaman O'nun hakkındadır. O bizim günahlarımızı affeden, hastalıklarımızı iyileştiren sevgi dolu nezaketiyle bizi taçlandıran ve iyi şeylerle bizi mutlu eden Tanrı'mızdır (*Mezmunlar 103:3-5*). Tanıklık basitçe O'nun harika lütfü hakkındaki hikâyemizi paylaşmaktır. O Tanrı'nın bu harika lütfü ile kişisel karşılaşmamızın bir tanıklığıdır.

1. Yuhanna 1:1-3 ayetlerini oku ve Galatyalılar 2:20 ile karşılaştır. Hangi benzerlikleri görüyorsunuz? Yuhanna'nın tecrübesi Pavlus'un tecrübesine ne kadar benziyor?

Yuhanna ve Pavlus her ne kadar değişik yaşam tecrübelerine sahip olsalar da, her ikisi de İsa ile kişisel karşılaşma tecrübesine sahipti. Onların İsa ile tecrübeleri geçmişte bir noktada meydana gelip daha sonra geçip giden bir şey değildi. O'nun sevgisinde ve gerçekliğinin ışığında günlük olarak yürümenin sevincinin sürekli bir tecrübesiydi.

Dönüşüm sadece geçmişe ait bir şey midir? Ellen White'ın geçmiş dönüşüm tecrübelerinin çok önemli olduğunu düşünenler hakkındaki ifadesine bakın: "Eğer bir kerde inanç hakkında bir şey biliyor olsaydılar, günlük olarak dönüşmelerine gerek kalmazdı; fakat biz hepimiz her gün dönüştürülmeliyiz." —*Manuscript Releases [Yayımlanmış El Yazmaları]*, 4. cilt s.46.

Geçmiş tecrübeleriniz ne olursa olsun, güçlü veya heyecan verici, neden Rab ile günlük bir ilişkiye sahip olmak, O'nun gerçekliğini, iyiliğini ve gücünü günlük olarak hissetmek önemlidir? Cevabını Sebti günü derste söyle.

Kişisel bir Tanıklığın Gücü

Agrippa'nın huzurundaki Pavlus'a bir kez daha bakalım. Elçi Pavlus, Herod'un evinde Makabeler'den, Yahudi kralları soyunun sonuncusu olan bu adamın önünde duruyordu. Agrippa bir Yahudi olduğunu kabul etmişti, fakat kalbinde o bir Romalıydı. (Bkz. *The SDA Bible Commentary* (Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi), cilt 6, s. 436.) Hizmet seyahatlerinden yorğun düşmüş ve iyi ile kötü arasındaki mücadelede yaralanmış olan yaşlı elçi orada kalbi Tanrı sevgisi ile dolu olarak duruyor ve yüzü Tanrı'nın iyiliği ile parlıyordu. Hayatında ne olmuş olursa olsun, hangi zulümleri ve zorlukları yaşamış olursa olsun Tanrı'nın iyi olduğunu ilan edebilirdi.

Agrippa her türlü saf değer sisteminden gerçekten uzak, alaycı, şüpheci ve kalbi katı biriydi. Pavlus ise aksine, imanla dolu, gerçeğe adanmış ve doğruluğu savunmada sağlam birisiydi. Bu iki adam arasındaki karşıtlığın daha fazla kanıtı olamazdı. Pavlus yargılanması sırasında konuşmak için izin istedi ve Agrippa izin verdi.

Elçilerin İşleri 26:1-32 ayetlerini oku. Pavlus Agrippa'ya nasıl bir tanıklık verdi? O'nun sözlerinden ne öğrenebiliriz?

Aşınmalarla kapanan kalpleri nezaket açar. Pavlus burada Agrippa'ya karşı inanılmaz derecede lütufkâr. Onu "Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen" biri olarak adlandırıyor (*Elçilerin İşleri 26:3*). Ardından dönüşümünün bir tartışmasını başlatıyor.

Elçilerin İşleri 26:12-18 ayetlerindeki Pavlus'un iman edişini oku ve bunun Agrippa üzerindeki etkisini 26-28 ayetlerinde dikkatlice incele. Sence Agrippa neden bu şekilde tepki verdi? Pavlus'un tanıklığında onu etkileyen ne oldu?

Pavlus'un İsa'nın onun hayatını nasıl değiştirdiğine dair tanıklık imansız bir kral üzerinde güçlü bir etki yarattı. Değişmiş bir yaşam kadar etkili bir tanıklık yoktur. Saf bir şekilde değişmiş bir yaşamın diğerleri arasında inanılmaz bir etkisi vardır. Tanrısız krallar bile lütufla dönüşmüş yaşamlar aracılığıyla etkilenir. Pavlus kadar heyecanlı bir hikâyemiz olmasa bile hepimiz İsa'yı tanımanın ve O'nun kaniyle kurtulmuş olmanın ne demek olduğunu başkalarına söyleyebilmeliyiz.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Elçilerin İşleri* kitabında 373—378. sayfalardaki “Sadık Bir Tanık ” bölümünü okuyun.

Hristiyan yaşamının özü İsa ile çok zengin ve paylaşmayı arzuladığımız ölçüde dolu bir ilişkidir. Doğru doktrin her ne kadar önemli olsa da, lütufla dönüşmüş ve sevgiyle değişmiş bir yaşamın yerini alamaz. Ellen G. White şu ifadesinde bunu yalınlaştırıyor: “Kurtarıcı, ne kadar mantıklı olursa olsun hiçbir tezin katı kalpleri eritemeyeceğini ya da dünyasallığın ve bencilliğin sert kabuğunu aşamayacağını biliyordu. Öğrencilerinin göksel yeteneği almaları gerektiğini biliyordu; müjde yalnızca yol, gerçek ve yaşam olan Kişi’ye dair yaşayan bilgi ile ısınmış kalpler ve belagat kazanmış dudaklar tarafından ilan edildiği zaman etkin olacaktır.” *Elçilerin İşleri*, s. 27. *Çağların Arzusu* [Sevgi Öğretmeni] kitabında şu güçlü düşünceyi ekliyor: “Doktrinlerin tekrar edilmesi bir işe yaramadığında Mesih’in harika sevgisi kalpleri yumuşatacak ve boyun eğdirecektir.”—s. 812.

Bazıları Tanrı’nın Sözü’nde keşfettikleri gerçekleri diğerlerini ikna etmek için kullanmaya çalışmayı kişisel tanıklık vermek olarak düşünüyorlar. Tanrı’nın Sözü’nün gerçeğini uygun zamanda paylaşmak önemli olsa da, kişisel tanıklığımız günahtan özgürlük, huzur, merhamet, affetme, güç, umut ve İsa’nın bize bedelsiz olarak sunduğu sonsuz yaşam armağanının getirdiği sevgi konularında çok daha etkilidir.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kişisel tanıklığımızın diğerlerini çok güçlü bir şekilde etkilemesi hakkında ne düşünüyorsun? Başkalarının tanıklıkları seni ve senin kendi tecrübeni nasıl etkiledi?
- ❷ Çarşamba gününün son sorusuna cevabınızı derste gözden geçirin. Rab ile olan günlük bir tecrübemiz neden sadece tanıklığımız için değil, ama kişisel imanımız için de çok önemlidir?
- ❸ Tabii ki, güçlü bir tanıklık etkili bir şahitlik olabilir. Aynı zamanda, inançlı bir yaşam neden tanıklığımızın önemli bir parçasıdır?
- ❹ Kişisel tanıklığımızı sınıf ile paylaş. Hatırla ki, Mesih’in senin için ne yaptığını ve bugün O’nun senin için ne ifade ettiğini paylaşıyorsun. İsa senin yaşamında nasıl bir fark meydana getiriyor?

Bir Ohio Kilisesi'nin Yeniden Canlandırılması

Yazan: Andrew McClesney

Mali planlamacı Vince Waln, ABD'nin Ohio eyaletinde 15 üyeye sahip, gittikçe azalan bir kiliseyi üç yılda 85 üyeye sahip canlı bir cemaate dönüştürdüğü için bunu Kutsal Ruh'a ve bir havalı orga borçlu olduğuna inanıyor.

Mucizeler, Vince çocukken ibadet ettiği Hamilton Yedinci Gün Adventist Kilisesi de dahil olmak üzere çeşitli küçük kiliselerde vaaz verdiğinde başlamıştı. "Katılım gerçekten düşmüştü," dedi Vince. "Piyoan çalan kimse yoktu. Eşim CD ile özel müzik çaldı."

Bir akşam eşi Darla, Hamilton kilisesinde gelin partisinden (Gelin için verilen hediye töreni/Bekarlığa veda partisi) döndü ve kilisenin pastörünün ayrıldığını eşine bildirdi.

"Sen onların pastörü olabilirsin," dedi şaka yollu.

Önümüzdeki iki hafta boyunca Vince kiliseyi unutamadı. Geceleri karısının, kulaklarında çınlayan sözleriyle sürekli uyandı: "Pastör olabilirsin."

Sonunda Vince altı ay boyunca Hamilton kilisesine yardım etmeye gönüllü oldu. Vince daha sonra şunu da öğrendi ki, Hamilton kilisesinin altı yönetim kurulu üyesi, onun kilisenin pastörü olması için dua ettiklerini söyledi.

Vince, "Bu dualar, gecenin ortasında uyanmakta olduğum iki hafta boyunca devam etmiş" dedi. "Kesinlikle Kutsal Ruh çalışıyordu."

Vince yeni görevinde, emekli bir profesyonel müzik yönetmeni olan Jerry Taylor'u müzik yönetmeni olarak kiliseye davet etti. Jerry bir gün heyecanla Vince'i aradı ve Cincinnati'deki lüks bir huzurevinin 75.000 dolara havalı orgunu sattığını söyledi.

"Bunu karşılayamayız!" dedi Vince. "5,000 dolar bile çok fazla."

"Gidip yine de bakalım," dedi Jerry.

Huzurevinin vaizi Hamilton kilisesini duymaktan çok memnun oldu. Bir an için özür diledi ve geri döndü, "Şimdi yönetmenle konuştum. Bu orgu başlatmak için bir kilise arıyorduk. Tek gereklilik topluluğa kapıları açmak.

Hamilton Kilisesi havalı orgu ücretsiz aldı.

Mucizeler devam etti. İnşaat işçileri org için kiliseyi maliyetine yeniledi. Mühendisler, sarnıçlı suyu içilmez olan kilisenin su hattını şehir su hattına bağlanmasına yardımcı oldular. Birçok mezhepten gelen Hristiyanlar kilisenin yeni korosuna katıldı.

İki kadın bir Sebt Günü sabahı kiliseye geldiklerinde ve Kutsal Kitap'ı kendi başlarına çalıştıktan sonra Kutsal Kitap'taki Sebt Günü'nü tutmak istediklerini duyunca heyecan verici bir an oldu. Bir kadın ve kocası da daha sonra vaftiz edildi.

Bununla birlikte, havalı org, Tanrı'nın insanları kiliseye çekmek için kullandığı ana araç gibi görünüyor, dedi Vince, (65). "Biz sadece insanları şekillendiriyoruz" dedi.

İnsanları İsa'nın Gözünden Görmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Markos 8:22-26; Yuhanna 4:3-34; Yuhanna 1:40, 41; Markos 12:28-34; Luka 23:39-43; Elçilerin İşleri 8:26-38.

HATIRLAMA METNİ: “Onlara, “Ardımdan gelin” dedi, “Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım” (Matta 4:19).

İsasa can kazanma ustasıdır. İsa'nın insanlarla çalışmasını izleyerek diğer insanları nasıl İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa yönlendireceğimizi öğreniriz. Yeruşalim'in kalabalık caddelerinde, Yahuda'nın tozlu patikalarında ve Celile'nin çimenli tepelerinde O'nunla birlikte gezerek O'nun nasıl krallığın ilkelerini arayan canlılara gösterdiğini keşfederiz.

İsa her kadın ve erkeği Kendi krallığı için kazanılabilir gördü. O her birini ilahi merhamet gözlerinden gördü. O Petrus'u sert, ağzı bozuk bir balıkçı olarak değil fakat müjdenin büyük bir vaazcısı olarak gördü. Yakup ve Yuhanna'yı çabuk öfkelenen, kızgın radikaller olarak görmedi fakat O'nun lütfunun heyecanlı duyurucuları olarak gördü. Meccelli Meryem, Samiriyeli kadın ve kanama problemi olan kadının yüreklerinde saf sevgi ve kabul için derin bir özlem gördü. Tomas'ı alaycı bir şüpheli olarak değil fakat samimi soruları olan biri olarak gördü. Yahudi veya Yahudi olmayan, erkek veya kadın, çarمیhta bir hırsız, bir yüzbaşı veya cinli deli adam, İsa onların Tanrı vergisi potansiyellerini gördü ve kurtuluşun gözleri ile onlara baktı.

*18 Temmuz Sebte Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İkinci Dokunuş

Kutsal Kitap'ta İsa'nın iki aşamada gerçekleştirdiği tek bir mucize vardır. Bu Beytsayda'da ki kör adamın iyileştirilmesiydi. Bu hikâye bugün Mesih'in kilisesi için ebedi dersler sağlar. Bu hikâye Tanrı'nın her imanlıyı başka birini İsa'ya getirmesi için kullanma planını ortaya koyar. Kutsal Kitap şöyle duyurur, "İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar" (*Markos 8:22*). Buradaki anahtar kelimeler "getirip" ve "yalvardılar" kelimeleridir. Kör adam kendisi gelmedi. Arkadaşları onun ihtiyacını gördü ve onu getirdiler. Onun yeterli imanı olmayabilir fakat arkadaşlarının vardı. İsa'nın bu adamın körlüğünü iyileştirebileceğine inandılar.

Yeni Ahit'te İsa tarafından gerçekleştirilen yaklaşık 25 bariz iyileştirme mucizesi var. Bunların yarısından fazlasında bir akraba veya bir arkadaş hasta kişiyi iyileştirmesi için İsa'ya getiriyor. Birçok insan eğer imanı olan birileri onları getirmezse İsa'ya asla gelmeyecek. Bizim rolümüz bir "tanıtıcı" olmak ve insanları İsa'ya getirmektir.

Markos 8:22 ayetinde dikkatimizi çekmeye değer ikinci kelime *yalvardılar* dir. Bu kelime "istihdam etmek, rica etmek veya teşvik etmek" manasına gelebilir. Bu kelime yüksek sesli, yaygaracı bir istekten ziyade daha yumuşak, daha nazikçe ve daha kibarca bir talebi ima eder. Bu adamın arkadaşları İsa'nın hem bu adamı iyileştirmek istediğine, hem de bu adama yardım etme gücüne sahip olduğuna inanarak nazikçe O'na başvurdu. Belki adamın İsa'nın kendisini iyileştireceğine dair inancı yoktu ama arkadaşlarının vardı. Bazen başkalarını iman kanatlarımız üzerinde İsa'ya taşımalıyız.

Markos 8:22-26 ayetlerini oku. İsa neden kör adamı iki aşamada iyileştirdi. İsa'nın tanıkları olarak bugün bu hikâyede bizim için hangi dersler vardır?

Bizim de insanları daha net görmemiz mümkün mü? Bazen onları Tanrı'nın krallığı için adaylar olarak görmekten çok belli belirsiz gölgeli şekillerdeki "yürüyen ağaçlar" gibi görüyor muyuz? Sence insanları bazen net görmemizi engelleyen şey nedir?

Tanrı'nın bizleri insanlara ulaşmak için kullandığı hakkındaki açık dersin yanında, bu hikâyeden başka ne öğrenebiliriz? Bize ne öğretebilir, mesela tıbbi ve ruhsal müdahale iyileştirmede ve kayıp olana hizmet etmede nasıl bir pay alabilir?

Kabul Edişte Bir Ders

İsa her bir kişiyi yeni bir bakış açısıyla görmenin ne demek olduğu konusunda onlara örnek olarak öğrencilerine insanları göğün gözleriyle görmeyi öğretti. O'nun insanlar hakkındaki görüşü radikaldi. Onları oldukları gibi değil, olabilecekleri gibi gördü. İnsanlarla olan tüm ilişkilerinde onlara haysiyetle ve saygıyla davrandı. Sık sık insanlara karşı davranışlarıyla öğrencilerini şaşırttı. Bu onun Samiriyeli kadın ile olan münasebetinde özellikle doğruladı.

The Archaeological Study Bible (Arkeolojik Kutsal Kitap Çalışması) Yahudiler ile Samiriyeliler arasındaki ilişki hakkında şu ilginç gözlemi yapıyor: "Samiriyeliler ile Yahudalılar arasındaki uçurum eski zamanlara dayanır. 2. Krallar 17. bölüme göre Samiriyeliler M.Ö. 722 yılı sürgününden sonra Asur kralı tarafından kuzey İsrail topraklarına zorla yerleştirilen Mezopotamyalı insanların soyuydular. Yahve ibadeti ile pagan uygulamalarını birleştirmişlerdi." *The Archaeological Study Bible* [Arkeolojik Kutsal Kitap Çalışması] (Zondervan Publishing, 2005), s. 1727. Bu putperest uygulamaların yanında Gerizim Dağı'nda rakip bir kâhinlik ve rakip bir tapınak kurdular. Öğrenciler bu teolojik farklılıkları düşününce İsa Celile'ye gitmek için Samiriye yolunu seçtiğinde şaşırmış olmalılar. İsa'nın dini bir tartışmaya çekilmesine izin vermemesine şaşırmışlardı. O direk Samiriyeli kadının kabul edilme, sevilme ve bağışlanma özlemine hitap etti.

Yuhanna 4:3-34 ayetlerini oku. İsa Samiriyeli kadına nasıl yaklaştı? Kadının Mesih'in konuşmasına verdiği cevap neydi? Öğrencilerin bu tecrübeye cevabı neydi ve İsa onların anlayışlarını nasıl genişletti?

İsa'nın öğrencilerine ve her birimize öğretmek istediği ebedi ders basitçe şudur: "Mesih'in Ruhu'na sahip olanlar tüm insanları ilahi merhametin gözleriyle görecekler." —Ellen G. White, *The Signs of the Times* (Zamanların İşaretleri), 20 Haziran 1892.

Kültürünüzün ve toplumunuzun etkisi ile hor görmeye veya saygısızca davranmaya meyilli olduğun insanlar kimlerdir? Neden bu tutumu değiştirmelisin ve bu değişim nasıl gelebilir?

Olduğun Yerden Başla

Birisi şu doğru sözü söyledi, “Başlayacak başka bir yer olmadığı için hayatta başlayacak tek yer bulunduğunuz yerdir.” İsa bu ilkeyi Elçilerin İşleri 1:8 ayetinde "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız” derken vurguladı.

İsa’nın öğrencilerine mesajı yanlış anlaşılması için çok fazla açıklı: olduğun Yerden Başla. Tanrı’nın seni ektiği yerde tanıklık et. Daha iyi fırsatlar için hayaller kuracağına etrafında olanlarla başla. Sana en yakın olasılıkları ilahi gözlerle gör.

Dünyadaki en eğitilmiş, en güzel konuşan, en yetenekli kişi olmana gerek yok. Fakat doğru kullanılırsa bu armağanların bazıları yardımcı olabilir. Sonuçta sana gerekli olan tüm şey Tanrı’ya karşı sevgin ve canlılara karşı sevgindir. Tanrı’ya tanıklık etmeye gönüllüysen Tanrı da bunu yapman için yolu açacaktır.

Yuhanna 1:40, 41, Yuhanna 6:5-11 ve Yuhanna 12:20-26 ayetlerini oku. Bu ayetler Andreas’ın hem ruhsal görüşü, hem de tanıklığa yaklaşımı hakkında sana ne söylüyor?

Andreas’ın tecrübesi bize olanları anlatır. O kendi ailesi ile başladı. Mesih’i ilk önce kardeşi Petrus ile paylaştı. Sonradan İsa’ya bir mucize için materyal sağlayan küçük bir çocukla samimi bir ilişkiyi Andreas geliştirdi ve sadece O Grekler’le ne yapması gerektiğini bildi. Teoloji hakkında tartışmaktansa onların ihtiyaçlarını hissetti ve onları İsa ile tanıştırdı.

Etkili can kazanma sanatı olumlu, ilgili ilişkiler inşa etme sanatıdır. Sana en yakın olanlardan İsa’yı tanımayan kişiler hakkında düşün. Senin hayatında merhametli ve ilgili birini hissediyorlar mı? Seni özledikleri bir huzur ve amaç içinde görüyorlar mı? Senin hayatın müjde için bir tanıtım mı? İsa’yı paylaşarak Tanrı için arkadaşlar ediniz. Onlar Hristiyan arkadaşlar olurlar ve nihayetinde kitabi bir gerçek olan Tanrı’nın son zaman mesajını paylaştığımızda Yedinci Gün Adventisti Hristiyanlar da olurlar.

Neden bazen aile üyelerimizi ve akrabalarımızı Mesih’e yönlendirmek çok zor olabilir? Hiç İsa’yı aile üyelerinden biri ile veya yakın arkadaşlardan biri ile paylaşmada başarılı oldun mu? Sınıfın faydalı bulabileceği herhangi bir ilkeyi paylaş.

Zor İnsanlarla Uğraşmak

İsa zorlu kişilerle uğraşmakta ustaydı. Hem sözleriyle hem de hareketleriyle kabul gösterdi. Onların sıkıntılarını dikkatli bir şekilde dinledi, sorular sordu ve nihayetinde ilahi gerçekleri gösterdi. En katı kalplerdeki içsel arzuları bildi ve en alçak günahkârlarda potansiyel gördü. İsa için kimse müjde için ulaşılmaz değildi. İsa kesinlikle inandı ki “Hiçbiri İsa’da kurtuluş bulamayacak kadar alçak ve kötü değildir”—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 258 [Sevgi Öğretmeni, s. 236]. İsa insanlara hepimizin baktığı merceklerden farklı bir mercek baktı. O her insanın içinde orijinal Yaratılış’ın yüceliğinin bir yansımasını gördü. O onların yükselebilecekleri olasılıkları düşünmelerini sağladı ve birçokları yaşamları için O’nun beklentilerine yükseldi.

Matta 4:18, 19; Markos 12:28-34; ve Luka 23:39-43 ayetlerini oku. Mesih’in Simon Petrus ve Andreas’a, isimsiz din bilginine, ve çarşıdaki hırsıza seslenmelerinde bulduğun benzerlikler nelerdir? Mesih’in bunların her birine yaklaşımını dikkatlice incele. Gözüne neler çarpıyor?

İsa gittiği her yerde ruhsal olasılıkları gördü; en olmaz durumlarda Tanrı’nın krallığı için potansiyel adayları gördü. Bu yeteneği “kilise büyüten gözler” olarak adlandırıyoruz. Kilise büyüten gözler insanları İsa gibi, Tanrı’nın krallığı için kazanılabilir görmek amacıyla gelişmiş bir duyarlılıktır. Bu aynı zamanda çevremizdekilerin dile getirilmemiş ihtiyaçlarını dinleyebilmek için gerekli olan “kilise büyüten kulaklar” ı da içerir. Bu kulaklar çevremizdekilerin açıkça ifade etmeseler de kalplerinde sahip olmak istedikleri şeyleri duymak içindir.

Rab’be sizi başkalarının yaşamlarındaki Kutsal Ruh’un hizmetinde duyarlı hale getirmesi için yalvarım. Tanrı’nın size ikinci dokunuşu vermesi ve başkaları ile imanımızı paylaşmamız amacıyla her gün önümüze getirdiği ruhsal fırsatları görmemizi sağlaması için dua edin. Gören bir göz, dinleyen bir hassas kalp ve bildiğiniz Mesih’i ve sevgiyi başkalarıyla paylaşmayı amaçlayan bir gönüllülük için Tanrı’yı arayın, böylece bir hayat boyu sürecek heyecan verici bir yolculuk için kendi yolunuzda ilerleyeceksiniz. Yaşam tamamıyla yeni bir anlama kavuşacak. Daha önce hiç tecrübe etmediğiniz bir memnuniyet ve sevinç duygusuna sahip olacaksınız. Bunun getireceği mutluluğu ancak canlar için çalışanlar bilebilir.

Allah'tan Gelen Fırsatları Hissetmek

Elçilerin İşleri kitabı öğrencilerin Allah'tan gelen fırsatları Allah'ın ege-menliğinin genişlemesi için nasıl avantaja dönüştürdüklerini anlatan hikâyeler ile doludur. Kitabın bir başından diğer bir başına ilk kilisenin büyüleyici olaylarını ve içeriden ve dışarıdan gelen zorluklara rağmen nasıl büyüdü-ğünü okuyoruz.

Örneğin, 2. Korintliler 2:12, 13 ayetlerinde elçi Pavlus Troas'da ki tecrü-besini anlatır: “*Mesib'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç buzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.*” Allah Avrupa kıtasında müjdeyi vaaz etmesi için Pavlus'a mucizevi bir şekilde bir kapı açtı ve o Allah'ın bugün açtığı kapıyı yarın kapayabileceğini biliyordu. Hemen fırsata yapışarak ve olasılıkları göre-rek Makedonya'ya yelken açtı.

Yeni Ahit'in Allah'ı kapıları açan Allah'tır. O Allah imanımızı paylaşmak için bize ilahi fırsatlar sunar. Elçilerin İşleri kitabı boyunca Allah çalışmaktadır. Şehirlerde, kasabalarda, ülkelerde ve her şeyden çok bireylerin kalplerinde açık kapılar vardır.

Elçilerin İşleri 8:26-38 ayetlerini oku. Bu ayetler Filipus'un Allah'ın yönetmesine açık olması ve ilahi fırsatlara cevap vermesi hakkında ne öğretiyorlar?

“Bir melek Filipus'u ışığı arayan ve müjdeyi kabul etmeye hazır olan birine yönlendirdi, bugün de melekler, Kutsal Ruh'un dillerini kutsamasına ve kalplerini artırarak asilleştirmesine izin veren işçilerin adımlarını yönlendireceklerdir. Filipus'a gönderilen melek Etiyopyalı'yla kendisi ilgilenebilirdi fakat Allah'ın çalışma yöntemi bu değildir. O'nun tasarısı, insanların kendi insan kardeşleri için çalışmalarıdır.” —Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 94.

Duymak için kulaklarımız ve görmek için gözlerimiz varsa, biz de gerçek-lerin krallığı ve onunla birlikte gerçeği arayanlara ulaşmak için görünmez melekler tarafından yönlendirilebiliriz.

Kutsal Yazılar'm bu hikâyede ne kadar merkezi olduğuna dikkat et. Ayrıca bu noktada bazıları için onlara Kutsal Yazılar'ı açıklamayı bilen birinin olmasının ne kadar önemli olduğuna dikkat et. Burada bizim için hangi dersler var?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, Elçilerin İşleri kitabında 89—95. sayfalar-daki “Müjde Samiriye’de” bölümünü oku.

Tüm çevremizde insanlar sonsuzlukla ilgili şeyler arıyorlar. İsa’nın çok doğru olarak söylediği gibi “ürün bol, ama işçi az” (*Matta 9:37*). Sorun üründe değildi. Öğrencilerin sadece muhalefet gördükleri yerde İsa ilahi kutsama almış gözlerle çok fazla ürün gördü. Mesih’in bu sorun için çözümü neydi? “Bu nedenle ürünün sahibi Rab’be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.” (*Matta 9:38*). Çözüm Allah’ın sizi ürünlerine göndermesi için dua etmektir.

Neden bu duayı etmeyelim? “Rab, senin krallığının gelişmesi için kullanılmaya gönüllüyüm. Her gün önümde açtığın ilahi fırsatları görebilmem için gözlerimi aç. Etrafımdaki insanlara karşı duyarlı olmayı öğret bana. Teşvik edici ve umut verici sözler söylememe ve senin sevgini ve gerçeğini her gün iletişim kurduğum insanlarla paylaşmama yardım et. Eğer bu duayı edersen Allah senin yaşamında bazı olağanüstü şeyler yapacak.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ **Canları İsa’ya getirmek için çalıştıysan bir şey biliyorsun: bu her zaman kolay değil, değil mi? Evet, tabii ki, sadece Allah kalpleri dönüştürebilir, fakat O bizi bilgeliğiyle bu sürecin bir parçası olarak kullanmayı seçti. Bir can için bile çalışmak zaman, çaba, sabır ve yukarıdan doğmuş bir sevgi gerektirir. Mesih’in etkili bir tanığı olmak için gerekli olan bencilliği öldürme işine yardımcı olabilecek hangi seçimleri yapabilirsin?**
- ❷ **İletişimde olduğun bazı Rab’bi tanımayan kişiler kimler? Onlara tanıklıkta bulunmak için ne yaptın veya ne yapıyorsun veya ne yapmalısın?**
- ❸ **Tarsus’lu Saul hakkında düşün. Burada kimsenin hayal edemeyeceği, benzersiz bir şekilde dönüşmüş biri gözüküyor. Ama biz ona ne olduğunu biliyoruz. Bu bize başkalarını dış görünüşlerinden dolayı çabucak yargılamanın tehlikesi hakkında ne söylemeli?**
- ❹ **Saul’un hikâyesini aklımızda tutacak olursak *Matta 7:6* ayeti gibi bir ayetle ne yapmalıyız? “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.”**

Filipinli Ailenin Değişimi

Yazan: Steven Dragoo

Bir basılı yayın müjdecisi, Filipinler'in Butuan şehrinin tozlu sıcak sokaklarında yalnız başına yürüyordu. Bütün gün uğraşmış ama hiçbir şey satamamıştı. Bu onun tek gelir kaynağıydı, bu yüzden hevesi kırılmıştı. Ama son bir kاپıyı daha çalmaya karar verdi. Kapıya yaklaştıkça dua etti ve sonra kapıyı çaldı.

Keskin gözleri olan zayıf bir kadın, bu yorgun adamı bir gülümsemeye karşıladı. Adam kadına reklamını yaptı ve yaşlı kadın adamın samimiyetini gözlerinde görebildi ve sesinde duyabildi. Sanki Kutsal Ruh'un kendisi kadına yalvarıyordu.

Kadın bir Hristiyandı ama bugüne kadar Mesih'i hiçbir zaman samimi bir ilgiyle takip etmeyip zamanını İsa için harcamamıştı. Ailenin mali durumu kritik bir hal aldığı sıralarda kadın, İsa'yı daha fazla öğrenme konusunda bilgiye açtı fakat cepleri her daim boştu. 10 çocuğu vardı ve üçünün hayatta alacağı daha çok yol vardı.

Okumak ve paylaşmak zorunda olduğunu bildiği basılı yayın müjdecisinin kitabının ücretini nasıl ödeyebilirdi? Kitabın adı, Ellen G. White tarafından yazılan Büyük Mücadele'ydi.

Tereddüt etmeden o kitabı çok zor şartlarda satın aldı. O günden bu yana 50 yıldan fazla zaman geçti ancak bu kitabın meyvesi hala hissediliyor. O kadın, Epefania Ty, çocuklarının her birini Mesih'le tanıştırdı. Ellen White'in Kilise İçin Tanıklıklar, 6.sayı, sayfa 429, "Mesih için yaptığımız çalışma evde aile ile başlamaktır. ... Bundan daha önemli bir misyonerlik alanı yok."

Oğullarından biri olan Florente Ty pastör oldu ve şimdi Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Manila'daki Filipin Yayınevi'nin önderi oldu. Diğerleri ise Adventist kiliselerinde ve akademilerinde diyakon, ihtiyar, diyakonesa ve öğretmen oldular. Hemen hemen hepsi Mountain View Üniversitesi'nden mezun oldu ve her kardeş bir sonrakinin üniversiteye gitmesi için yardım etti.

Bu kadını bir "Anne" olarak tanıyorum. Tüm hayatı boyunca Adventist akademilerinde ders veren kızı Dorcas ile evlendim.

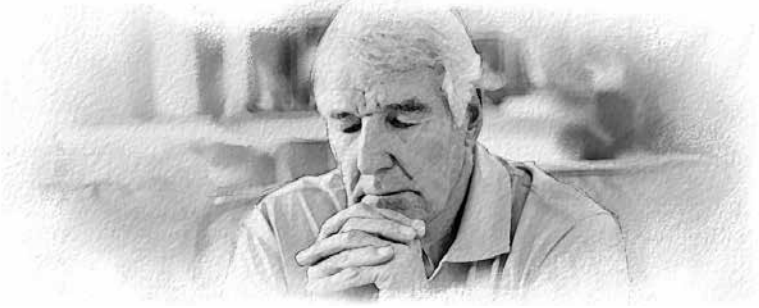
Annem onunla tanışmadan önce felç geçirdi. Dilsiz, kör ve yatalaktı. İlk görüştüğümüzde benimle tüm kalbiyle konuşmaya çalıştı ama yapamadı.

Bu gerçekten önemli değil. Zaten kalbimle defalarca konuştu çünkü yıllar önce Kutsal Ruh'a cevap verdi. Annem Ağustos 2013'te 89 yaşında öldü.

Yalnız bir basılı yayın müjdecisi, güçlü bir kitap ve Kutsal Ruh'a açık bir kadın ile onlarca insan Mesih'e geldi.

Anne, Mesih'in ikinci gelişinde tekrar görüşmek üzere.

Dua Gücü: Başkaları için Yalvarmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vahiy 12:7 -9, Efesliler 6:12, İbraniler 7:25, Efesliler 1:15-21, Daniel 10:10-14, 1. Yuhanna 5:14-16.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir” (*Yakup 5:16*).

Yeni Ahit kilisesi üyeleri duaya ihtiyaçları olduğunu anlamışlardı. “Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh’la doldular ve Tanrı’nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.” (*Elçilerin İşleri 4:31*. Dikkat edin, öğrenciler dua ettiler. Kutsal Ruh ile doluydular ve ardından Tanrı Sözü’nü cesaretle ve rahatlıkla konuştular.

Duaları ile Kutsal Ruh ile dolma ve Tanrı Sözü’nü güçlü bir şekilde ilan etmeleri arasında direk bir ilişki vardı. “Öğrenciler... Salt kendileri için bir bereket istemediler. Üzerlerinde canları kurtarma yükünün ağırlığı vardı. Müjdenin dünyaya taşınması gerektiğinin bilincindeydiler ve Mesih’in vaat ettiği kudreti talep ettiler.” —Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 33.

Tanrı’yı aradığımızda ve başkaları için yalvardığımızda Tanrı bizi kendisine yaklaştırmak için kalplerimizde çalışır ve O’nun krallığı için insanlara ulaşmamızı sağlayacak ilahi bilgeliği bize verir. Tanrı ayrıca onları kendisine çekmek için hayatlarında bizim göremediğimiz, hatta tamamen anlayamadığımız yollarla güçlü bir şekilde çalışır. (*1. Yuhanna 5:14-17*).

*25 Temmuz Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Evrensel bir Mücadele

Vahiy 12:7-9, Efesliler 6:12 ve 2. Korintliler 10:4 ayetlerini oku. Bu ayetler aracı dualar hakkındaki anlayışımızı nasıl etkiliyor?

Kutsal Kitap görünen ve görünmeyen dünya arasındaki perdeyi kaldırır. İyi ve kötü arasında, doğruluğun güçleri ve karanlığın güçleri arasında, Mesih ve Şeytan arasında bir mücadele var. Bu evrensel mücadelede Tanrı insan özgürlüğüne saygı duyar. O asla iradeyi etkilemeyecek veya vicdanı zorlamayacak. Erkekleri ve kadınları ilahi gerçeğe ikna etmek için Kutsal Ruh'unu gönderir (*Yuhanna 16:7, 8*). Göksel melekler insanları sonsuzluk için etkilemek amacıyla savaşa katılırlar (İbraniler 1:14). Tanrı insanları kendisine yönlendirmek için onların yaşamlarında ilahi olaylar düzenler.

Tanrı'nın yapmayacağı şey ise vicdanı zorlamaktır. Zorlama Tanrı'nın krallığına zıttır. Zorlama O'nun yönetiminin temeli olan sevgi ilkesine yabancıdır. İşte, duanın çok önemli olduğu yer burasıdır. Tanrı biz dua etmeden önce insanlara ulaşabilmek için her şeyi yapıyor olsa da, dualarımız Tanrı'nın büyük gücünü salıverir. Birbirimiz için dua etmeyi seçme özgürlüğümüze saygı duyar ve daha fazlasını yapabilir. İyi ve kötünün mücadelesi ışığında dua etsek de, etmesek de seçimimize müdahale etmez.

Şu ifade üzerinde dikkatlice düşün, "Allah, iman duasına karşılık olarak, istediklerimizi bize lütfedecektir, eğer biz rica etmezsek vermeyecektir"—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 525. İyi ve kötü arasındaki büyük mücadelede dua bir fark yaratır. Mesih'i tanımayan biri için dua ettiğimizde dua onların yaşamlarına akan ilahi bereket kanallarını açar. Tanrı onlar için dua etme seçimimizi şereflendirir ve hatta onların namına daha kuvvetli bir şekilde çalışır.

Arabulucu dualar konusunu incelerken alçakgönüllü bir şekilde kabul etmeliyiz ki biz Tanrı'nın çalışma şeklini tam olarak anlamıyoruz. Fakat bu bizi kendimiz ve diğerleri için dua etme fırsatlarının bereketlerini sürekli olarak almaktan alıkoymamalıdır.

Tanrı'nın dua ettiğimiz zaman dua etmediğimiz zamandan daha güçlü bir şekilde çalışması hakkında ne düşünüyorsun? Tamamıyla nasıl çalıştığını anlamasak da, neden Kutsal Kitap'ın başkaları için dua edin tavsiyesi bizi bunu sadece yapmaya sevk etmeli?

İsa: Kudretli Arabulucu

Luka 3:21, Luka 5:16, ve Luka 9:18 ayetlerini oku. Bu ayetler sana İsa'nın dua yaşamı ile O'nun hizmetteki etkililiği arasındaki bağlantı hakkında ne diyor?

İsa'nın hayatı Babası ile sürekli bir ilahi paydaşlıktı. Vaftiz olup Mesih olarak hizmetine başladığında göğün amacını yerine getirmek amacıyla ilahi güç için dua etti. Kutsal Ruh Babası'nın isteğini yapması ve önündeki görevi tamamlaması için güçlendirdi. İster beş bin kişiyi doyurmak olsun, ister cüzamlıyı iyileştirmek veya cinlileri kurtarmak olsun İsa iyi ile kötü arasındaki savaşta duanın cehennemini güçlerini yenmede çok büyük bir silah olduğunu anladı. Dua çaresizliğimizin ve zayıflığımızın Tanrı'nın her şeye yeten gücü ile birleşmesi için göğün belirlediği bir yoldur. Dua, kendileri için dua ettiğimiz kişilerin kalplerine dokunabilecek tek kişi olan Tanrı'ya kendimizi yükseltmek için bir araçtır.

Luka 22:31-34 ve İbraniler 7:25 ayetlerini oku. İsa Petrus'u yakın gelecekte karşılaşacağı denemelere hazırlamak için hangi güvenceyi verdi? Karşılaştığımız denemeler için her birimize hangi güvenceyi verir?

Can kazanmada etkin olanlar dua kadınları ve erkekleridir. İsa Petrus için ismiyle dua etti. Petrus'a yaşayacağı en büyük deneme sırasında onun için dua edeceği güvencesini verdi. Şeytan Petrus'un Tanrı'nın krallığının gelişmesi için potansiyelini çok iyi anladı. Petrus'un Hristiyan kilisesindeki olumlu etkisini yok etmek için mümkün olan her şeyi yapmayı planladı. Fakat onun tüm denemeleri sırasında İsa Petrus için dua ediyordu ve Efendi'nin duaları işitildi. Kurtarıcı'nın da bizim için dua ettiğini bilmek ne heyecan verici bir gerçek. O bizi, bu arabulucu dua içinde O'na katılmaya ve diğer insanları ismen O'nun tahtı önüne getirmeye davet ediyor.

Duada ısrarlı olmamız dua ettiğimiz kişilere ulaşmada Tanrı'ya tümünden ve kesin olarak bağlılığımızı kabul ettiğimizi onaylar.

Şu an kim için dua ediyorsun? Durum ne kadar zor gözüküyorsa gözüksün asla vazgeçmemek neden çok önemli?

Pavlus'un Aracılık Eden Duaları

Arabulucu dua Kutsal Kitap'a uygundur. Pavlus hizmeti boyunca müjdecilik hizmeti aracılığıyla kurmuş olduğu kiliselerdeki yeni imanlılar için dua etti. Pavlus eğer dua etmezse olmayacak bir şeyin dua ettiği zaman gerçekleştiğine inandı. Sevdiklerinden ayrı olsa bile bir birleri için dua ederlerse kalpte bir araya gelebileceklerini anladı.

Efesliler 1:15-21 ayetlerini oku. Aşağıdaki satırlarda Pavlus'un Efesliler için Tanrı'dan istediklerini listele. Allah'tan onlara vermesini özellikle istediği şey neydi?

Pavlus'un Efesli imanlılar için duası dikkat çekici. Tanrı'nın onlara bilgelik ve ruhsal anlayış vermesi için, yani onların zihinlerini ilahi gerçekle aydınlatması ve onlara sonsuz yaşam umudunu vermesi için dua etti. Ayrıca onların yaşamlarında çalışan Tanrı'nın büyük gücünü tecrübe etmeleri için de dua etti. Bu Tanrı onların İsa'da sonsuz yaşam umudunun temelini inşa eden bir olay olan İsa'nın ölümden dirilişini gerçekleştirecek kadar güçlü ve kudretli. Pavlus'un duası onlara "Mesih'in yüceliğinin zenginliğini" ve "O'nun mirasını" hatırlatarak bitiyor. Efesli Hristiyanlar Pavlus'un kendileri için dua ettiğini bilerek ve onun ne için dua ettiğini bilerek şevkle dolmuş olmalı.

Filipililer 1:3-11 ayetlerini oku ve Pavlus'un duasına dikkat et. Eğer Filipililer kilisesinin bir üyesi olsaydın ve Pavlus'tan gelen bu mektup gibi bir mektup alsaydınız, sizin için sadece dua ettiğini değil, sizin için sürekli dua ettiğini söyleyen bu mektup karşısında nasıl hissederdin ve neden öyle hissederdin? Onun sözlerinde hangi vaatler bulunuyor? Aynı zamanda orada hangi öğütler de var?

Bunlar Kutsal Kitap'ta vaatlerle dolu olan en teşvik edici ve en cesaret verici sözlerden bazılarıdır. Aynı zamanda Tanrı'nın bizim O'nda olmamızı istediği gibi olabilmemiz için bizi İsa'yı tanımaktan gelen sevgiyle, bilgiyle ve anlayışla dolu olmaya çağırır.

Görünmeyen Güçler Çalışıyor

Arabulucu dua iyi ve kötü arasındaki “büyük mücadele” diye adlandırdığımız bu savaşta çok güçlü bir silahtır. Bu mücadelenin en açık görünümlelerinden biri Daniel 10. bölümdedir.

Hatırlayacaksınız ki peygamber Yeremya Yahudiler’in yetmiş yıl boyunca Babilliler’in esareti altında olacaklarını öngörmüştü. Daniel’in yaşamının sonunda Yahudiler’in önceden bildirilen bu esaret dönemi sona geliyordu. Daniel endişeliydi. Yeremya’nın sözlerinin yerine geleceğini gösteren bulgular çok küçüktü. Halk hâlâ esaret altındaydı.

Babil İmparatorluğu Medler ve Persler tarafından yenilmişti, fakat Yahudiler hâlâ esaret altındaydı. Daniel üç hafta boyunca oruç tuttu ve dua etti. Halk için büyük bir istekle aracılık etti. Üç haftanın sonunda meleğe benzer yüce bir varlık ona gözüktü.

Daniel 10:10-14 ayetlerini oku. Daniel’in duası ne zaman işitildi ve onları geçici olarak engelleyen neydi?

Bu heyecan verici bir bölüm. Onu tam olarak anlamak için bazı karakterlerin kimliklerini belirleyelim. Pers krallığının önderi kimdir? Kesinlikle Koreş değil. O Pers İmparatorluğu’nun kralı. Büyük bir ihtimalle “Pers krallığının önderi” ifadesi Şeytan’ı temsil ediyor. İsa onu “bu dünyanın egemeni” olarak adlandırıyor (*Yuhanna 12:31; 14:30*). Pavlus onu “havadaki hükümleranın egemeni” (*Efesliler 2:2*) olarak nitelendiriyor. Eğer Pers önderi Şeytan’ı temsil ediyorsa Mikail kimdir? Mikail terimi Kutsal Kitap’ta beş defa kullanılır (*Vahiy 12:7; Yabuda 9; Daniel 10:13, 21; ve Daniel 12:1*). Bu ayetlerin dikkatli bir çalışması Mikail’in (“Tanrı gibi Olan” anlamındadır) Şeytan’a karşı direk savaştaki meleklerin tümünün Komutanı olan İsa’yı tanımlamak için kullanılan başka bir terim olduğunu ortaya koyar. Mesih sonsuz, önceden var olan ve mutlak güce sahip Tanrı’nın ilahi Oğlu’dur. O’nun işlerinden biri de tüm meleklerin Komutanı olarak Şeytan’ı yenmek ve nihayetinde yok etmektir.

Daniel 10 perdeyi kenara çeker ve iyi ile kötü arasındaki bu mücadeleyi ortaya çıkarır. Daniel dua ederken Mikail, yani yüce İsa, cehennemin güçlerini geri püskürtmek için gökten iner. Biz göremesek de, İsa arabulucu dualarımızı yanıtlamak için de aynı şekilde çalışmaktadır. O kudretli bir Kurtarıcı’dır. Dualarımızın hiçbirini kaçırmaz.

Yaşamında meydana gelen büyük mücadele gerçekliğini nasıl görüyorsun? Bu savaşın gerçekliği ne çeşit seçimler yapman gerektiği konusunda sana ne diyor?

Dua Odaklı

Kutsal Kitap boyunca duanın özgünlüğü üzerine bir vurgu vardır. Dua insanın bazı belli belirsiz arzuları değildir. Tanrı'ya belirli istekleri sunar. İsa özellikle öğrencileri için dua etti. Elçi Pavlus çok özelde Efesliler, Filipililer ve Koloseliler için dua etti. Timoteos, Titus ve Markos diye bilinen Yuhanna gibi genç arkadaşları için dua etti.

1. Samuel 12:22-24 ve Eyüp 16:21 ayetlerini oku. Bu iki metnin ortak özelliği ne? Arabulucu dua hakkında bize ne söylüyorlar?

Hem Samuel hem de Eyüp istekli, içten ve özel aracılık üzerine vurgu yapıyor. Samuel'in sözleri oldukça güçlüdür. Şöyle haykırdı “sizin için RAB'be yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemek benden uzak olsun!” (1.Samuel 12:23). Samuel'in duasının neredeyse bir yankısını Eyüp'ün sözlerinde duyuyoruz, “...Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor; Tanrı kendisiyle insan arasında, İnsanoğluluyla komşusu arasında hak arasın diye” (Eyüp 16:20, 21). Mesih'i tanımayan erkekler ve kadınlar için Tanrı'ya yalvarmak bizim işimizdir.

1. Yuhanna 5:14-16 ayetlerini oku. Başkaları için aracılık ettiğimizde ne olur?

Diğer insanlar için dua ettiğimizde Tanrı'nın onlara sağlayacağı bereketler için bir kanal oluruz. Bizim aracılığımız ile gökteki tahttan onlara yaşam suyu ırmağını döker. İçten aracılığın sesi Şeytan'ın tüm ordusunu titretir. Ellen G. White duanın gücünü şu önemli sözlerle tanımlar: “Şeytan sahip olduğu muhalif güçle karşı koyamaz, çünkü Mesih'in gücü ve görkemi karşısında korkar ve titrer. Hararetili duanın sesi Şeytan'ın tüm ordusunu titretir.” *Testimonies for the Church* [Kilise için Tanıklıklar], cilt 1, s. 346. Kayıp erkek ve kadınlar için yapılan savaşta dua bizi ilahi gücün Kaynağı'na bağlar.

Matta 18:18, 19 ayetlerini oku. Bu ayetlerin arabulucu dua ile ilgisi nedir ve bu ayetler Rab'bi tanımayanların kurtuluşu için diğerleri ile birlikte dua etmek için nasıl bir teşvihtir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, Yol, Gerçek ve Yaşam, “Dua Etme Ayrıcalığı”; Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar], “Kilise Üyeleri için Çalış” 7. cilt, s.19-24 bölümlerini oku.

Başkaları için dua ettiğimizde Tanrı O'na adanmışlığımızı onurlandırır ve O'nun gücüne bağlılığımız göğün tüm kaynaklarını kullanarak insanların yaşamlarını dönüştürür. Dualarımız O'nun tahtına yükselirken melekler O'nun emriyle harekete geçerler. “İçtenlikle ve canlı bir imanla edilmiş her duaya cevap vermek için İsa Mesih'in emrine hemen itaat amacıyla tahtın etrafında hizmetkâr melekler beklemektedir.” Ellen G. White, *Selected Messages* [Seçme Mesajlar], 2. kitap, s. 377. Tek bir duanın bile kaybolmadığı, tek bir duanın bile Tanrı tarafından unutulmadığı güvencesine sahibiz. Dualar gökte cevaplanmak üzere ve O'nun en iyi bildiği yerde depolanırlar. “İman duası asla kaybolmaz; fakat her zaman bir şekilde ve özellikle beklediğimiz bir şekilde cevaplanacağını beklemek haddini bilmezliktir.” Ellen G. White, *Testimonies for the Church* [Kilise İçin Tanıklıklar], cilt 1, s. 231. Mesih'i tanımayan eşlerimiz veya oğullarımız ve kızlarımız, akrabalarımız, arkadaşlarımız ve çalışma arkadaşlarımız için aracılık ederken bu bize cesaret verir. Tek bir samimi dua bile asla kaybolmaz. Kendileri için dua ettiğimiz kişilerde hemen ani cevaplar göremeyebiliriz, fakat Tanrı bir şekilde onların yüreklerinde çalışıyor ve biz bunu sadece sonsuzlukta bileceğiz.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Filipililer 1:19; Koloseliler 4:2, 3; ve 2. Selanikliler 3: 1, 2 ayetlerini oku. Hapisliği boyunca Pavlus Filipililer'in duaları nedeniyle hangi güvenceye sahipti? Koloseliler ve Selanikliler'den kendisi için hangi duaları yapmalarını istedi? Bu arabulucu duaların can kazanma ile nasıl bir ilişkisi var?
- ❷ Büyük mücadele gerçeği ve onun yaşadığımız dünyanın arka planında oluşturduğu büyük öykü hakkında düşün. Bu mücadele hakkındaki bilgin duanın önemini anlamana nasıl yardımcı oluyor? Evet İsa savaşı kazandı ve biliyoruz ki sonunda O'nun tarafı kazanıyor. Fakat, bu esnada O'na bağlı kalmak ve başkalarının kurtuluşu için çalışmak için yapabileceğimiz tek şeyin dua etmek ve aramak olduğunu bilmek neden çok önemli?
- ❸ Daha etkin bir arabulucu dua yaşamı için bazı engeller nelerdir? İhtiyacı olanlar için dua etmekten kaçınmana hangi bahaneleri kullanırsun (eğer varsa)?

Polonya'daki İmanlı Asker

Yazan: Sławomir Pacek

Polonya ordusu yeni jetler için MiG-21'leri aşamalı olarak kaldırdığı zaman tamircilik olan işimi, yeni bir kariyer için bırakma fırsatım oldu.

Hava trafik kontrolcüsü olarak çalışmayı seçtim ve altı ay boyunca yoğun bir şekilde dersler aldım. Ama mezun olduğumda, bir göz doktoru gözümün yeterince iyi olmadığını söyleyerek beni elledi.

Bu hayal kırıklığı beni çok etkiledi ve "Neden Tanrım?" diye Tanrı'ya yakardım.

Askeri üsde garip işler yaptım. İşim bana bolca boş zaman veriyordu ve Kutsal Kitap'ı okumak için saatler harcadım. Tanrı'yı tanıma arzusu içimde büyüdü.

Eşim Aneta da evdeyken Kutsal Kitap'ı okumada bana katıldı. Kitabı okurken yazılan birkaç şeyin kilisemizde öğrendiklerimizle aynı olmadığını fark ettik.

Ölülerin uykuda olduğunu, cennette veya cehennemde değil toprağın altında yattığını ve yedinci günün Sebt günü olduğunu okuduk. Bir Cumartesi, Aneta ve ben bir Adventist kilisesini ziyaret etmeye karar verdik. Kutsal Kitap ile aynı olmayan bir şey duyarsak hemen kiliseden ayrılmaya karar verdik. Ama kiliseden hiç ayrılmadık. Bir pastör bize Kutsal Kitap dersleri verdi ve ordudan ayrılmamın sadece an meselesi olduğunu biliyordum. Sebt gününü tutup aynı anda hizmet edemedim. Ama Sebt günü için hiçbir sıkıntı olmadı. Diğer askerlerle Sebt günündeki iş vardiyanını değiştirmek kolaydı.

Birkaç yıl sonra, bir mobil radar ünitesinin direktörlük konumu için bana bir fırsat tanındı. Komutanımla imanım ve Sebt'i nasıl tuttuğum hakkında açıkça konuştum.

Komutan şaşırды. "Neden bana arkadaşlarınızla vardiyayı değiştirdiğini söylemedin?" diye sordu. "Görevli olduğum sürece, her Cumartesi serbest olacaksın."

İnancım hakkındaki sözler yayıldı ve askerler bana manevi sorularla geldi. Ancak inancımın etkisi ancak orduda 29 yıl sonra emekli olmaya hazır olduğumda ortaya çıktı.

Bir komutan beni özel bir konuşma için ofisine çağırды.

"Kutsal Kitap'ı okumaya başladım" dedi. "Sana bazı sorularım var."

Geriye dönüp baktığımda, Tanrı'nın neden hava trafik kontrolörü işinin kapısını bana kapattığını anlıyorum. Eğer o işi alsaydım, Kutsal Kitap'ı çalışmak için zamanım olmazdı. Sebt gününü tutmak için vardiyanımı değiştirmek için uğraşmazdım. İnancımı bu kadar çok askerle paylaşamazdım.

Her şey planladığım gibi gitmedi ama Tanrı'nın planı en iyisidir.

Ruhça Pekiştirilmiş Tanıklık

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yuhanna 15:26, 27; Elçilerin İşleri 2:41, 42; Elçilerin İşleri 8:4; İbraniler 4:12; Elçilerin İşleri 17:33, 34; Elçilerin İşleri 18:8.*

HATIRLAMA METNİ: “Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh’la doldular ve Tanrı’nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.” (*Elçilerin İşleri 4:31*).

İsa ilk imanlılara “dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun” diye emrettiği zaman bu imkansız bir görev gibi gelmiş olmalı (Markos 16:15). Böyle büyük bir görevi nasıl tamamlayabilirlerdi ki? Sayıları çok azdı. Kaynakları sınırlıydı. Çoğu eğitim görmemiş bir grup sıradan imanlılardı. Fakat onların bu olağanüstü görevleri için onları güçlendirecek olan olağanüstü bir Tanrı’ları vardı.

Fakat İsa şöyle duyurdu, “Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız” (*Elçilerin İşleri 1:8*). Kutsal Ruh’un güçlendirmesi ile çarmıhın mesajını yaşamı ve dünyayı değiştiren bir güçle paylaşabileceklerdi. Kutsal Ruh onların tanıklıklarını daha etkili hale getirdi. Bir kaç on yıl içinde müjde tüm dünyayı etkiledi. *Elçilerin İşleri* kitabı bu ilk imanlıları “dünyayı altüst eden o adamlar” (*Elçilerin İşleri 17:6*) olarak ilan eder. Elçi Pavlus müjdenin “göğün altındaki bütün yaratılışa” (*Koloseliler 1:23*) duyurulduğunu ekler. Bu haftanın dersinde Mesih için tanıklığımızda Kutsal Ruh’un bizi güçlendirmesinin rolü üzerine özellikle odaklanacağız.

*1 Ağustos Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İsa ve Kutsal Ruh Vaadi

Mesih Kutsal Ruh vaadi ile öğrencilerinin O'nun ayrılışı ve göğe geri dönüşü ile ilgili endişelerini giderdi. "Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim" (Yuhanna 16:7). "Yardımcı" kelimesinin Grekçesi parakletos' dur. Bu kelime yardım etmek amacıyla "birinin yanında gelen kişi" anlamına gelir. Kutsal Ruh'un önemli işlerinden biri de tüm imanlılara gelerek tanıklık aktivitelerinde onları güçlendirmek ve yönetmektir. İsa için tanıklık ederken yalnız değiliz. Kutsal Ruh bizi dürüst ve kalpten arayış içinde olanlara yönlendirmek için yanımızdadır. Biz onlarla karşılaşmadan önce Kutsal Ruh onların kalplerini hazırlar. Sözlerimizi yönlendirir, arayanların zihinlerinde kabulü sağlar ve teşviklerine cevap vermeleri için onları güçlendirir.

Yuhanna 15:26, 27ve Yuhanna 16:8 ayetlerini oku. Bu ayetler bize Kutsal Ruh'un tanıklıktaki rolü hakkında ne söylüyor?

Kutsal Ruh İsa hakkında tanıklık eder. O'nun nihai amacı mümkün olduğunca çok insanı İsa'ya getirmektir. O'nun görevi İsa'yı yüceltmektir. Bu rolüyle tüm imanlıları tanıklık etme sorumlulukları hakkında ikna eder. Çevremizdeki tüm insanlarda bulunan olasılıkları görmemiz için gözlerimizi açar ve sahne arkasında müjde mesajını kabul etmeleri için çalışır.

Yuhanna'nın Müjdesi bunu açık bir şekilde ifade eder. "O gelince günah... konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir" (Yuhanna 16:8). Diğer bir deyişle, kalplerde çalışarak kişilerin Tanrı'dan uzaklaştıklarını ve tövbe etmeleri gerektiğini derin bir şekilde hissetmelerini sağlar. Ayrıca, dünyayı "doğruluk" konusunda da ikna eder. Kutsal Ruh sadece günahı ortaya çıkarmaz, bize doğruluğu da öğretir. Bizim kirliliğimizin karşısına İsa'nın doğruluğunun ihtişamını ortaya koyar. Kutsal Ruh'un tek amacı bizim ne kadar kötü olduğumuzu göstermek değildir. İsa'nın ne kadar iyi, ne kadar nazik, ne kadar merhametli ve ne kadar sevgi dolu olduğunu göstermek ve bizi O'nun benzerliğinde şekillendirmektir.

Tanıklık açıkça İsa'yı yüceltmek için Kutsal Ruh ile işbirliği yapmaktır. Ruh'un gücü içinde ve rehberliği altında yaşamlarımızı dönüştürmüş olan bu harika Mesih'in tanıklığını yaparız.

Canlar için çalışma arzumuzda neden bizim değil fakat sadece Kutsal Ruh'un iman etmelerini sağlayabileceğini her zaman hatırlamalıyız?

Güçlendirilmiş Bir Kilise

Elçilerin İşleri kitabı haklı olarak “Kutsal Ruh’un İşleri” ismiyle adlandırılır. Tanıklık, müjdenin duyurulması ve kilisenin büyümesi hakkında heyecan bir serüven. Elçilerin İşleri Kutsal Ruh ile dolu olarak dünyayı Mesih için değiştiren adanmış imanlıların hikâyesidir. Mucizevî sonuçları almak için tamamıyla Kutsal Ruh’a bağlıydılar. Onların hikâyesi Kutsal Ruh’un kendisine tamamıyla adanmış adamlar ve kadınlar aracılığıyla neler başarabileceğinin bir örneğidir.

Elçilerin İşleri 2:41, 42; Elçilerin İşleri 4:4, 31; Elçilerin İşleri 5:14, 42; Elçilerin İşleri 6:7 ve Elçilerin İşleri 16:5 ayetlerini oku. Bu ayetlerde seni en çok etkileyen nedir? Böylesine hızlı bir büyümeyi kaleme alarak Elçilerin İşleri’nin yazarı Luka’nın vermek istediği mesaj nedir?

Luka’nın Elçilerin İşleri kitabını yazmaktaki amacı ilk kilisede Kutsal Ruh’un hizmetini her okuyucu ile paylaşmaktır.

Ayrıca dikkat edin, ilk yüzyıldaki Kutsal Ruh hareketini ölçmek için sayıları kullanmaktan çekinmiyor. Yani, vaftiz olanları sayıyordu. Elçilerin İşleri 2:41 ayetinde bir günde tek bir yerde 3.000 kişinin vaftiz olduğu gerçeğinin altını çiziyor. Elçilerin İşleri 4:4 ayetinde 5.000 adamın vaftiz olduğunu söylüyor. Elçilerin İşleri 5:14 ayetinde kalabalıklar Rab’be gelerek vaftiz oluyorlar.

İster Lidya, ister Filipili gardiyan, ister cinli köle kız, ister Etiyopyalı hadım olsun Luka bu insanların kalplerinde çalışan Kutsal Ruh’a dikkat çekiyor ve O’nun işlerini kaydediyor. Buradaki önemli nokta bu büyük sayıların arkasındaki her bir kişinin insan olması ve İsa Mesih’in kendini feda ettiği Tanrı’nın çocuğu olmasıdır. Evet, büyük sayıları severiz fakat nihayetinde, tanıklık genellikle bire bir bir çabadır.

Yeni Ahit kilisesinin hızlı büyümesini kolaylaştırmak için yeni kiliseler kurulmuştu. İlk kilisenin çok hızlı büyümesinin bir sebebi de kilisenin yeni kiliseler kurarak sürekli yenilenmesidir. Bugün bizim için ne kadar önemli bir mesaj.

Yeni Ahit kilisesinin ana odak noktası müjdecilikti. Yerel kilisemizde yaptığımız her şeyin merkezinde her zaman müjdeciliğin olduğundan nasıl emin olabiliriz?

Kutsal Ruh ve Tanıklık

Elçilerin İşleri kitabı boyunca Kutsal Ruh güçlü bir şekilde mevcuttu. İmanlılara ve çeşitli şekillerde Rab'lerine tanıklık eden imanlılar aracılığıyla hizmet etti. Düşman bir kültürde tanıklık ederken karşılaştıkları denemelerde ve zorluklarda onları güçlendirdi. Onları kalpten, dürüst bir şekilde arayanlara yönlendirdi. Tüm şehirlerde insanların kalplerini imanlılar hiç daha oraya gelmeden hazırladı. Onların asla hayal etmedikleri fırsat kapılarını açtı ve onların sözlerini ve davranışlarını güçlendirdi.

Elçilerin İşleri 7:55; Elçilerin İşleri 8:29; Elçilerin İşleri 11:15; Elçilerin İşleri 15:28, 29 ve Elçilerin İşleri 16:6-10 ayetlerini oku. Kutsal Ruh bu Kutsal Kitap ayetlerinde listelenen her bir tecrübeye tanıklık eden öğrencilere nasıl hizmet etti? Diğer bir deyişle, Kutsal Ruh'un durumlarda yaptığı çeşitli şeyler nelerdi?

Kutsal Ruh'un ilk yüzyıldaki çeşitli hizmetleri gerçekten harikaydı. Yukarıdaki tecrübeler O'nun aktivitelerinin sadece bir örneğidir. İstefanos'u gaddar ve kontrolden çıkarak onu ölüme kadar taşıyan kalabalığın önünde Rab'bi için tanıklık yapması için güçlendirdi. Filipus'u mucizevi bir şekilde etkileyici, gerçeği arayan, Afrika kıtasını müjde için açan Etiyopyalı'ya yönlendirdi. Uluslardan olan imanlılar da Kutsal Ruh'un armağanını aldığı zaman Petrus'a onaylayıcı bir işaret verdi. Bir keresinde kilise sünnet konusu yüzünden kolayca dağılabilecekken onu birlik içinde topladı ve Elçi Pavlus aracılığıyla müjdenin vaaz edilmesi için bütün Avrupa kıtasını açtı.

Kutsal Ruh Yeni Ahit kilisesinde aktifti ve bugünkü kilisenin hayatında da aktiftir. Bizi yetkilendirmeyi, güçlendirmeyi, öğretmeyi, yönlendirmeyi, birleştirmeyi ister ve bizi adamları ve kadınları İsa'ya ve O'nun gerçeğine yönlendiren dünyadaki en önemli görevi yapmaya gönderir. Hatırlamamız gereken nokta O hâlâ aktiftir ve aynı elçilerin ve ilk kilisenin zamanındaki gibi bugünde çalışmaktadır.

Yaşamlarımızda kendimizi Kutsal Ruh'un gücüne daha açık ve daha sorumlu hale getirmek için günden güne ne yapabiliriz? O'nun içimizde ve aracılığımızla çalışmasını mümkün kılacak doğru seçimler nelerdir?

Kutsal Ruh, Söz ve Tanıklık

Tanrı'nın Sözü Yeni Ahit kilisesi tanıklığının tam kalbindeydi. Petrus'un Pentikost günündeki vaazı İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlamak için büyük oranda Eski Ahit'ten alınmıştı. İstefanos'un ölümüne tanıklığı Eski Ahit'teki İsrail tarihine tekrar göz gezdirdi. Petrus "Tanrı'nın... İsrailoğulları'na ilettiği bildirden" (*Elçilerin İşleri 10:36*) bahsetti ve Kornelius ile Diriliş öyküsünü paylaştı. Elçi Pavlus tekrar ve tekrar Eski Ahit'teki Mesih'in geliş ile ilgili öngörülere atıfta bulundu ve Filipus gerçeğin peşindeki Etiyopyalı'ya Yeşaya 53. bölümdeki Mesih'in ön bildirisinin önemini dikkatlice açıkladı. Her bir durumda öğrenciler Tanrı'nın Sözü'nü ilan ettiler, kendi sözlerini değil. Kutsal Ruh'un esinlenmesi olsun Söz onların otoritelerinin temeliydi.

Elçilerin İşleri 4:4, 31; 8:4; 13:48, 49; 17:2; 18:24, 25 ayetlerini oku. Bu ayetler bize Kutsal Ruh ile Tanrı Sözü ve Yeni Ahit kilisesinin tanıklığı hakkındaki ilişki hakkında ne öğretiyorlar?

Tanrı'nın Sözü'nü ilham eden aynı Kutsal Ruh yaşamları değiştirmek için Söz aracılığıyla çalışır. Tanrı'nın Sözü'nde yaşam veren güç vardır. Çünkü Ruh aracılığıyla o Mesih'in yaşayan Sözü'dür.

2. Petrus 1:21 ve İbraniler 4:12 ayetlerini oku. Tanrı'nın Sözü yaşamları değiştirmede neden çok güçlüdür?

"Dünyayı var olmaya çağıran yaratıcı enerji Tanrı'nın sözüdedir. Bu söz güç verir; yaşama yol açar. Her emir bir vaattir; irade ile kabul edilir, ruha işler, kendisiyle birlikte Sonsuz Olan'ın yaşamını getirir." Doğayı değiştirir ve ruhu Tanrı'nın suretinde yeniden yaratır." *Ellen G. White, Eğitim*, s. 126.

Kutsal Kitap'ın yaşamları değiştirme gücüne sahip olmasının sebebi ilk önce Kutsal Kitap'ı ilham eden aynı Kutsal Ruh'un onu okurken bize ilham vermesi ve değiştirmesidir. Biz diğerleri ile Tanrı'nın Sözü'nü paylaşırken Kutsal Ruh ilham etmiş olduğu Söz aracılığıyla yaşamları değiştirmek için çalışır. Tanrı Kendi Sözü'nü bereketlemeyi vaat etti, bizimkini değil. Güç Tanrı'nın Söz'ündedir, insan yorumunda değil.

Kutsal Ruh'un Yaşam Dönüştürücü Gücü

Elçilerin İşleri kitabının dikkatli bir çalışması ortaya koyar ki Tanrı insanların yaşamlarında Kutsal Ruh aracılığıyla mucizeler yapar. Elçilerin İşleri müjdenin kültürel önyargılar üzerine zaferi, yaşam boyu değişim, derinlemesine kökleşmiş alışkanlıklar ve tüm insanlığa Mesih'in lütfunu ve gerçeğini öğretme üzerine bir durum çalışmasıdır. Kutsal Ruh insanlarla buldukları yerlerde buluşur fakat onları orada bırakmaz. O'nun varlığında insanlar değişirler. Yaşamları dönüşür.

Elçilerin İşleri 16:11–15, 23–34; Elçilerin İşleri 17:33, 34; ve 18:8 ayetlerini oku. Bunlar Kutsal Kitap'taki dönüşüm hikâyelerinden sadece birkaçıdır. Çeşitli hikâyeler Tanrı'nın farklı geçmişlere sahip her çeşit insanın yaşamını değiştirme gücü hakkında ne diyor?

Ne kadar şaşırtıcı bir insan çeşitliliği! Lidya zengin bir Yahudi iş kadınıydı ve Filipili gardiyan orta sınıf bir Romalı bir memurdu. Kutsal Ruh toplumun tüm kesimlerine ulaşabilir. O'nun gücü hem kadınları hem erkekleri, hem zenginleri hem fakirleri, hem eğitimlileri hem eğitimsizleri dönüştürebilir.

Listemizdeki son iki karakter eşit oranda dikkat çekicidir. Elçilerin İşleri 17:34 Dionysius Areopagite'nin iman etmesinden bahseder. Atinalı Areopagite'ler mahkemelere bakan yargıçların yasal kurulunun bir parçasıydılar. Önemli kişilerdi ve Yunan toplumunun saygıdeğer üyeleriydiler.

Kutsal Ruh'un gücü aracılığıyla elçi Pavlus'un hizmeti toplumun en üst sınıfına kadar ulaştı. Krispus (Elçilerin İşleri 18:8) Yahudi havrasının bir yöneticisiydi. Yahudi Eski Ahit felsefesinde demlenmiş bir dini liderdi ve Kutsal Ruh onun düşüncelerini kırdı ve yaşamını değiştirdi. Bu örnek olaylar gösteriyor ki bizler Mesih için tanıklık ederken ve O'nun Sözü'nü diğerleri ile paylaşırken Kutsal Ruh her tür geçmişten, kültürden, eğitimden ve inançtan gelen her türlü insanın yaşamlarında olağanüstü şeyler yapacaktır. Bizler kimin ulaşılabilir veya ulaşılabilir olmadığı konusunda varsayımlar yapamayız ve yapmamalıyız. Bizim işimiz yaşamamıza getiriler her hangi birine ve her-kese tanıklıkta bulunmaktır. Gerisini Rab yapacaktır.

Mesih'in ölümü evrenseldi; yani, bu gelmiş geçmiş her insan içindi. Bu çok önemli gerçek kimsenin kurtuluş umudundan ötede olduğunu asla varsaymamamız konusunda bize ne öğretmeli?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White'ın Elçilerin İşleri kitabından “Ruh’un Armağanı” s.47-56 bölümünü; Çağların Arzusu (Sevgi Öğretmeni) kitabından “Yüreğiniz Sıkılmasın” s.667-672 bölümünü oku.

Kutsal Ruh kurtarma sürecinde Baba ve Oğul ile işbirliği yapar. Tüm tanıklık aktivitelerimizde O'nun insanları kurtarma işine katılırız. O kalpleri ikna eder. O fırsat kapılarını açar. O'nun Sözü aracılığıyla düşünceleri aydınlatır ve gerçeği gösterir. Bizi köleleştiren ön yargı bağlarını koparır, bize köstek olan kötü alışkanlıklar zincirinden kurtarır.

İsa için tanıklık yaparken Kutsal Ruh ile işbirliği yaptığımızı hatırlamak çok önemlidir. O bizden önce orada kalpleri müjde mesajını kabule hazırlar. Bizler rastlantı sonucu naziklik sergilerken, tanıklığımızı paylaşırken, Kutsal Kitap öğretirken, bir parça gerçek dolu yazın paylaşırken veya bir müjdecilik faaliyetine katılırken O orada bizimle birlikte, zihinlerde dolaşmaktadır. Biz ayrıldıktan çok sonra kişinin yüreğinde çalışmaya devam edecek, kişiyi kurtuluş bilgisine ulaştırmak için gereken her neyse yapacaktır.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Sizin tanıklığınıza rağmen Kutsal Ruh'un güçlü bir şekilde çalıştığını hissettiğiniz bir anı Sebt Okulu gurubunuzun üyeleri ile paylaşın.
- ❷ Hiç imanınızı paylaşma konusunda endişeli veya korku dolu hissettiniz mi? Tanıklık yaparken Kutsal Ruh'un hizmetinin farkında olmak nasıl bu korkuyu azalttı ve size güvence verdi?
- ❸ Bu haftanın dersinde Kutsal Ruh'un tanıklığımızdaki “iş” hakkında konuştuk. Tanıklık çabalarımızda Kutsal Ruh'un çalıştığı farklı şekilleri tartışın. Bizler tanıklıkta bulunurken Kutsal Ruh bizi nasıl donatır diğerlerini hayatlarında nasıl çalışır?
- ❹ Bu ders Kutsal Kitap'ın tanıklıktaki merkezliği hakkında konuştu. Neden Kutsal Kitap imanımızın ve tanıklığımızın böylesine önemli bir bileşeni? Kutsal Kitap'a inandığını söylediği halde onun otoritesini ve tanıklığını ustaca küçültlenlerin tuzaklarından nasıl kaçınabiliriz?

Üst üste Dört Rüya

Yazan: Andrew McChesney

İlk rüya, Abraham Keita'nın Batı Afrika'da bulunan Gine'deki bir köy olan Bufa'daki sabah saat 3'te seccadesinde alışagelmış dualarını yapmak için uyanmasından sonra meydana geldi.

Abraham, yaşım kırktan büyük ve eşim, çocuğum, işim veya param yok. "Lütfen bana yardım et. Beni seninle ilgili başka insanlarla konuşabilen bir peygambere dönüştürmeni istiyorum. "

Dua ederken, bir rüzgar esmeye başladı. Kendini zayıf hissetti ve seccadenin üzerinde uyuyakaldı. Aniden biri onu dürttü ve "Oğlum içeri gir ve yatağında uyu" dedi.

Dakikalar sonra yatağında uyuyordu ve bir rüya gördü. Rüya ateşe benzeyen gözleri olan biri ona yaklaştı. İbrahim saldırıya uğramak üzere olduğunu düşündü ve dehşete kapıldı, "Sen kimsin?" diye sordu.

"Ben İsa Mesih'im," dedi Adam.

Sabah olduğunda Abraham bundan sonra ne olacağını merak etti.

Ertesi gece başka bir rüya gördü. Adamı tekrar gördü. Bu kez, ikisi uzun bir dağın patikası boyunca yürüdü. Üçüncü gece, Abraham iş aradığını ve İsa'nın işçi işe aldığını gördü. İbrahim, İsa'nın bir masada oturduğunu, insanların adlarını aldığını ve kağıda yazdığını gördü.

Dördüncü gecede İbrahim, İsa'yı Atlantik Okyanusu'nun suyunun derinliklerinde gördü. İsa ona baktı ve o da İsa'ya baktı.

Üç yıl geçti. Abraham, Gine'nin başkenti Conakry'ye taşındı ve bir inşaat işçisi olarak işe girdi. İşten eve yürürken yolda Global Misyon önderi Tranquille Fassinadouno ile tanıştı.

"Nasılsın?" diye sordu Tranquille. "Ben bir Hristiyanim. Kilisemi ziyaret etmek ister misiniz? "

Abraham "Nasıl yapabilirim?" diye yanıtladı. "Başka bir dine mensubum. Ne hakkında konuştuğunu bile anlamıyorum. "

Ancak evde İsa hakkındaki rüyalarını hatırladı. Ne hakkında olduğunu görmek için Global Misyon önderlerinin kilisesine gitmeye karar verdi.

Kilisede sıcak karşılandı ve duyduklarını beğendi. Ondan sonra her Sebti Günü kiliseye geldi ve yüreğini İsa'ya verdi.

Bugün, 48 yaşındaki Abraham, Gine'deki Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin genel merkezinin ve komşu okulun bekçisidir. Bu çeyrekteki Onüçüncü Sebti Sunularının bir kısmı Conakry'e bağlı bir okulun büyütülmesine yardımcı olmaktadır.

"Rüyalarım beni İsa'ya götürdü," dedi Abraham. "Şimdi onunla birlikte yürüyorum, tıpkı rüyalarımındaki gibi. İsa ile bir yolculuğa çıkıyorum. "

Sınırsız Olanaklar

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1. Korintliler 12:12, Matta 3:16–18, 1. Korintliler 12:7, 1. Korintliler 1:4–9, Matta 25:14–30.

HATIRLAMA METNİ: “Bunların tümünü etkin kılan tek ve ayrı Ruh’tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.” (1. Korintliler 12:11).

Tanrı bizi O’nun için tanıklık yapmaya çağırır. (Elçilerin İşleri 1:8, Yeşaya 43:10). Tanıklık sadece seçilmiş bir kaç kişiyi seçen özel bir ruhsal hediye değildir. Tanıklık her Hristiyan için ilahi çağrıdır.

Kutsal Kitap Tanrı’nın önündeki çağrımızı tanımlamak için farklı ifadeler kullanır. Bizler “Bu dünyanın ışığı,” “Mesih’in elçileri,” ve “Kral’ın kahinleri” olmalıyız (Matta 5:14, 2. Korintliler 5:20, 1. Petrus 2:9). Bizi tanıklık ve hizmet için çağıran aynı Tanrı görev için bizi donatır. Her imanlıya ruhsal armağanları o verir. Tanrı uygun olan kişileri çağırır. Çağırdıklarını uygun hale getirir. Aynı her imanlıya kurtuluşu bedelsiz verdiği gibi, onlara armağanlarını da bedelsiz verir.

Bizler kendimizi Tanrı’ya tahsis ederken ve yaşamlarımızı O’nun hizmetine adarken hizmet için olanaklarımız sonsuzdur. “Benliği bir kenara koymuş, Kutsal Ruh’un yüreğinde çalışması için yer açmış ve Tanrı’ya adanmış kutsal bir yaşam süren birinin yararlılığında sınır yoktur.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing (Şifa Hizmeti)*, s. 159.

Bu haftanın dersinde Kutsal Ruh armağanı aracılığıyla hizmet için sınırsız olanaklarımıza bakacağız.

* 8 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Farklı Armağanlar: Hizmette Birlikte

Hiç öğrencilerin bir birinden ne kadar farklı olduklarını düşündünüz mü? Geçmişleri, kişilikleri, mizaçları ve armağanları çok farklıydı. Fakat bu kilise için bir engel değildi. O bir güçtü. Bir vergi görevlisi olan Matta titiz, kati ve doğrudu. Aksine Petrus, çabuk konuşan, heyecanlı ve fevriydi fakat o da doğal liderlik özelliklerine sahipti. Yuhanna yumuşak kalpli fakat aynı şekilde açık sözlüydü. Tomas'ın doğalında soru sorma eğilimi vardı ve sık sık şüphe etti. Tüm bu öğrencilerin farklı kişilikleri ve armağanları olmasına rağmen Tanrı tarafından O'nun için tanıklık yapmaları için güçlü bir şekilde kullanıldılar.

Korintliler 12:12, 13, 18–22 ayetlerini oku. Bu ayetler içinde Mesih'in bedeninde, yani kilisede, farklı armağanlara sahip kişilere ihtiyaç olduğu konusunda ne keşfettin?

Tanrı değişik geçmişlerden, değişik yeteneklerden ve kabiliyetlerden insanları alarak onlara hizmet için armağanlar vermekten zevk alır. Mesih'in bedeni tüm herkesin aynı olduğu türdeş bir grup insan değildir. O aynı şeyleri düşünen, aynı geçmişe sahip insanların üye olduğu bir golf kulübü değildir. O farklı armağanlara sahip, Mesih'e ve Kutsal Kitap'a karşı duydukları sevgide birleşmiş ve Mesih'in sevgisini ve gerçeğini dünya ile paylaşmaya adanmış dinamik bir insan hareketidir (*Romalılar 12:4, 1. Korintliler 12:12*). Mesih'in bedeninin üyeleri farklı armağanlara sahiptir fakat her biri değerli, her biri Mesih'in bedeninin sağlıklı işlevi için kritik önemdedir. Aynı gözlerin, kulakların ve burnun farklı işlevlere sahip ama beden için gerekli olmaları gibi tüm armağanlar da aynı şekilde gereklidir. (*1. Korintliler 12:21, 22*).

İnsan bedenini düşünecek olursanız, en küçük parçaların bile çok önemli rolleri olduğunu görürsünüz. Kirpiklerimizi düşünün. Önemsiz gözükken kirpik gibi bir şeye sahip olmasaydık, ne olurdu? Toz parçacıkları görüşümüzü bulandırır ve ortaya çıkan sonuçlar potansiyel olarak onarılamaz hasarlara sebep olabilirdi. Kilisenin en “önemsiz” gözükken üyesi Mesih'in bedeninin esaslı bir parçasıdır ve Kutsal Ruh tarafından yeteneklendirilmiştir. Bu armağanları tümünden Tanrı'ya adadığımızda her birimiz sonsuz bir farklılık yaratabiliriz.

Ne kadar yetenekli olursan ol, kilisede başkalarının iyi fakat senin çok iyi olmadığını şeyler nelerdir? Bu seni doğru yerinde tutmaya nasıl yardım etmeli?

Tanrı: Tüm Armağanların Vericisi

Korintliler 12:11, 18; Efesliler 4:7, 8; ve Yakup 1:17 ayetlerine göre Tanrı tüm armağanların kaynağıdır ve “her mükemmel armağan” O’ndan gelir. Böylece O’nun bize Kutsal Ruh’un kişiliklerimize en uygun olan tüm armağanlarını vereceğinden ve O’nun işine hizmet etmemiz ve O’nun adını yüceltmemiz için yeteneklerimizi en iyi şekilde kullanacağından emin olabiliriz.

Markos 13:34 ve 1. Korintliler 12:11 ayetlerini oku. Tanrı ruhsal armağanları kimlere verir?

Kutsal Kitap açıktır. Tanrı’nın diğerleri ile müjdeyi paylaşmamız için her birimize verdiği özel bir görevi vardır. İsa’nın benzetmesinde evini hizmetçilerine teslim eden ve ona bakmalarını söyleyen ev sahibi hizmetçilerine yapacakları işleri gösterir (*Markos 13:34*). Her bir kişi için bir iş vardır ve çağrıldıkları ilahi görev veya hizmeti tamamlamaları için ruhsal hediyeleri hepsine verir. Yaşamlarımızı Mesih’e teslim ettiğimizde ve vaftiz yoluyla O’nun bedeninin, yani kilisenin üyeleri olduğumuzda bedene hizmet edebilmemiz ve dünyaya tanıklıkta bulunabilmemiz için Kutsal Ruh hediyelerini verir.

1903 yılında Ellen G. White bir adama Tanrı’nın ona vermiş olduğu armağanları hizmette kullanmasını teşvik etmek için bir mektup yazdı. “Hepimiz Tanrı’nın ailesinin üyeleriyiz, her birimizin sorumluluklarımızda kullanmak üzere küçük veya büyük oranda emanet edilmiş yetenekleri var. Yeteneğimiz ister büyük ister küçük olsun, Tanrı’nın hizmetinde onu kullanmalıyız ve diğer herkesin kendisine emanet edilen armağanları kullanma hakkını tanımalıyız.

“Asla en küçük fiziksel, fikişsel veya ruhsal armağanı hor görmemeliz.”—Mektup 260, 2 Aralık, 1903.

Elçilerin İşleri10:36–38, Matta 3:16–18, ve Elçilerin İşleri2:38–42 ayetlerini oku. Bu ayetlere bize Kutsal Ruh’un vaftizdeki vaadi hakkında ne öğretiyor?

Aynı İsa’nın vaftizinde dünyaya hizmeti için hazırlanması ve tamamıyla donatılması için Kutsal Ruh ile kutsanması gibi, her birimize vaftizimizde Kutsal Ruh vaat edilir. Tanrı kilisesini ve dünyayı bereketlemek için Sözü’nü yerine getireceği ve ruhsal armağanları bize vereceği konusunda olumlu bir güvenceye sahip olmamızı arzular.

Ruhsal Armağanların Amacı

1. Korintliler 12:7 ve Efesliler 4:11–16 ayetlerini oku. Tanrı neden ruhsal armağanları her bir imanlıya verir? Bu armağanların amacı nedir?

Ruhsal Armağanlar muhtelif amaçlara hizmet ederler. Tanrı hizmetini tamamlasın diye onları kiliseye beslemek ve güçlendirmek için verir. Onlar Tanrı'nın dünyadaki hizmetini tamamlamaya hazır olan birlik halindeki bir kilise geliştirmek için tasarlanmışlardır. Kutsal Kitap yazarları Tanrı'nın kilisesine verdiği önderlik, hizmetçilik, müjdecilik, öğretmenlik, teşvik edicilik ve eli açıklık gibi armağanlardan örnek verirler. Ayrıca birkaç yerde misafirperverlik, merhamet, yardımseverlik ve neşelilik hakkında da konuşur. Daha kapsamlı bir liste için Romalılar 12 ve 1. Korintliler 12. bölümü okuyun.

Belki de ruhsal armağanlar ile doğal yetenekler arasındaki ilişkiyi merak ediyorsunuzdur. Ruhsal armağanlar Kutsal Ruh tarafından her imanlıya kilisedeki ve dünyadaki özel hizmetleri için onları donatmak üzere verilen ilahi niteliklerdir. Bunlar ayrıca Kutsal Ruh tarafından kutsanan ve Mesih'in hizmetinde kullanılan doğal yetenekleri de içerebilir.

“Ruh'un özel hediyeleri sadece benzetmede kullanılan yetenekler değildir. O ister doğuştan isterse sonradan kazanılmış olsun, doğal ve ruhsal tüm armağanları ve bağışları kapsar. Hepsisi Mesih'in hizmetinde kullanılmalıdır. O'nun öğrencileri olurken kendimizi tüm benliğimizle ve sahip olduklarımızla O'na adarız. O tüm bu armağanları bize yükseltmiş ve saflaştırılmış olarak diğer insanların bereketlenmesinde, O'nun yüceliği için kullanılmak üzere geri verir.”—Ellen G. White, *Mesih's Object Lessons*, (Mesih'in Örnek Dersleri) s. 328.

Tanrı ayrıca kilisede peygamberlik armağanı ve Mesih'in bedeninde her üyeyi beslemek ve donatmak için öğretmenlik yapan pastör ve ihtiyarları da içeren özel görevler de belirlemiştir (*Efesliler 4:11, 12*). Her kilise liderliğinin işlevi her üyenin kendi ruhsal armağanını keşfetmesine yardımcı olmak ve bu armağanları Mesih'in bedenini inşa etmek için kullanmalarını öğretmektir.

Sahip olduğun, bir şekilde seküler dünyada yararlı ve faydalı olan ve aynı zamanda kilise için de bir bereket olabilecek bazı doğal yetenekler nelerdir?

Armağanınızı Keşfetmek

Korintliler 1:4-9 ile 2. Korintliler 1:20-22 ayetlerini karşılaştır. Bu ayetler Tanrı'nın vaatleri ve özellikle Mesih'in ikinci gelişinden önceki ruhsal hediyeler hakkında bize ne diyorlar?

Tanrı O'nun kilisesinin Rabbimiz'in dönüşünden hemen önce Kutsal Ruh'un tüm armağanlarını ortaya koyacağını vaat ediyor. O'nun vaatleri kesindir. Bize vermiş olduğu armağanları anlamaya bizi yönlendirmesi için her birimizin kalbine Kutsal Ruh'un tanıklığını vermiştir. Armağanları veren Tanrı'dır ve Ruh'u aracılığıyla onları bize gösterir.

Luka 11:13, Yakup 1:5 ve Matta 7:7 ayetlerini oku. Tanrı'nın her birimize vermiş olduğu armağanları keşfetmeyi arzularsak bizi ne yapmaya davet ediyor?

Kendimizi Tanrı'ya adadığımızda ve bize vermiş olduğu armağanları bize göstermesini istediğimizde Ruh'un armağanlarını alırız. Kalplerimiz benliği yüceltmekten arındırıldığında ve önceliğimiz İsa'ya hizmet olduğunda O'nun Ruh'u bizim için sahip olduğu ruhsal armağanlarla bizi etkileyecektir.

“Öğrenciler iman ve duayla kendilerini O'nun işleyişine tam olarak teslim edinceye dek Kutsal Ruh'un dökülüşü gerçekleşmedi. Bundan sonra, göğün armağanları özel bir anlamda Mesih'in izleyicilerine emanet edildi. . . Armağanlar zaten Mesih'te bizimdir fakat gerçekten sahip olunmaları Allah'ın Ruh'u'nu kabul edişimize bağlıdır.”—Ellen G. White, *Mesih's Object Lessons (Mesih'in Örnek Dersleri)*, s. 327.

Ruhsal Armağanlar (bkz. 1.Korintliler 12:4-6) O'na etkili bir şekilde hizmet edebilmemiz için Tanrı'nın bize verdiği niteliklerdir. Hizmetler armağanlarımızı ortaya koyabileceğimiz genel alanlar ve aktiviteler armağanlarımızı kullanmamıza fırsat veren özel durumlardır. Ruhsal armağanlar tamamen gelişmiş olarak gelmezler. Kutsal Ruh sizi hizmetin bazı alanlarıyla etkilerken dua edin ki sizi bir müjdeleme etkinliği aracılığıyla özel bir hizmete yönlendirsın.

Özel armağanların nelerdir ve daha da önemlisi bu armağanları Rab'bin hizmeti için nasıl geliştirebilirsin?

Armağanlarımızı Geliştirmek

Matta 25:14-30 ayetlerindeki talantlar benzetmesini oku. Bu hikâyede dikkatini çeken en önemli düşünce nedir? Neden ilk iki köle Tanrı tarafından övüldü ve sonuncu köle mahkûm edildi? Bu benzetme talantlarımızı kullanma hakkında bize ne diyor? Matta 25:29 ayetine özellikle dikkat edin?

Efendi her köleye “kendi kabiliyetine” göre armağanlar verdi (*Matta 25:15*). Her şahıs farklı bir miktar aldı. Birisi beş, diğeri iki ve bir diğeri bir aldı. Her kölenin kendilerine verilen talantlarla nasıl yatırım yapacağını veya nasıl kullanacağını seçme hakkı vardı. Buradaki önemli bir nokta onlara verilenlerin kendilerine ait olmamasıdır. Onları üzerinde yetkili olmaları için onlara veren başka birine aittir.

Efendinin derdi kimin daha üstün veya kimin daha düşük armağanlara sahip olduğu değildi. Her birine kaç talant verildiği değildi. Derdi her birinin kendisine verilmiş olan ile ne yaptığıydı?

Pavlus 2. Korintliler 8:12 ayetinde bunu şu şekilde anlatıyor. “Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardımda bulunması uygundur.” Tanrı için ne kadar fazlaya sahip olduğunuz değil, sahip olduğunuz ile ne yaptığınızdır?

Tanrı ilk iki köleyi övdü çünkü talantlarını kullanmakta sadıktılar. Talantları kullandıkça arttı. “Kötü” köle efendinin ona vermiş olduğu talantı kullanmadı ve arttırmadı. “Hizmet yasaasının bizi Tanrı’ya ve kardeşlerimize bağlayan bir bağlantı haline gelmesi sonsuz bir gerçektir.”—Ellen G. White, *Mesih’s Object Lessons (Mesih’in Örnek Dersleri)*, s. 326. Sadakatsiz köle hizmet etme fırsatını çarçur etti ve nihayetinde hizmet etme yeteneğini kaybetti.

Tanrı’nın isminin yücelmesi için bize verilen armağanları kullandığımızda çoğalacaklar, geliyecekler ve büyüyecekler. Tanrı’nın sana verdiği armağanları nasıl keşfedebilirsin? Alçakgönüllü bir şekilde Tanrı’ya seni hizmette hangi alanlarda kullanmasını istediğini göstermesi için yalvar. O seni etkilerken sende işe dâhil ol. Sen armağanlarını kullandıkça armağanların büyüyecek ve O’nun hizmetinde tatmin bulacaksın.

Bu benzetme hakkında düşün ve kendi hayatına uygula. Bu sana Tanrı tarafından verilenle ne yaptığın konusunda bir şey söylüyor mu, söylüyorsa ne söylüyor? (Hatırla, sahip olduğun herhangi bir şey de Tanrı’dan sana bir armağandır.)

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White'in Mesih's Object Lessons (*Mesih'in Örnek Dersleri*), kitabında "Talents," (Talantlar) bölümü, 325–365 sayfaları oku.

Ruhsal armağanların Kutsal Kitap'taki doğru anlayışı kiliseye birlik getirir. Her birimizin Mesih'in bedeninin değerli ve gerekli bir üyesi olduğunu anlamak birleştirici bir düşüncedir. Mesih'in görevinin tamamlanması için kilisenin her üyesi gereklidir.

"Herkes için Efendi için yapılması gereken bir iş verilir. O'nun her hizmetçisine özel armağanlar veya yetenekler teslim edilir. 'Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı.' Her hizmetçi sorumluluğuna göre bazı emanetlere sahip ve çeşitli emanetler bizim çeşitli kapasitelerimize göre paylaştırılmıştır. Tanrı armağanlarını dağıtırken kayırmacılık yapmaz. Armağanlarını hizmetçilerinin bilinen güçlerine göre dağıtır ve ona uygun düşen sonuçlar bekler."—Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Kilise İçin Tanıklıklar cilt. 2, s. 282.)

Şunu hatırlayın ki, Ruh'un armağanları bizim değil Tanrı'nın yüceliği için verilir. Tanrı onları adının yükseltilmesi ve O'nun işinde ilerlenmesi için verdi.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Her birimizin Tanrı'dan armağanlar aldığımız düşüncesi üzerinde biraz daha düşünün. Yerel kilisen için bu hangi pratik çıkarımları içeriyor? Bu düşünce her üyenin hizmete katılması konusunda nasıl bir fark yaratabilir?
- ❷ Sebti Okulu sınıfıyla başka üyelerin armağanlarının seni nasıl bereketlediğini paylaş. Sınıfla kendi kişisel ruhsal armağanlarını nasıl keşfettiğini paylaş. Armağanlarının ne olduğunu düşünüyorsun ve başkalarını bereketlemek için onları nasıl kullanıyorsun?
- ❸ Bu ders armağanlarımızın biz onları kullandıkça büyüdüğüne işaret etti. Kendi hayatına dönüp bak. O'nun adını yüceltmek için Tanrı'nın sana verdiği armağanları kullanırken onları büyüttüğünü düşünebiliyor musun? Aynı zamanda kendine Perşembe gününün sonunda ortaya konan, Tanrı'nın sana verdiklerine ne kadar sadık olduğun ile ilgili ilk soruyu sor.

O sadece 'Carlos'

Yazan: Andrew McChesney

J. Carlos Sanchez Ruiz, Peru'daki Yedinci Gün Adventist birliği bürosunun önderi olsaydı, kilise üyeleri ona nazikçe "Lider Pastör" olarak hitap ederdi. Ancak Sanchez Ruiz'in Uruguay Kiliseler Birliği Heyetinin lideri olduğu Uruguay'da, o sadece "Carlos" olarak bilinmekteydi.

Erkekler ona "Carlos" der, kadınlar ona "Carlos" der. Hatta küçük çocuklar bile ona "Carlos" diye seslenir.

Kimse ona "Lider" diye hitap etmiyor. Hiç kimse ona "pastör" diye seslenmez. O sadece "Carlos'tur".

İnsanların hiyerarşi konusunda çok vicdanlı olduğu bir ülke olan Peru'dan gelirken, Sanchez Ruiz'in 2011'de ilk defa cumhurbaşkanı seçildiğinde Uruguay'a uyum sağlaması yaklaşık bir yıl kadar zaman aldı.

Sanchez Ruiz, "Uruguay, Güney Amerika'daki diğer ülkelerden farklı bir ülke" der. "Uruguaylılar liderliği tanımamasına ve saygı duymasına rağmen, hiyerarşik modeli kabul etmiyorlar. Bir lider herkesle eşittir. "

Kilise liderleri, Sanchez Ruiz'in güçlü bir Avrupa etkisiyle ilişkilendirdiği Uruguaylı zihniyetin ülkeyi umut verici bir misyon alanı haline getirdiğini söyledi. Adventist Kilisesi'nin 3.5 milyonluk ülkede sadece 7.358 üyesi var. Güney Amerika'daki en düşük oranlardan biri tanesidir; her 470 kişiden sadece biri Adventisttir. Uruguay nüfusunun yaklaşık yarısı başkent Montevideo'da yaşıyor.

Adventist Kilisesi önderi Ted N.C. Wilson, 2019 ziyareti sırasında pastörlere şöyle sordu: "Montevideo'ya ve dünyadaki diğer şehirlere nasıl ulaşacağız?"

Kutsal Kitabını açarak Yeremya 32:27'yi okudu: "'Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey?" (Yeni Çeviri 2008)

"Tanrı kendi sorusuna güçlü bir şekilde cevap verir" dedi Wilson ve Yeremya 33: 3'e dönüp: "Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim."

Wilson, "Uruguay ve şehirlerdeki çalışmalarınızda bu vaad için ısrar edin" dedi. "Tıpkı Avrupadaki gibi laiklik ve materyalizm gibi zorluklarla karşı karşıyasınız. Ama Rab için zor bir şey yoktur. "

İnsanlar, Rab için zor bir şey olmadığına dair, toplum merkezlerindeki programlara veya kilise tarafından yönetilen "kentsel etki merkezlerine" katıldıktan sonra şimdi insanlar Uruguay'da vaftiz ediliyor.

Yeni üyeler arasında, Montevideo'da kentsel bir etki merkezinde stres yönetimi kursları aldıktan sonra 2019 yılında İsa'ya kalbini veren genç bir adam olan Fernando Aguirre var. Lütfen dünyadaki diğer seküler toplumlara, Uruguay'a ve diğer umut verici misyon alanları için dua edin..

Sözü Paylaşmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mezmur 119:105, Yeremya23:29, İbraniler 1:1-3, 2. Timoteos3:14-17, 1. Yuhanna1:7-9, Vaiz 3:1, 2. Timoteos4:2.

HATIRLAMA METNİ: “Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır.

Bana boş dönmeyecek, istemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.” (Yeşaya 55:11).

Tanıklık ettiğimizde İsa’yı anlatırız. Fakat Kutsal Kitap olmasaydı İsa hakkında ne bilirdik? Aslında, Kutsal Yazılar olmasaydı büyük mücadele, Tanrı’nın sevgisi, doğum, yaşam, hizmet, ölüm, diriliş ve Rabbimiz’in dönüşü hakkında ne kadar bilgiye sahip olabilirdik?

Doğa Tanrı’nın görkemini ve gücünü açığa çıkarsa da kurtuluş planını ortaya koymuyor. İsa Kutsal Ruh Kişisi aracılığıyla “dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık” tır (Yuhanna 1:9). Yine de, ilahi gerçeğin tamamıyla ortaya konması için Kutsal Ruh’un kalbimize yaptığı açıklamalar Tanrı Sözü olmadan sınırlıdır. Tanrı’nın yazılı Sözü, Yaşayan Sözü İsa’nın en açık ve en dolu açıklanmasıdır.

Dini liderler Tanrı Sözü’nü çalıştırsa da birçoğu onun ana mesajını kaçırdı. İsa şöyle dedi: “Kutsal Yazılar’ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!” (Yuhanna 5:39). Doğru bir anlayışla Kutsal Kitap’ın her öğretisi İsa’nın karakterinin güzelliğini yansıtır. Tanrı’nın Sözü’nü paylaştığımızda ana hedefimiz kendimizin haklı ve diğer kişinin yanlış olduğunu kanıtlamak değildir. Paylaştığımız gerçeğin her yönünde İsa’yı göstermektir.

*15 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Tanrı'nın Sözü'nün Sembolleri

Mezmun 119:105, Yeremya 23:29, Luka 8:11, ve Matta 4:4 ayetlerini oku. Tanrı Sözü'nü tanımlamak için bu ayetlerde hangi beş sembol kullanılmıştır? Sence neden Tanrı Sözü'nü temsil etmesi için bu beş sembol seçilmiştir?

Bu ayetlerde kullanılan çeşitli semboller Tanrı Sözü'nün bazı temel işlevlerini tanımlar. Kutsal Yazılar'ı başkaları ile paylaştığımızda, o yaşamı aydınlatan bir ışık gibidir. İsa, yani "dünyanın ışığı" onların Tanrı'nın kim olduğu konusundaki ve O'nun karakterinin doğası hakkındaki yanlış anlayışlarının karanlığını yarıp geçer. Tanrı hakkındaki yanlış bir anlayışla kararmış zihinler Tanrı'nın Sözü aracılığıyla Kutsal Ruh tarafından aydınlatılırlar.

Yeremya'ya göre Tanrı Sözü bir ateş ve bir çekiç gibidir. Yaşamlarımızdaki günahın süprüntülerini yakar ve sert kalplerimizi kırar. İnsanlara Kutsal Yazılar'daki İsa'nın yüceliğini görmelerine yardım ettiğimizde kalpleri yumuşar ve O'nun sevgisinin ateşi bencilliğin, açgözlülüğün, şehvetin ve benmerkezciliğin süprüntülerini yakar.

Tanrı Sözü tohuma da benzetilir. Tohumun ana özelliği yaşam verici olmasıdır. Tohumun büyümesi için zamana ihtiyacı vardır. Tüm tohumlar aynı zamanda filizlenmezler. Tüm bitkiler aynı oranda büyümmezler. Fakat doğru şartlar altında tohumun içindeki yaşam toprağın içinde yeni bir yaşama patlar. Tanrı Sözü'nün tohumunu başkalarının kalplerine ve zihinlerine ektiğimizde her zaman hızlı sonuçlar görmeyeceğiz fakat tohum yavaşça büyür ve Tanrı'nın kendi zamanında, Kutsal Ruh'un telkinlerine cevap verirlerse Tanrı'nın krallığı için bir ekin vereceklerdir.

İsa sözünü besleyici ekmeğe benzetir. Birçoğumuzun bildiği üzere bir parça ekmek kadar doyum veren çok az şey vardır. Tanrı Sözü ruhun açlığını doyurur ve içimizdeki ruhsal arzuları besler. Siz Söz'ün vaatlerini diğerleri ile paylaştıkça ve İsa'nın Söz olduğunu keşfetmelerine yardım ettikçe yaşamları O'nun iyiliği ile değişecek, sevgisiyle büyülenecek, lütfuyla hayrete düşecek ve varlığıyla doyuma ulaşacaktır.

Sadece Kutsal Kitap'tan bildiğimiz gerçekler hakkında tekrar düşün. Bu onun bize öğrettiklerinin değerini ne kadar çok bilmemiz gerektiği konusunda ne diyor?

Tanrı Sözü'nün Yaratıcı Gücü

İbraniler 1:1–3, İbraniler 4:12, ve Mezmur 33:6, 9 ayetlerini karşılaştır. Bu ayetler Tanrı Sözü'nün gücü hakkında bize ne diyorlar?

Tanrı Sözü yaşayan bir Söz'dür. İlan ettiği şeyleri tamamlamak için gerekli olan gücü kendisi ile birlikte taşır. İnsan sözleri var olan şeylerden bahseder fakat Tanrı henüz olmamış şeylerden bahseder ve onları Kendi Sözü ile yaratır. Tanrı Sözü yaratıcı bir Söz'dür. O'nun ağzından çıkan duyulabilir Söz duyurduğu her şeyi yaratma gücüne sahiptir.

Yaratılış 1. bölümdeki yaratılış hikâyesinde "Ve Allah dedi" (KM)ifadesi tekrar tekrar kullanılır (*Yaratılış 1:3, 6, 11, 14, 20, 24, 26, 29*). Tanrı'nın bildiren sözleri öyle güçlüdür ki, O konuştuğu zaman kuru toprak ortaya çıktı, bitkiler filizlendi, çiçekler açtı, meyve ağaçları serpildi ve hayvanlar ortaya çıktı.

Yaratılış birinci bölümde Tanrı'nın yaratıcı işi için kullanılan büyüleyici bir İbranice söz vardır. Bu söz bara sözcüğüdür. Bu özel formunda sözcük Tanrı'nın hiçbir şeyden bir şey yaratma işi için kullanılır. Bu fiil yalnızca Tanrı özne olduğunda kullanılır. Yani, sadece Tanrı bara (*yoktan var edebilir*) ve O bunu konuşmuş olduğu sözünün gücüyle yapar.

Tanrı sözünün gücüyle bu dünyayı sadece yaratmadı fakat aynı şekilde onu sözülle de ayakta tutar ve idame ettirir. Söylenmiş Tanrı Sözü içindeki aynı güç O'nun yazılı sözü içinde de vardır.

Yaratılış'ta aktif olan aynı Kutsal Ruh Kutsal Yazılar'ın esinlemesinde de aktifti. Kutsal Kitap'ı okuduğumuz zaman veya başkaları ile paylaştığımız zaman O oradadır. Tanrı Sözü içinde yaşam veren ve yaşam değiştiren yaratıcı güç vardır. "Dünyaları var oluşa çağırın yaratıcı enerji Tanrı sözünün içindedir. Bu söz güç verir, yaşamı başlatır. Her emir bir vaattir, irade ile kabul edilir, ruha alınır, kendisiyle birlikte Sonsuz Olan'ın yaşamını getirir. Doğayı dönüştürür ve canı Tanrı'nın suretinde tekrardan yaratır." Ellen G. White, Education (Eğitim), s. 126.

Bizler Tanrı Sözü'ndeki vaatleri kişisel olarak kavradıkça yaşamlarımız değişir ve diğerlerine bu harika vaatleri anlamaları için yardımcı oldukça Kutsal Ruh onların hayatlarını da değiştirecektir.

Düşünün: Tanrı söyledi ve oldu. Bunun ne demek olduğunu nasıl kavrayabiliriz? Bu harika gerçeklik bize O'nun gücü hakkında ne diyor? Tanrı'nın yaratıcı gücü hakkındaki bu gerçek neden bizim için rahatlatıcı olmalı?

Tanrı Sözü'nü Çalışmanın Faydaları

Tanrı Sözü'nü çalışmanın birçok faydası vardır. Elçi Petrus bize Kutsal Yazılar'ın vaatleri aracılığıyla “tanrısal özyapıya ortak ola[cağımızı]” söylüyor (2.Petrus 1:4). Yakup “içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü” anlatır (Yakup 1:21). Pavlus “...O'nun lütfunu bildiren... Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir” diye ekler (Elçilerin İşleri20:32). Kutsal Kitap'ın kurtarıcı bir amacı vardır. Kutsal Yazılar'ın tümünde İsa'yı görerek değişiriz. O'nun sözüne dikkatle bakarak O'nun gibi oluruz (2.Korintliler 3:18). “Görerek değişime uğruyor oluşumuz, hem zihinsel hem de ruhsal doğanın bir kanunudur. Zihin, üzerinde durmasına izin verilen konulara aşama aşama kendini uyarlar.” —Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 554.

2. Timoteos 3:14–17 ve Yuhanna 17:14–17 ayetlerini oku. Tanrı Sözü'nü çalışmanın başka hangi faydaları vardır?

Elçi Pavlus genç arkadaşı Timoteos'a yazarken Kutsal Yazılar'a sadık kalmasını ve esinlenmiş sözü çalışmanın yararlarını paylaşmasını teşvik eder. Pavlus'a göre Kutsal Kitap öğretisi konusunda faydalıdır. Doğruyu ortaya koyar ve yanlış teşhir eder. Tanrı'nın insan ırkı için planını özetler. Günahlarımızı kınar, yanlış düşüncelerimizi düzeltir ve bizi doğruluk konusunda eğitir. Kutsal Yazılar Mesih'in doğruluğunu ortaya koyar. Bizi günahkârlığımızın aptallığından O'nun doğruluğunun güzelliğine yönlendirir. Kendi benmerkezciliğimizin karşısında İsa'nın özverili sevgisini gördüğümüzde şaşırız. Kutsal Yazılar'da O'nun şefkatinin ve ilgisinin derinliklerine baktığımızda yaşamlarımız değişir. O'nun sözünün başkaları ile paylaştığımızda onlarda radikal değişiklikler yaşarlar. O'nun sözünde İsa'yı görerek daha çok O'na benzeriz.

Tanıklık ne düşündüğümüzü, hatta neye inandığımızı paylaşmak değildir. O, tamamıyla Tanrı Sözü'nde bulunan ebedi gerçekleri paylaşmaktır. Tanrı Sözü ile yaşamlarımız inanılmaz bir şekilde bereketlendiğinde, başkalarının yaşamlarının da nasıl bereketlenebileceğini söyleyebilme güvenile bilirliğine sahip oluruz.

Kişisel olarak karşılaştığın ve Tanrı Sözü'nün seni güçlendirdiğini kanıtlayan bir an hakkında düşün. Bu tecrübeden ne öğrendin?

Tanrı'nın Sözü'nü Uygulamak

Birisi Tanrı Sözü'nde üç binden fazla vaat saydı. Bu vaatlerin tümü “bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte [olan]” (*Efesliler 3:20*) sevgi dolu bir Tanrı'nın kalbinden gelir. Tanrı'nın vaatleri her birimize vermiş olduğu taahhütlerdir. Biz bu vaatleri imanla talep ettikçe ve diğer insanlara da onları istemeyi öğrettikçe göğün bereketleri yaşamlarımıza dökülür. Elçi Pavlus bu ilahi gerçekliği Romalılar 8'de vurgular: “Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?” (*Romalılar 8:32*). Elçi Petrus bu vaadi “kendi yüceliği ve erdemiyile bizi çağırmanın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi,” (*2.Petrus 1:3*) diyerek açıklar. Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve Şeytan'a ve cehennemin ilkeleri ve güçleri üzerine zaferi aracılığıyla Tanrı yolunda ve ruhsal bir yaşam sürmemiz için gerekli her şeyi O bize sağladı. Ayrıca temel ve fiziksel ihtiyaçlarımızı karşılayacağını da vaat eder.

Yuhanna 1:7–9 ve Filipililer 4:13, 19 ayetlerini karşılaştır. Bu vaatler birbirinden çok farklı olsalar da, Tanrı'nın karakteri hakkında bize ne öğretiyorlar? Bu vaatler yaşamını nasıl etkiledi?

Bu ayetlerde okuduğumuz vaatlerin her biri farklı şeylerden bahsediyorlar fakat Tanrı hakkında bize verdikleri resim oldukça benzerdir. Affedici, sonsuz güce sahip ve bizim temel ihtiyaçlarımızla ilgilenen sevgi dolu bir Tanrı'yı ortaya koyuyorlar. Tanrı'nın bizimle derinden ilgilendiğinin güvencesini veriyorlar.

İbraniler 3:19; 4:1–3; ve Matta 13:58 ayetlerini oku. Bu ayetlerin imanın gerekliliği hakkında bize ne diyorlar?

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın birçok harika vaatleri bulunmaktadır ve imanla Tanrı Sözü'nün vaatlerini talep ettiğimizde ve onları vaat eden Mesih olduğu için inandığımızda vaatlerdeki bereketler bizim olur. Tanrı'nın vaatlerinin yaşamlarımızda gerçekleşmesini kısıtlayan şey, O'nun vaat ettiklerini yapabileceğine dair olan eksik bir imandır. Bu hafta Tanrı Sözü'nde bulunan umut dolu vaatlere ihtiyacı olan birine Tanrı'nın sizi yönlendirmesi için dua edin.

Sözü Paylaşmak

İyi haber paylaşmak içindir. Yaşamında iyi haberlerle sevindiğin zamanları düşün. Evlenmek için nişanlandığın gün olabilir, bir çocuğun doğumu olabilir, yeni bir iş veya yeni bir ev veya araba almak olabilir. Çok heyecanlıydınız ve duyurmak için bekleyemediniz.

Sevincimizi diğer insanlarla paylaşmak harikadır fakat evrendeki en iyi haber İsa'nın hikâyesidir. O'nun Sözü'nde, Mesih'te bulunan kurtuluş hakkında yeni anlayışlar keşfettiğimizde kalplerimiz sevgiyle taşar ve bunu başka birine söylemek için can atarız. Dini liderler elçilerin vaazlarını durdurmak istediğinde Petrus şöyle dedi: “Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz.” (*Elçilerin İşleri*4:20).

“Bir kimse Mesih'e gelir gelmez, kalpte onun İsa'da bulduğu değerli arkadaşı paylaşma ihtiyacı doğar, kurtarıcı ve kutsallaştırıcı gerçek kalbe hapsedilemez. Mesih'in doğruluğunu giymişsek ve O'nun içimizde yaşayan Ruhunun neşesiyle dolduysak, sessiz kalamayız.”—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 51.

Romalılar 1:14–16 ayetlerinde Pavlus şöyle yazar: “Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. 15 Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. 16 Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür.”

Pavlus iman etme hikâyesini anlatmaktan asla yorulmadı. Kalbi İsa'da sevinçle dolup taşmıştı. O'nun için iyi haber paylaşmak içindi ve o sessiz kalamadı.

Yeşaya 50:4, Vaiz 3:1 ve 2.Timoteos 4:2 Tanrı Sözü'nü paylaşma hakkında bize hangi hayati ilkeleri veriyorlar?

Hayatlarımızı Mesih'e ve O'nun hizmetine adarken sözü vaktinde söyleyelim diye fırsat kapılarını O bize açacaktır veya doğru zamanda diğerlerinin kalbini O açacaktır. Tüm tanıklıklarımızda üç Kutsal Kitap ilkesini akılda tutmalıyız: Ne söylüyoruz, nasıl söylüyoruz ve ne zaman söylüyoruz.

İletişim içinde olduğun bazı insanlar kimlerdir ve onlar için nasıl daha iyi bir tanık olabilirsin?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, Yol, Gerçek ve Yaşam kitabında, “Allah Bilgisi” bölümünü, Gospel Workers (Müjde İşçileri) kitabında “Bible Readings With Families” (Aileler ile Kutsal Kitap Okumaları) bölümünde s. 192-193, ve Evangelism (Müjdecilik) kitabında “Bible Work Techniques” (Kutsal Kitap Çalışma Teknikleri) s.481-486 oku.

Tanrı etrafımızdaki tüm kalplerde çalışmaktadır. Tanrı'nın hali hazırda nerede çalıştığını göreceğiz ruhsal bir görüşe sahipsek, Tanrı'nın sözünü diğerleri ile paylaşmak için fırsatları düzenli olarak kollayacağız. Tanrı kalbin toprağını hazırlarken, bizimde müjdenin tohumunu ekmek için fırsatımız olur. Kutsal Ruh Nikodemus'un, kuyu başındaki kadının, kanaması olan kadının, çarımhtaki hırsızın, Romalı yüzbaşının ve diğer birçoklarının kalplerini O'nun sözünü kabul etmeleri için İsa onlarla daha buluşmadan önce hazırladı. Yaşamlarındaki olaylar ve Kutsal Ruh'un etkileri aracılığıyla Mesih'in mesajını kabul etmek için hazırlanmışlardı.

İnsanlara onlarla birlik dua etmeyi teklif etmekten, bir Kutsal Kitap vaadi paylaşmaktan veya onlara bir kitap vermekten doğal olarak çekiniyor olabiliriz. Genelde imanımızı başka biri ile paylaşma isteğimizi hissettiğimiz için değil, bizi etkileyen Kutsal Ruh'un bizim tanıklığımızı kabul etmesi için o kişiyi hazırlamasından dolayı müjdeyi paylaşıyoruz.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bir sebepten dolayı korkunç bir şekilde suçlu hissedenden ve Tanrı tarafından affedilmeye ihtiyacı olan biri size gelseydi O'na hangi tavsiyelerde bulunurdun ve hangi Kutsal Kitap ayetlerini paylaşırdın? Senin suç ve Tanrı'nın affının gücü ile ilgili yaşamındaki tecrüben ne oldu?
- ❷ Tanrı bazen insanları O'nun doğrusunu bilmeleri için yaşamlarımıza getirir. Tanrı'nın yönlendirmesine karşı nasıl hassas olabiliriz?
- ❸ Yaratılış hikâyesinde ve Yaratılış'ın kendisinde ortaya konan Tanrı'nın gücü ve Tanrı Sözü hakkında daha fazla düşün. Evrenin kendisini kavramakta zorlanırsınız çünkü o çok büyük ve çok geniş. Onu yaratan Tanrı yarattığından daha büyük olmalı. Hizmet ettiğimiz Tanrı'nın çok güçlü olmasından nasıl bir rahatlık çıkarabiliriz? O sadece çok güçlü değil, aynı zamanda bizi seviyor. Tanrı hakkında bu bilgilere sahip olmaktan hangi büyük umudu alabiliriz? Bu bilgi başkalarına O'nun hakkında tanıklık etmemize nasıl yardımcı olabilir?

Alex İçin Yeni Bir Kalp

Yazan: Andrew McClesney

Doğuştan kalbinde bir delikle Finlandiya'da doğan Alex'e kalp hastalığı teşhisi konulmuştu. Doktorlar kalbin kendini iyileştirebileceğini umuyordu, ama olmadı. 8 yaşındayken doktorlar açık kalp ameliyatı yaptılar. Daha sonra, Alex'in annesi yoğun bakım ünitesinde yatan küçük çocuğa baktı ve "Bir nedenden dolayı Tanrı bunun olmasına izin verdi. Hayatımız için bir amacı var."

Annem Facebook sayfasında bu yaşadıkları hakkında yazdı. Birçok Finli, Facebook sayfasını takip etmeye başladı ve onun Tanrı hakkında konuşmasına imkan sağladı. Alex bir misyoner oluyordu.

Çocuk ameliyattan sonra hemen toparlandı ve sadece beş gün sonra taburcu oldu. Bu bir mucizeydi. Şeytan Alex'i bizden almak istemişti ama İsa ona yeni bir kalp verdi.

Ancak yazın havalar ısınmaya başladığı bir akşam Alex göğsündeki bir ağrıdan şikayet etti. Hastanedeki doktorlar Alex'in kalbinin normal büyüklüğünün iki katına çıkmaya çalıştığını gördü. (aşağıdaki fotoğrafa bakın).

Alex acil cerrahiye gitti. Saatler sonra doktorlar ameliyatı başarılı olarak gerçekleştirdi. Şeytan Alex'i bizden almaya çalışmıştı ama İsa ona yeni bir kalp verdi.

Alex eve döndüğünde olağandışı davrandı. Genellikle kibar ve sessiz olan Alex, özellikle babasına karşı saldırganlaşmış ve kabalaşmıştı. Bir akşam, Alex özellikle öfkelenmişti, kaba sözlerle bağırды ve gözüklerini yere fırlattı.

"Neden böyle davranıyorsunuz?" Babası, dua etmek için Alex'in başına elini koyarak sordu. Bu, babanın dua etmek için birçok kez yaptığı bir şeydi.

Ama bu kez Alex dua etmeyi reddetti. "Çek ellerini!" diye bağırды.

Gözlerindeki saf nefretle babasına döndü. Babası daha önce oğlunun yüzünde böyle bir ifade görmemişti. Eşinin akşam yemeği hazırladığı mutfağa gitti.

"Bu normal değil" dedi. "Bu bizim Alex'imiz değil. Dua etmemiz gerek."

Baba ve anne Alex'in yanına gitti. Babası tek kelime etmeden Alex'in başına elini uzattı. Annesi elini çocuğun alınına koydu.

"Sana İsa'nın adıyla, ey kötü ruh, Alex'i terk etmeni emrediyoruz" dedi babası. "Alex'i Tanrı'ya verdik ve senin onun hayatında yerin yok."

Duadan sonra Alex normal haline döndü. Gülümsedi ve hiçbir şey olmamış gibi güldü.

Şeytan Alex'i bizden almaya çalışmıştı ama İsa ona yeni bir kalp vermişti. Annesi Alex'in misyoner bir yüreğe sahip olmak için büyüdüğünü ve Alex'in bu hikayesinin kalpleri değiştireceğini umuyor.

"Hayatını Tanrı'ya adadım" dedi Anne. "Alex'in Tanrı ile özel bir ilişkisi olduğunu düşünüyoruz. Hayatı zordu ama Tanrı'nın onunla harika bir şey yapacağına inanıyoruz."

Kamil Metz, GLOW hizmetinin uluslararası direktörüdür.

İsa Gibi Hizmet Etmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Matta 5:13, 14; Filipililer 2:15; Markos 12:34; Efesliler 4:15; Matta 4:23-25; Matta 25:31-46.*

HATIRLAMA METNİ: “Fakat kalabalıkları görünce, İsa onlara acıdı; zira çobanı olmayan koyunlar gibi şaşırmış ve dağılmış idiler” (*Matta 9:36*).

İsa insanlarla canı gönülden ilgilendi. O kendi ihtiyaçlarından çok onların sıkıntıları ve ihtiyaçları ile ilgilendi. Yaşamı tamamiyle diğer insanları üzerine odaklıydı. O'nun hizmeti sevgi dolu bir şefkat hizmetiydi. Etrafındaki insanların fiziksel, zihinsel ve duygusal ihtiyaçlarını karşıladı ve böylece kalpleri O'nun öğrettiği ruhsal gerçekler için açıldı. O cüzzamlıyı iyileştirirken, körlerin gözlerini ve duymayanların kulakları açarken, cinlerden kurtarıırken, açları doyururken ve ihtiyaç içinde olanlarla ilgilenirken kalplere dokunuluyor ve yaşamlar değişiyordu.

O'nun bu içten ilgisini görmeleri nedeniyle insanların kalpleri O'nun öğrettiği ruhsal gerçeklere açılıyordu. “Yalnızca Mesih'in yöntemi insanlara ulaşmada gerçek başarıyı sağlayacaktır. Kurtarıcı, insanların iyiliğini isteyen birisi olarak aralarına karıştı. Onlara anlayışını gösterdi, ihtiyaçlarına hizmet etti ve güvenlerini kazandı. Sonra da onlara ‘Ardımdan gelin dedi’”— Ellen G. White, *The Ministry of Healing* (Şifa Hizmeti), s. 143. İsa, dünyanın müjdenin duyurulması kadar onun ispatına da ihtiyaç duyduğunu fark etti. Başkalarına hizmete adanmış Mesih benzeri bir yaşamın canlı tanıklığı konuştuğumuz sözlere güçlü bir tanıklıktır ve tanıklığımıza güven katar.

**22 Ağustos Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İsa'nın İnsanlara Karşı Tutumu

İsa her zaman diğerlerinde iyi olan şeyi görmek için baktı. Onların içindeki en iyiyi dışarı çekip çıkardı. O'nun zamanındaki dini liderlerin İsa'yı eleştirdiği konulardan biri de "günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor," (*Luka 15:2*) oluşuydu. Endişeleri O'nun "günahkârlarla dost" olmasıydı. Onlara göre din birleştirici değil ayırıştırıcı elementlerden biriydi. İsa Kendisi hakkında "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim" (*Matta 9:13*) dediğinde şaşırmışlardı.

Yazıcılar'ın, Ferisiler'in ve Sadukiler'in dini bir imtina diniydi. Onlar, "günah ile kirlenmemek için elinden gelen her şeyi yap" fikrindeydiler. İsa'nın öğretisi önemli ölçüde farklıydı. O bu yılan çukuru dünyaya kurtarmak için daldı, kaçınmak için değil. O "dünyanın ışığı[dır]" (*Yuhanna 8:12*).

Matta 5:13, 14 ayetlerini oku. İsa takipçilerini tanımlamak için hangi iki benzetmeyi kullandı? Sence İsa neden bu iki özel benzetmeyi kullandı? Ayrıca bkz. Yuhanna 1:9, Yuhanna 12:46, Filipililer 2:15.

Eski dünyada tuz en önemli varlıklardan biriydi. Çok değerliydi ve bazen Roma orduları onu para olarak kullanıyordu. Büyük zenginliğin bir simgesiydi. Ayrıca yemekleri korumak ve tatlandırmak için de kullanılıyordu. İsa tuz benzetmesini öğrencilerini tanımlamak için kullandığında gerçekte dünyanın gerçek zenginliğinin dünyanın en zengin ve en güçlü kişileri olmadığını söylüyordu. Dünyanın gerçek zenginliği, Tanrı'nın krallığı için fark yaratan adanmış Hristiyanlardır. Onların özverili hizmetlerinin sevgi dolu işleri dünyanın iyiliğini korur ve onun atmosferini tatlandırır.

İsa'nın kullandığı ikinci benzetme (*Matta 5:14'te*) "dünyanın ışığı" idi. Işık karanlıktan kaçmaz. O karanlığı aydınlatır. Karanlıktan ayrılmaz. Karanlığa nüfuz eder ve karanlığı aydınlatır. İsa'nın takipçileri bu dünyada mahallelerindeki, köylerindeki, kasabalarındaki ve şehirlerindeki karanlığa nüfuz etmeli ve onları Tanrı'nın yüceliği ile aydınlatmalıdır.

İsa'nın Yuhanna 17:15-18 ayetlerindeki sözlerini göz önünde bulundurduktan sonra dünyadan ayrı olma ve dünyadan uzaklaşma fikrini nasıl anlamalıyız? Bunlar aynı şeyler mi? İsa öğrencilerinin dünyada olmaları fakat dünyanın olmamaları konusunda dua ederken ne demek istedi? Bunu nasıl yaparız?

İsa'nın İnsanlara Karşı Tavrı

İsa'nın hedefi insanların içindeki en iyiyi dışarı çıkarmaktı. Durumlar anormal şekilde zor olsa da O, lütuf ile cevap verdi. Luka'nın müjdesine göre kalabalıklar O'nun "ağzından çıkan lütfükâr sözlere hayran kalıyordu" (*Luka 4:22*), ve Yuhanna'nın müjdesi "lütfü ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi" (*Yuhanna 1:17*), diye ekliyor. O'nun insanlara yaklaşımı dost kazan-dırıcıydı. O'nun lütuf dolu sözleri kalplerinde ses veren bir tele dokundu.

Matta 8:5–10 ve Markos 12:34 ayetlerini oku. İsa bu farklı iki insana, Romalı yüzbaşı ve Yahudi bir din bilginine, hangi umut dolu sözleri söyledi?

İsa'nın Romalı yüzbaşıya karşı kullandığı ifade devrimci bir ifadeydi. İsa böyle büyük bir imanının İsrail'de bile bulunmadığını iddia ettiğinde bu tecrübeli ordu görevlisinin nasıl hissetmiş olabileceğini düşünün. Ayrıca İsa, "Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin" dediğinde din bilgininin aklından geçenleri de düşün. Bir iltifat kadar insanların kalbini müjde için açan pek az şey vardır. Etrafınızdaki insanlarda iyi şeyleri görün ve onları takdir ettiğinizi bilmelerini sağlayın.

Yeşaya 42:3; Koloseliler 4:5, 6; ve Efesliler 4:15 ayetlerini karşı-laştır. Bu ayetler başka insanlarla imanımızı paylaşmak ve onlarla ilişkimiz hakkında bize hangi hayati ilkeleri öğretiyorlar?

Sözlerimiz teşvik edici ve lütufla dolu olduğunda diğerlerinin yaşamları üzerinde olumlu bir etkiye sahiptirler. Yeşaya'nın peygamberlik sözleri İsa için "Ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek" diyor. Diğer bir deyişle, İsa o kadar merhametliydi ki, imana yeni gelmiş birini gereksiz yere kırmamak veya onların kalplerindeki en küçük közü söndürmeyecek kadar dikkatliydi.

Neden nasıl söylediğimiz ne söylediğimiz kadar, hatta daha da önemli? Şu ifadeye nasıl tepki verirsin: "Gerçek gerçektir, insanlar onu kabul etmeli veya bırakmalı"? Bu gerçek ifadeye yanlış olan nedir?

İsa'nın Şifa Hizmeti: 1. Bölüm

Rabbimiz'in müjdecilik metodu ezberlenmiş konuşmaların veya önceden hazırlanmış sunumların ötesindedir. Yaşamın kendisi gibi zengin ve dinamiktir. Her gün her türlü ihtiyaçları olan insanlarla omuz omuza yaşıyoruz. Fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal ihtiyaçları var. Biz insanların yalnızlıkları, acıları ve yürek acıları ile ilgilenirken ve sevinçlerine, umutlarına ve hayallerine ilgi gösterirken Mesih onların bu ihtiyaçlarını bizim aracılığımızla karşılamayı ister.

İsa insanların hissettikleri ihtiyaçlarına hizmet etti ki, sonra onların en derin ihtiyaçlarını karşılayabilsin. Hissedilen bir ihtiyaç insanların yaşamın bir alanında hissettikleri fakat kendi başlarına çözemedikleri bir sorundur. Bu bir sigarayı bırakma ihtiyacı olabilir, kilo verme olabilir, daha iyi bir beslenme düzenine geçme olabilir veya stresi azaltma olabilir. Bu bir yemek ihtiyacı olabilir, barınma ihtiyacı olabilir veya sağlık hizmeti ihtiyacı olabilir. Aile veya evlilik için danışmanlık ihtiyacı olabilir.

Fakat insanlar için nihai, en gerekli ihtiyaç, Tanrı ile kişisel bir ilişki ve yaşamlarının ebedi bir öneme sahip olduğunu anlamaktır. Düşmüş bir dünyada Tanrı ile barışmak bizim nihai ihtiyacımızdır.

Matta 9:1-7 ayetlerindeki felçli adam ve Markos 5:25-34 ayetlerindeki kanama sorunu olan kadın hikayelerini oku. İsa'nın fiziksel iyileştirmeyi nihai ihtiyaç olan Tanrı ile barışmayla bağladığı bu iki hikâyede bizim için hangi çıkarımlar mevcut?

Mesih'in şifa hizmeti fiziksel ve duygusal iyileştirmeden çok daha fazlasını içermekteydi. İsa, insanların günahın getirdiği bozulmuşluğun kıldığı tamliği tecrübe etmelerini arzuladı. Mesih için ruhsal şifa olmadan fiziksel şifa eksikti. Tanrı'nın sevgisi bir kişinin fiziksel ve duygusal iyiliğini istememizi sağlıyorsa, o kişinin ruhsal iyiliğini arzulamamızı çok daha fazla sağlayacaktır. Böylece o kişi burada ve sonsuzluk boyunca tam bir yaşam sürebilecektir. Sonuçta İsa'nın iyileştirdiği tüm kişiler öldüler. Bu yüzden onların gerçek ihtiyacı, her şeyin üstünde olan ihtiyacı, ruhsal olandı, öyle değil mi?

Toplumumuzdaki insanların ihtiyaçlarını karşılamak ve onları gerçekten düşündüğümüzü göstermek için kilisemiz ne tür inisiyatifler alabilir? Toplumumuzdaki insanlar hakkında düşün. Kilisen insanların yaşamlarında bir fark yaratmak için ne yapıyor?

İsa'nın Şifa Hizmeti: 2. Bölüm

Matta 4:23–25 ve Matta 9:35 ayetlerini oku. Mesih'in hizmeti için, temeli hangi üç yönlü yaklaşım oluşturdu? İsa insanların ihtiyaçlarını nasıl karşıladı ve bu onların yaşamlarını nasıl etkiledi?

İsa, öğretme, müjdeyi vaaz etme ve iyileştirme hizmetlerinden oluşan üç yönlü bir hizmet oluşturdu. Hepimiz anlamlı ve bir amacı olan yaşamlar sürebilelim diye ebedi ilkeleri paylaştı. Şöyle dedi, “bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim,” (*Yuhanna 10:10*) dedi. O'nun hizmeti aşırı bol bir lütuf ortaya koydu. İsa, bizler şimdi ve sonsuza dek “bol yaşama” sahip olabilelim diye geldi.

Markos 1:32–39 ayetlerini oku. İsa tüm günü hastalara şifa vererek ve cinleri kovarak geçirdi. Ertesi sabah duada zaman geçirdikten sonra daha fazla şifa arayan kalabalıklar geldiğinde başka bir kente gitti. Neden onları iyileştirmede? 38 ve 39. ayetlerde O'nun kendi cevabına dikkat et.

Bu hikâye çok anlamlı. Bir gün önce, kalabalıkları iyileştirdikten sonra, İsa ertesi gün hala onu arayan ve şifaya ihtiyacı olan kalabalıkları arkasında bıraktı. Bunun için açıklaması, bu dünyaya müjdeyi vaaz etmek için gelmiş oluşuydu. İsa sadece dikkat çekici bir mucize işçisi değildi. O kurtarıcı bir görev ile gelmiş Tanrı'nın ilahi Oğlu'ydu. Sadece fiziksel hastalıkları iyileştirmekten memnun kalmıyordu. İnsanların O'nun sunmuş olduğu sonsuz yaşam armağanını almalarını arzuladı. Şu sözlerle dünyaya geliş sebebinin açıkça belirtti: “Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi” (*Luka 19:10*). Her iyileştirme işi Tanrı'nın karakterini göstermek, acı çekenleri rahatlatmak ve sonsuz yaşam için bir fırsat sağlama olanağıydı.

Fakirlik vurmuşsa veya hastaysanız İsa'nın sunduğu bol yaşamı sürmek mümkün mü? İsa insanlara fiziksel şifadan daha derin bir şey sundu mu? İnsanların fiziksel ve ruhsal ihtiyaçlarına hizmet ederken hangi pratik yollarla onları ruhsal gerçeklere yönlendirebiliriz?

İsa için Önemli Olan

İsa'nın Matta 24. bölümde öğrencilerine Yerusulim'in yıkılışı ile ilgili olaylar ile O'nun dönüşünden önceki günleri harmanlayan mesajını Matta 25. bölümdeki üç son zaman benzetmesi izler. Bu benzetmeler İsa için gerçekten önemli olan, O'nun ikinci gelişini bekleyen bir insanın karakter özelliklerinin altını çizer. On kız benzetmesi gerçek, özgün ve Ruh'la dolu bir yaşamın önemini vurgular. Emanet para benzetmesi Tanrı'nın her birimize verdiği armağanları sadık bir şekilde kullanmanın altını çizer. Koyunlar ve keçiler benzetmesi Tanrı'nın her gün hayatlarımıza getirdiği insanların ihtiyaçlarına gerçekten hizmet saf Hristiyanlığı ortaya koyar.

Matta 25:31–46 ayetlerini oku. İsa saf Hristiyanlığı nasıl tarif ediyor? Bu ayetlerin bahsettiği hizmet alanlarının listesini yap.

Bu benzetme insanların saf fiziksel ihtiyaçları hakkında konuşuyor olsa da (hikâyenin görmezden gelmememiz gereken bir yönü), burada daha fazla bir şey olması mümkün mü? İnsanların ruhunda doyurulması gereken, İsa için gizli bir açlık ve susuzluk vardır (*Yubanna 6:35, Yubanna 4:13, 14*). Hepimiz Mesih'te gerçek kimliğimizi keşfedene kadar eve özlem duyan yabancılarız (*Efesliler2:12, 13, 19*). O'nun doğruluğu ile giydirilene kadar ruhsal olarak çıplağız (*Vabiy 3:18; Vabiy 19:7, 8*).

Eski Ahit peygamberleri insanın içinde bulunduğu durumu genellikle umutsuz bir hastalık gibi tanımlamaktadırlar (*Yeşaya1:5, Yeremya30:12-15*). Günahın hastalığı ölümcüldür fakat peygamber bize çareyi işaret ediyor. "Ama ben seni sağlığına kavuşturacak, yaralarını iyileştireceğim" diyor RAB." (*Yeremya30:17*). İsa ruhlarımızın ölümcül hastalığı için çaredir.

Koyunlar ve keçiler benzetmesi etrafımızda olan kişilerin fiziksel ihtiyaçlarını karşılamamızı öğütler fakat bundan daha fazlasını yapar. O canın en derin ihtiyaçlarını karşılayan Mesih'in bir hikâyesidir ve etrafımızdakilere O'nunla birlikte hizmet etmek için işbirliğine davettir. Benmerkezi bir yaşam sürmek ve diğerlerinin fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal ihtiyaçlarını görmezden gelmek ebedi kaybı riske atmak. Benzetmede yaşamlarını kendilerinden daha büyük bir şey için verenler Rableri tarafından övülürler ve sonsuzluğa davet edilirler. Bu arada bencil bir şekilde kendi hesapları peşinde koşanlar ve diğerlerinin ihtiyaçlarını görmezden gelenler Rableri tarafından mahkûm edilirler.

EK ÇALIŞMA: “Birçok kişi Tanrı’ya inanmıyor ve insana güvenmiyor fakat şefkat ve yardım hareketlerine değer veriyor. Birinin dünyasal övgü veya ödül beklentisi olmadan evlerine geldiğini, hastalara hizmet ettiğini, açları doyurduğunu, çıplağı giydirdiğini, üzgünü teselli ettiğini ve nazikçe herkese işçisi ve mesajcısı olduğu İsa’nın sevgisini ve şefkatini gösterdiğini gördüklerinde yüreklerine dokunulur. Minnettarlık ortaya çıkar. İman alevlenir. Tanrı’nın onlarla ilgilendiğini görürler ve O’nun sözü açıldığı zaman dinlemeye hazır hale getirilirler.” —Ellen G. White, *The Ministry of Healing (Şifa Hizmeti)*, s. 145.

İsa’nın özverili hizmeti ön yargıları yıkar ve müjde için kabul edebilirlik yaratır. Kilise her yerde ihtiyaçlara yardım eden Mesih’in bedenidir. O’nun adıyla bir fark yaratmamız için Mesih bizi toplumumuza gönderir. Dünya tarafından kirlenmemek konusunda kesinlikle dikkatli olmamız gerekse de (bu kilisemiz için gerçek ve tehlikeli bir tehdittir), insanlara buldukları yerlerde ulaşmayı ve Tanrı tarafından kullanılmayı, onları buldukları yerden alıp olmaları gereken yere getirmeyi isteyen kişiler olmayı öğretemeliyiz.

TARTIŞMA SORUSU:

- ❶ Mesih’in merhamet dolu hizmeti ön yargıları yıkmakta ve insanların kalbini ruhsal doğruları dinlemeleri için açmakta neden çok güçlüdür? İsa’nın yaptığı gibi, biz de başkaları için özverili bir ilgi gösterseydik tanıklığımızın ne kadar etkili olabileceğini hayal etmeye çalış.
- ❷ Doğru ve gerçek, hatta gerekli olduğu halde, yanlış bir şekilde, yani kötü bir ses tonu veya davranışla bir şeyler söylediğin bir anı düşün. Bu tecrübeden onu tekrar yapmamana yardım edebilecek, konuşmadan önce sakinleşinceye kadar beklemek veya benzeri, ne gibi şeyler öğrendin?
- ❸ İyileştirilen, hatta ölümden diriltilen tüm insanların nihayetinde öldüğü fikri üzerinde biraz daha düşün. Bu bize müjdecilik faaliyetlerimizi ve etrafımızdaki insanlara hizmeti nasıl yürütmemiz gerektiği konusunda ne demeli?
- ❹ Kilisen toplumunuzda şu an yapmadığı hangi hizmetleri başlatabilir?
- ❺ Hissedilen ihtiyaçlara hizmetler aracılığıyla arayanlar için nasıl ruhsal fırsatlar yaratabiliriz?

Sudan'da Sürpriz İkram

Yazan: Glenn Mitchell

Sudan'da yaşamak, Adventist Kalkınma ve Yardım Ajansı için çalışan Yedinci Gün Adventist bir çift için bir zorluktu. Günlük sıcaklıklar Mayıs'tan Eylül'e kadar 39-42 derece seviyesinde seyretti. Soğuk bir içecek, eşim Suzanne ve benim için günlük mesaimizden sonra adeta çok iyi bir ferahlamaydı.

Bir gün eve döndüğümde Suzanne'a mutfığa kadar eşlik ettim ve yemek hazırlarken sohbet etmek için tezgâhın üzerine çıktım. Tezgaha oturmuş, ayaklarımı bir çocuk gibi sallarken Suzanne bana ne içmek istediğimi sordu.

"Neler var?" diye sordum.

Ellerini arkada birleştirerek, bana "Fanta, kök birası ve Sprite var" diyerek seslendi.

"Hmm, Squirt istiyorum" dedim, Squirt, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki evimizden ayrıldığımdan beri görmediğim ve en sevdiğim soğuk içecekti.

"Hiç Squirt yok" dedi Suzanne, aynı ses tonuyla.

Mutfak tezgahından atlardım, kendimi yere attım ve bir çocuk gibi bir bağırmağa başladım. Ayaklarımla tekmeleyerek ve yumruğumu masaya vurarak, içecek istiyordum. "Squirt istiyorum! Squirt istiyorum!" diye bağırıyordum.

Boşuna bağırıyordum tabi. Squirt yoktu. Suzanne ve ben kahkahalarla güldük. Bu gibi anlar zor günlerin katlanılmasını kolaylaştırıyordu.

İki saat sonra bir arkadaş evimizin önündeki garajın oraya geldi. Gelen kişi, Sudan'ın başkenti Hartum'da ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı ile çalışmış ve USAID tarafından finanse edilen birkaç ADRA projesi için irtibat görevlisi olarak görev yapmıştı.

Resmi mail adresinden posta aldık ve o bugün ABD'den gelen ve çok beklenen saç ürünleri içeren bir kutuyu teslim ediyordu. Kutuyu açtım, Amerikalı arkadaşlarımızın onun için bir torba çikolata kaplı kuru üzüm getirdiğini biliyordum. İşte burada! Bir torba kadar kuru üzüm üstte duruyordu. Kuru üzümlerin altına yerleştirilen iki şişe saç kremi vardı. Fakat bir dakika, kutuda daha fazla şey var gibiydi. Ambalaj kağıdını çıkarttığımda karşımda tüm ihtişamıyla yeşil renkte büyük bir şişe Squirt duruyordu!

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tanıdığım hiç kimseden bunu istememiştim. Ancak Sudan'ın sıcak bir gününde, Tanrı bana özel bir ikram sundu. Suzanne'dan içecek istememden haftalar önce bir şişe Squirt, Hartum'a çoktan yola çıkmıştı. Tanrı hayatımızın en küçük ayrıntılarını bile önemsiyor ve bize sevdiğimiz şeyleri vermeyi seviyor. "Vermek yaşamaktır" (Çağların Arzusu, s. 623). Mez 34:10: "Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez." Tanrı bana, aptal gibi görüldüğüm ve sinir krizi geçirdiğimde gülümsedi ve "Bekle ve sana ne ayardı görmek" diye düşünmüş olmalı.

Kazanan Bir Tutum Geliştirmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yubanna 4:27–30, 39–42; Matta 15:21–28; 2.Se. 1:1–4; Romahlılar 15:7; Efesliler4:32; 1.Pe. 3:15.*

HATIRLAMA METNİ: “Mesih’i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun” (1. Petrus 3:15).

İsa’nın hayatını ne kadar çok çalışırsak, O’nun insanları kabul etme ve onaylama yeteneğine o kadar şaşıyoruz. Zamanındaki dini liderleri sert bir şekilde azarlasa da, günah nedeniyle acı çekenleri, suça bulaşmış olanları ve umutsuzca mahkûm edilenleri memnuniyetle kabul etti. Lütfu onlar içindi. Merhameti en kötü günahkârlara bile ulaştı. Affının derinliği, onların günahlarının derinliğinden sonsuz kez daha derindi. O’nun sevgisi sınırları tanımadı.

İsa asla gurur veya üstünlüğe dair en ufak bir belirti göstermedi. O her insanı Tanrı’nın suretinde yaratılmış, fakat günah nedeniyle düşmüş ve kurtarmak için gelmiş olduğu kişi olarak gördü. Kimse O’nun sevgisinin ötesinde değildi. O’nun lütfunun erişemeyeceği kadar kimse düşmemişti. İletişim kurduğu herkese saygı gösterdi ve onlara hak ettikleri itibarı gösterdi. İnsanlara inandığı için krallıkla onları etkiledi. Onlarla çok derinden ilgilendiği için yaşamları O’nun huzurunda değişti. O’nun olabileceklerine inandığı kişiler olmak için ayağa kalktılar.

Bu haftanın dersinde İsa’nın insanlara karşı tutumunu daha derinden inceleyeceğiz ve bu ilkeleri kendi yaşamlarımıza nasıl uygulayabileceğimizi keşfedeceğiz.

*29 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Müjdeyi Kabul Edebilirlik

Yuhanna 4:27–30, 39–42 ayetlerini oku. İsa'nın Samiriyeli kadın ile olan iletişimi her tür insanın, beklenmeyen yerlerde bile, müjdeye açık olduğu gerçeğini nasıl ortaya koyar?

Öğrencilerin müjdeyi kabul edebilecek kalpler bulmayı umdukları en son yer Samiriye'di. Samiriyeliler Yahudiler ile doktrinler ve ibadet hakkında sürekli olarak bir çatışma içindeydiler. Bu düşmanlık onlarca yıldır sürüyordu. Samiriyeliler Yerusâlim'deki tapınağın inşasına katılmak istemiş fakat çevrelerindeki putperest kültürlerden insanlarla evlilikler yaptıkları ve tutucu olmayan görüşleri yüzünden bu fırsat onlara verilmemişti. Sonuç olarak, Samiriyeliler Gerizim Dağı'nda kendi tapınaklarını inşa etmişlerdi. Müjdenin duyurulması açısından verimsiz bir toprak olduğu için öğrenciler Samiriye'yi atlamaya hazırdılar.

İsa öğrencilerin görmediğini gördü: Kabul edebilecek kalpler. Yuhanna'nın kaydına göre kuyu başındaki kadının hikâyesi şu sözlerle başlar: "Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti. Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu" (*Yuhanna 4:3,4*). İsa'nın Samiriye'den geçmesi "gerekiyordu" çünkü Kutsal Ruh O'nun bu beklenmeyen yerde kabul edebilecek bir kalp olabileceği konusunda ikna etmişti. Gözlerimiz Kutsal Ruh tarafından ilahi olarak mesh edildiğinde, diğerlerinin sadece zorluklar gördüğü yerlerde biz imkânlar görürüz. Diğerlerinin sadece verimsiz topraklar gördüğü yerlerde biz Tanrı'nın krallığı için zengin bir ürün görürüz.

Elçilerin İşleri 8:4, 5, 14 ayetlerini oku. İsa'nın Samiriye'deki hizmetinin nihai sonucu neydi?

Öğrenciler Samiriyeliler'in Tanrı Sözü'nün gerçeğini duymalarına hiç bir fırsat vermeden Samiriye'den geçebilirlerdi. İsa onların görmediği bir şey gördü. Kutsal Ruh'un bir kadının kalbini müjde için açmış olduğunu anladı. Kadının etkileyici konuşması o şehirdeki insanların sayısını etkiledi. Tanıklık işlerimizin sonuçlarını her zaman o an göremeyeceğiz fakat biz tohumları açık kalplere ektikçe bir gün onlar Tanrı'nın yüceliği için bir ürün getirecekler.

İyi veya kötü olsun, sözlerimizin ve davranışlarımızın başkaları üzerindeki etkilerini asla kesin olarak bilmeyeceğiz. Bu nedenle, neden her zaman başkalarının önünde ne dediğimiz konusunda dikkatli olmayalım?n?

Antik Literatürde Yaratılış

Davranışlarımız genelde başkalarını etkileme yeteneğimizi tanımlar. Sert, eleştirel ve dostça olmayan davranışlar insanları sizden uzaklaştırır ve tanıklık edebilseniz bile, sözleriniz ne kadar doğru olursa olsun kabul edilme olasılığı çok daha düşük olur.

Aksine, olumlu bir davranış ve diğerlerine inanmak onları bize çeker. Bu bir arkadaşlık bağı yaratır. İsa, “Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam’dan bütün iştiklerimi size bildirdim,” (*Yubanna 15:15*) dediğinde bu ilkeyi çok güzel ifade etti. Arkadaşlar bir birlerini zayıflıklarına ve hatalarına rağmen kabul ederler ve sevinçlerini ve acılarını özgürce paylaşırlar.

Matta 15:21–28 ve Markos 14:6–9 ayetlerini oku. Bu ayetler çok farklı şartlar altında olan iki kadını tanımlarlar. İsa görünüşte birine sert, diğerine ise nazikçe davranır. İsa’nın her birine kurtarıcı lütfu ile ulaştığı ve güven inşa ettiği bu ayetlerden hangi çıkarımları edindin?

Matta 15. bölümdeki kadın bir Kenanlı. İsa başlangıçta kadının ricasını bilinçli olarak geri çevirir, böylece kadın ısrar ettikçe imanı büyüyecektir. Nihayetinde kadının arzusunu yerine getirir ve ardından, o zaman Yahuda’daki hiçbir dini liderin Kenanlı fakir bir kadına asla karşı kullanmayacağı ifadeyi kullanır. “Ey kadın, imanın büyük!” (*Matta 15:28*). Kadına herhangi bir dini öğretmenin yapabileceği en büyük iltifatı yapar. Kadının kalbinin nasıl sevindiğini ve yaşamının nasıl değiştiğini hayal edebiliyor musun?

İsa’nın ayaklarını pahalı bir yağ ile mesh eden Yahudi bir kadındı. Kötü şöretli, kötü bir şekilde düşmüş ve sıklıkla günah işlemiş fakat bağışlanmış, dönüşmüş ve yeniden yaratılmış bir kişiydi. Diğerleri onu eleştirdiğinde İsa onu övdü ve yaptığını onayladı. Şöyle dedi, “Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak” (*Markos 14:9*).

Yukarıda okuduğumuz iki hikâyenin ışığında, kazanmaya yönelik olumlu bir davranışın esasları nelerdir? Sadece tanıklık için değil fakat hayatının genelinde, ne tür bir davranış düzeltmesine ihtiyacın var?

Gerçeği Sevgiyle Sunmak

Sadece dostluk insanları Mesih'e kazandırmaya yetmez. Birçok arkadaşımız olabilir, biz onlarla, onlar da bizimle zaman geçirmekten hoşlanıyor olabilirler fakat onlara Mesih'in bizim için anlamını ve yaşamlarımızı nasıl değiştirdiğini söylemezsek arkadaşlığımız küçük bir ebedi fark yaratabilir. Kesinlikle, hayattan zevk almamız fakat Tanrı bizi sadece zevk almaktan fazlasına çağırıyor. Sadece arkadaşlık insanları Mesih'e getirmeyecek fakat dostça olmayan tavırlar insanları Mesih'ten uzaklaştırabilir.

Elçi Pavlus "sevgiyle gerçek[i]" (*Efesliler4:15*), konuşmamız gerektiğini bize hatırlatıyor. İnsanlarla mümkün olduğunca hem fikir olduğumuzda, kabul gösterdiğimizde ve uygun zamanlarda onlara iltifat ettiğimizde dostluk bağları gelişir. Kötünün aksine, insanlarda iyi şeyleri görme alışkanlığını geliştirmemiz gerektiği ne kadar da önemlidir.

2.Selanikliler 1:1–4 ayetlerini oku. Pavlus'un Selaniklileri övdüğü bazı özel şeylerin listesini yap.

Diğer insanlardaki hataları görmekten zevk alıyor gözüken bazı insanlar vardır. Birisinde yanlış bir şey fark edince seviniyor gözükiyorlar ve eğer başka bir nedenleri yoksa, bu onları kendileri hakkında daha iyi hissettiriyor.

Elçi Pavlus tam tersiydi. O hizmet ettiği kiliselerde olumlu şeyler görmek için baktı. Kesinlikle yanlış kınadı ve günahı görmezlikten gelmedi fakat onun odak noktası kurmuş olduğu kiliseleri büyütme. Bunu yapmasının bir yolu da doğru yaptıkları şeylerin altını çizmekti.

Ellen G. White'in olumlu ilişkilerin önemi üzerine kullandığı ifade dikkat çekicidir. "Kendimizi Tanrı'nın önünde alçaltırsak, nazik, saygılı, yumuşak kalpli ve merhametli olursak gerçeğe şimdi sadece bir kişinin geldiği yerde yüz kişi gelecektir." —*Testimonies for the Church (Kilise İçin Tanıklıklar)*, cilt 9, s. 189.

Bir dakikalığına yukarıdaki ifade hakkında düşün. Kilisenin her üyesinin kalbinden nezaket, saygı, yumuşak kalplilik ve merhamet akmış olsaydı bunun kilisen için anlamı ne olurdu? Böyle bir kilise nasıl görünürdü? Kendi kalbine bak ve kendine bu alanda hangi yönünü geliştirebilirdin, sor.

Kabul Etmenin Temeli

Romalılar 15:7 ve Efesliler 4:32 ayetlerini oku. Tüm kabul edişlerin temelini nasıl tanımlarsın? Kabul edici bir tutumun esası nedir?

Bu iki ayette elçi Pavlus birbirimizi kabul edişimizin ilkelerinin altını çiziyor. Mesih her birimizi affettiği ve kabul ettiği halde, bizim birbirimizi affetmeyi ve kabul etmeyi reddetmemiz mümkün mü? Doğrusu, İsa'nın bizi kesin olarak kabul etmesi nedeniyle, diğerlerinin kusurları olsa bile birbirimizi kabul edebiliriz.

Bunun ne anlama geldiği hakkında iyice düşün. Kendin hakkında ve yaptığın bazı şeyler hakkında düşün. Belki hala sıkıntı yaşadığın, belki de sadece senin bildiğin, başkalarının bilmesi halinde dehşete düşeceğin şeyler hakkında da düşün.

Yine de, ne oldu? İman yoluyla, hakkında başkalarının bilemeyeceği her şeyi bilen Mesih'te kabul edildin. Evet, O tüm hepsini biliyor fakat yine de seni kabul ediyor. Senin iyiliğinden dolayı değil fakat O'nun iyiliği nedeniyle.

Öyleyse, diğerlerine karşı tutumun nasıl olmalı?

Burada bazıları için anlaşılması zor bir konu var. Gerçek bir kabul, insanların olduğu gibi, tüm günahkâr alışkanlıkları ile birlikte, Tanrı'nın suretinde yaratılmış insanlar oldukları için kabul etmek demektir. Diğerlerini affedebiliriz ve kabul edebiliriz, "Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken," "Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü" ve bizi Tanrı ile barıştırdı. O'nun bize karşı sevgisi bizim diğerlerini kabul edişimizin ve affedişimizin tam da temelini oluşturur. (Romalılar 5:6–10).

Fakat bir kez kabul eden ve ilgilenen bir ilişki kurulduğunda, genellikle diğer kişiyi sevgiyle Kutsal Yazılar'ın gerçekleri ile yüzleştirmek gerekmektedir. Bunu yapmakta başarısız olmak sevgiyi ihmal etmektir. Arkadaşlar olarak yaşam değiştiren ebedi gerçekleri arkadaşlarımızla paylaşacak kadar onları düşünürüz.

İsa'nın tutumu, "Hoşuna giden neyse ne yap. Sorun yok. Yine de seni kabul ediyorum," değildi. O'nun tutumu, "Ne yapmış olursan ol, seni affetmeye ve değişmen için sana güç vermeye hazırım" idi. Kutsal Kitap gerçeği Mesih'in ruhunda alçakgönüllü bir şekilde, kalpleri kazanan ve yaşamları değiştiren sevgi dolu bir tutumla gösterildi.

Bir kişiyi günahkâr davranışlarını kabul etmeden kabul etmek nasıl mümkündür? Günaha göz yummadan veya onu hoş görünmeden, nasıl kabul eden biri olabiliriz?

Gerçek Sevgiyle Sunuldu

İsa “sevginin hatırına” gerçeği sunmayı ihmal etmedi, çünkü bu sevgi olmazdı. Sevgi her zaman birbiri için en iyisini ister. Gerçek ve sevgi arasında bir çatışma yoktur. Alçakgönüllülükle ve nazikçe sunulan doğru sevginin bir ifadesidir. İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Benim” (*Yubanna 14:6*) dedi. İsa kurtuluş için tek yoldur (*Elçilerin İşleri 4:12*). O’nun gerçeğini bilelim ve O’nun yaşamını sürelim diye O’nun lütfu bizi kurtarır. Sevgi olmadan gerçek, boğucu yasacılığa, ruhsal yaşamı boğan bir kuralcılığa yöneltir. Gerçek olmadan sözde “sevgi” özü olmayan duygusallığa yönlendirir ve kişi muallak bir denizde oradan oraya sürüklenir. Sevgiyle sunulan gerçek net bir yönü, amacı ve kesinliği sağlayan özgün bir Hristiyan deneyimidir.

1. Petrus 3:15; 2. Timoteos 4:2; ve Titus 3:4, 5 ayetlerini oku. Bu ayetlerde Kutsal Kitap gerçeğini sunmak ile alçakgönüllü bir kabul edici ruh arasındaki dengeyi gösteren hangi ifadeler var?

Eski Ahit yazarları sevgiyi asla gerçekten daha çok vurgulamıyor. Sevgi ve gerçeği, lütfu ve yasayı, şefkat ve dürüstlüğü güzel bir şekilde harmanlıyorlar. Petrus imanlı kardeşlerini “İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun” (*1.Petrus 3:15*) diyerek uyarıyor. Başka bir deyişle, neye inandığınızı, niçin inandığınızı bilmeniz ve açıklayabilmeniz gerekiyor. Bu tüm cevapları bilmeniz veya inançlarınızı diğerlerine kabul ettirebiliyor olmanız anlamına gelmiyor. Bu sadece “alçakgönüllülük ve korku” (yani, alçakgönüllülük ve konuların büyüklüğünün ve ne kadar hassas olduklarının bilinciyle) ile imanınızı açıklayabileceğiniz ve savunabileceğiniz anlamına geliyor.

Pavlus genç çırağı Timoteos’a tavsiyede bulunuyor: “Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir” (*2.Timoteos 4:2*). Titus’a İsa’da yeniden doğanları kurtaranın Tanrı’nın iyiliği ve sevgisi olduğunu hatırlatıyor.

Bizler de, gerçeği sevgiyle, tüm alçakgönüllülüğümüz ve tevazu ile sunmaya çağrıldık. Rabbimiz bizi Mesih’siz ölmekte olan bir dünyada O’nun son zamanlar mesajını sevgiyle kabul eden bir tutumla paylaşmaya davet ediyor.

Birisi sana, “neden bir Hristiyansın?” diye sorsaydı, cevabın nasıl olurdu ve neden?

EK ÇALIŞMA: “Kurtarıcı olarak sonsuz merhameti olan Mesih’te bir çobanın koyunlarına gösterdiği şefkatin, anne-babanın çocuğuna gösterdiği sevginin ve merhametli bir Kurtarıcı’nın kıyaslanamaz lütfunun birleşimini açıkça görebiliriz. Mesih insanlığa sonsuz lütuflarda bulunur ve sadece bu lütufları bildirmekle kalmayıp aynı zamanda onları etkili şekilde bizlere sunar. Mesih’e hizmet edenler, Onun bu lütuflarındaki görkemin zenginliğini açıkça göstermelidirler. Mesih’in harikulade sevgisi sadece doktrinlerin ve güzel konuşmaların hiçbir şey başaramayacağı yerlerde kalpleri yumuşatacak ve baskıcı olmayan bir şekilde gönüllere taht kuracaktır. ‘Avutun halkımı’ diyor Tanrınız, ‘Avutun! ‘Ey Siyon’a müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yerusulim’e müjde getiren, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, ‘İşte, Tanrınız!’ de... Sürüsünü çoban gibi güdecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağrında taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emzikiilere” Yeşaya 40:1, 9–11.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, s. 826, 827 (*Sevgi Öğretmeni*, s.812).

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ **Maalesef bazı insanlar başkalarının hatalarını göstererek kendilerini daha iyi hissederler. Aynı düşünce yapısına düşmediğimizden nasıl emin olabiliriz?**
- ❷ **Şu senaryoyu düşün: Bir cenazeden yeni dönen bir arkadaş şu yorumda bulunur: “Halam gökte olduğu için ve oradan bana baktığı için çok mutluyum. Bu bana çok iyi hissettiriyor.” Bu hafta çalıştığımız dersin ilkeleri temelinde nasıl cevap verirdin? Yani, ölümlerin durum ne kadar önemli olsa da, neden bu konuda o kişiye Kutsal Kitap dersi vermek için uygun bir zaman değil?**
- ❸ **Başkalarına tanıklığımız ışığında aşağıdaki ifadeyi tartışın: “Başkalarında kötülük görmek için bakmanın ta kendisi bakan kişilerin içinde kötülük yaratır. Başkalarının hataları üzerinde durarak bizlerde onlara benziyoruz. Fakat İsa’ya bakarak, O’nun sevgisi ve O’nun karakterinin mükemmelliği hakkında konuşarak O’nun benzerliğine değişiyoruz. Yüce amacı düşünerek bizim önümüzde yer aldı. Bizler saf ve kutsal atmosfere, hatta Tanrı’nın huzuruna yükseltilmeliyiz. Burada durduğumuz sürece bizden bir ışık bizimle bağlantıda olan herkese yayılmaktadır.”—Ellen G. White, *Gospel Workers (Müjde İşçileri)*, s. 479.**

Finlandiya'da Cesurca Konuşmak

Yazan: Andrew McClesney

On dokuz yaşındaki Simo Vehkavuori, İsveç'teki Yedinci Gün Adventisti olan amcasını ve teyzesini ziyaret ettiği sırada hayatını tekrar gözden geçirmeye başladı. Finli genç, üç yıl önce bir yaz kampında Tanrı'yı takip etme sözü verme konusunda başarısız olduğunu hatırladı ve endişeyle "Tanrı'nın lütfunu mu kaybettim?" diye düşündü.

Bir gece evinin arka bahçesine gitti ve ağlayarak büyük bir leylak çalışının orada diz çöktü. "İsa, eğer beni hala kabul ediyorsan ve bu gece sana kalbimi vermek için doğru zamansa, lütfen bana göster," diye bağırdı. "Belki bir yıldızın kaymasına vesile olabilirsin."

Ayağa kalktığı anda, gökyüzünde muazzam bir yıldız kaydı.

Simo Finlandiya'daki ailesinin mandıra çiftliğine döndüğünde, çiftçilerin çoğu kısa sürede Tanrı'yı takip etmeye karar verdi. Bazı insanlar kıs kıs güldü ve bu yüzden Simo inancını gösterme konusunda bu kadar açık olup olmamasının gerekip gerekmediğini düşündü.

Bir akşam bir hükümet müfettişi, Simo'nun babasının tuğladan yapılmış ahırındaki inekleri sağdığı sırada bir kontrol için geldi. İnsanların değişimini duymuştu ve alaycı bir şekilde konuşuyordu.

Müfettiş kadın, "Dinle, kuşlar kulağıma bir şeyler fısıldadı" dedi, Simo ineği sağarken. "Umarım İsveç'te Hristiyan olmamışsınızdır. Diğer gençlerle birlikte danslara ve filmlere gitmeniz ve bu dünyada mümkün olan tüm zevkleri tatmanız sizin için daha iyi olmaz mı?"

Simo kadına bakıp, "Sevgili dostum, bu akşam İsveç'te İsa ile kişisel kurtarıcım olarak tanıştığımı söyleyebilirim ve O nereye giderse onu takip etmek istiyorum" dedi.

Yüksek bir patlama ahırını salladığında herkes bir anda sustu. Simo'nun sağım yaptığı inek ölüp yere düştü ve diğer inekler dizlerinin üstüne düştü. Bir an için ahırda büyük bir sessizlik oldu. Sonra inekler çılgınca mөөlemeye başladı, inek seslerine havlayan köpekler eşlik ediyordu.

Bir golf topu büyüklüğünde olan bir yıldırım Simo ile ineğin arasına düşmüştü. Simo'nun lastik çizmeleri onu yıldırımdan korumuştur.

Müfettiş beton zeminde hareket etmeden duruyordu. Yüzü soluktu. Aletleri inek gübresi ile dolu bir oluğa yuvarlanmıştı. Sonunda müfettiş konuştu;

"Simo, dikkatsizce ettiğim sözler için beni affedebilir misin?" dedi. Alaycı konuşma tonu artık yoktu "Doğa bize gücünü gösterdiği zaman adeta bir hiçiz. Seçtiğiniz yolda kalın." Biraz duraksamadan sonra, "Sizinle aynı yola nasıl gidebilirim?" diye sordu.

Simo o andan itibaren inancını paylaşma konusunda asla çekinmeyeceğine dair karar verdi. O gece odasında, "Bütün kalbimi ve hayatımı al ve beni nereye götürürsen seni izlememe izin ver" diye dua etti.

84 yaşında olan ve emekli olan Simo, Finlandiya'da uzun yıllar pastör ve kilise önderi olarak görev yaptı.

Dâhil Olmak için Heyecan Verici Bir Yol

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1:1, 2, 26; Mısırdan Çıkış 18:21–25; 1. Korintliler 12:12–25; Elçilerin İşleri 16:11–15, 40; Elçilerin İşleri 4:31; Elçilerin İşleri 12:12.*

HATIRLAMA METNİ: “O zaman İsa öğrencilerine, “Ürün bol, ama işçi az” dedi. “Bu nedenle ürünün sahibi Rab’be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.” (Matta 9:37, 38).

B irisi, “Sayılarda güç vardır” dedi. Bir bakıma bu doğrudur. Bir grup insanla birlikte egzersiz yapmanın her gün tek başına egzersiz yapmaktan sizi çok daha fazla motive ettiğini hiç fark ettiniz mi? Birçok insan başka insanlarla birlikte egzersiz yapınca daha fazla egzersiz yapacaklarına ve daha fazla zevk alacaklarına inandıkları için sağlık kulüplerine, spor salonlarına ve tesislerine yazılıyorlar. Benzer bir şekilde Tanrı bizi dostluklar için yarattı. Bizler sosyal varlıklarız ve egzersiz de geçerli olan birçok şey yaşamda da geçerli: Bir sosyal destek sistemine sahipsek daha iyiyiz. Bu özellikler ruhsal konularda geçerlidir.

Kutsal Kitap boyunca küçük gruplar Tanrı’nın imanımızı güçlendirmek, O’nun sözü hakkındaki bilgimizi arttırmak, dua yaşamımızı derinleştirmek ve tanıklık edebilmemiz için bizi donatmak üzere kullandığı yöntemlerden biri olmuştur. Baba, Oğul ve Kutsal bir küçük grup hizmetinde yer alırlar. Musa bir küçük grup lideriydi. İsa öğrencilerinden küçük bir grup kurdu ve elçi Pavlus Roma dünyasını küçük bir müjdeci arkadaş grubuyla dolandı.

Bu haftanın dersi boyunca küçük grupların Kutsal Kitap’taki temeli üzerinde duracağız ve sizler katılmak için heyecan verici bir yol bulacaksınız.

*5 Eylül Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Küçük Gruplar: İlk Tanrı'nın Fikri

Yaratılış 1:1, 2, 26; İbraniler 1:1, 2; ve Efesliler 3:8, 9 ayetlerini oku. Bu ayetler Tanrılık'ın birliğini nasıl ortaya koyar?

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh Yaratılış'a birlikte katıldılar. Her birinin farklı işleri vardı fakat ayrılmaz bir birliktelik içinde çalıştılar. Baba, Usta Tasarımcı ve büyük mimardı. Planlarını Yaratılış'ta Kutsal Ruh ile uyum içinde olan, aktif vekili İsa aracılığıyla uyguladı.

Böylesine güçlü olan doğüstü bir iş bizim kavrayışımızın çok ötesindedir. Açıkça kavrayabileceğimiz şey, sadece yaratılmış dünyanın ve evrenin gerçekliği değil, her şeyi Tanrı'nın yarattığıdır (bkz. Romalılar 1:18-20).

Küçük gruplar ilk önce Tanrı'nın fikriydi. Her ne kadar birisinin Tanrı'nın gizemli yönleri hakkında mukayeseler kullanırken dikkatli olması gerekse de, genel bir tanesini kullanalım ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh kurtuluş tarihinde ilk "küçük grubu" oluşturdular. İnsan ırkının yaratılışına ve Düşüş'ten sonra da kurtuluşuna birlikte katıldılar.

Yuhanna 10:17, 18 ayetlerini Romalılar 8:11; ve 1. Korintliler 15:15 ayetleri ile karşılaştır. Mesih'in dirilişi kurtuluş planında Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un birliğini nasıl göstermiştir?

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh açık bir amaçla, insan ırkını kurtarma amacıyla "küçük bir grupta" birleşmişlerdir. "Kurtuluş planı sonsuzluktan beri Ebedi maksatlar içinde kendi yerini almıştır." Ellen G. White, *Fundamentals of Mesibian Education (Hristiyan Eğitiminin Temelleri)*, s. 186. Tanrı için mümkün olduğunca çok insan kurtarmaktan daha önemli bir şey yoktur (1.Timoteos. 2:4, 2.Petrus 3:9). Küçük gruplar bu haftanın dersinde çalışacağımız birçok amaca hizmet edebilir, fakat en önemli amaçları kayıp insanları İsa'ya kazandırmaya odaklanmaktır. Yani, küçük gruplarla çalışmakla sadece kendimize değil diğerlerine de yardımcı olabiliriz. Yani, küçük gruplarımızın nihai hedefi can kazanmak olmalıdır.

Tanrımız'ın birliğinin sırrı üzerinde düşün. Anlamak zor, öyle değil mi? Fakat tam olarak anlamadığımız bir şeye hala inana-bilir ve güvencenabiliriz, doğru mu? Konu imana geldiğinde neden Hristiyanlar böylesine önemli bir ilkeyi takip etmeli?

Kutsal Yazılar'da Küçük Gruplar

Kutsal Kitap küçük grupların dua ettiği, birlikte zaman geçirdikleri, birbirlerini cesaretlendirdiği ve Mesih için birlikte çalıştığı birçok örnek sunar. Bu gruplar Tanrı'nın halkına sorumlulukları paylaşmayı ve farklı armağanlarını en etkili şekilde kullanmayı sağladı. Demek ki, küçük gruplar Rab'be her birimizi tam olarak kullanması için olanak sağlar.

Mısır'dan Çıkış 18:21–25 ayetlerini oku. Musa'nın kayınbabası Yitro tam vaktinde, Musa için çok önemli bir fark yaratan hangi tavsiyede bulundu? Neden bu plan çok hayati önemdeydi?

İsrail'in kampındaki her bir birey, Tanrı'dan korkan bir görevli tarafından yönetilen on kişilik bir grubun bir parçası oldu. Bu küçük gruplar sorun çözme yerleriydiler fakat bundan daha fazlasıydılar. Sorunların önlenebileceği ve ruhsal yaşamın beslenebileceği paydaşlık gruplarıydılar. Tanrı'nın İsrail için planlarının paylaşılacağı öngörü yerleriydiler. İnsanlar bu gibi gruplarda karşılaştıkları tüm sorunlarda hep birlikte çalışmalarına yardım edebilecek sıkı ve birbirlerini önemseyen ilişkiler geliştirebilirdi. Kuşkusuz, bugün olduğu gibi, insanların diğerlerinin kendilerine yardım edebileceği sorunları vardı. Küçük gruplar sıcak ve şefkatli paydaşlık, ruhsal büyüme ve sorun çözümü için fırsatlar sağlar.

Küçük grup uzmanlarının bize ideal grup etkileşimi için sayının altı ile on iki insan arasında olduğunu söylemesi çok ilginç. Bu tam da Musa ve İsa'nın kendi gruplarını oluştururken kullandığı sayıydı.

Luka 6:12, 13; Matta 10:1; ve Markos 3:13–15 ayetlerini oku. İsa'nın küçük grup hizmetinin bir parçası olmaları için öğrencileri çağrısında ve seçimindeki iki yönlü amacı neydi?

İsa'nın öğrencileri çağırılmadaki amacı hem ruhsal hem de pratik olarak onları dünyaya hizmetlerine hazırlamaktı. O'nunla paydaşlık ederek lütufta büyüyeceklerdi. Küçük grup toplantılarının çerçevesinde nasıl daha iyi hizmet edeceklerini öğreneceklerdi. Günden güne, İsa'nın etrafındaki insanların ihtiyaçlarına hizmet ettiğini izleyerek, kendi armağanlarını nasıl kullanacaklarını öğreneceklerdi. İsa'nın küçük gruplarla amacı ruhsal besleme ve müjdecilikti.

O zamanda, o yerde mucizevi bir şekilde İsrail'i kurtaran Allah'ın, bugün senin de dua ettiğin, dayandığın ve güvendiğin Allah olduğunu nasıl her zaman aklında tutabilirsin?

Hizmet İçin Organize Olmuş

1. Korintliler 12:12–25 ayetlerini oku. İnsan bedeni küçük gruplarda birlikte çalışmanın mükemmel bir örneklemesini nasıl sağlıyor?

Pavlus sadece kilise hayatındaki ruhsal armağanların önemini ortaya koymaz, onların nasıl organize edilebileceği üzerine bir model de tavsiye eder. Ruhsal armağanları Mesih'in bedeni bağlamında ve nasıl çalışabileceklerini konu eder.

Anatomi ve fizyoloji üzerine yapılmış bir çalışma vücuttaki organların birbirleriyle bağlantılı farklı bir ilişki içinde organize olduklarını ortaya koyar.

Örneğin, sindirim, kalp damar, solunum ve iskelet sistemleri vücudun karmaşık organ sistemlerinden sadece bir kaçıdır. Ruhsal armağanlar bedenin farklı bölümleri gibidir. Sistemler veya gruplar içinde organize edildiklerinde en iyi şekilde işlev görürler.

Doğrusu, birçok durumda yalnız başına iş göremezler. Vücutlarımız bağımsız çalışan, birbirinden ayrı organlar yığını değildir. Her vücut işlevi ortak bir amaç için birlikte çalışan, sıkı sıkıya bağlanmış bir sistem içinde organize olur.

Tüm bunlar içinde ruhsal armağanlarımızı en iyi şekilde kullanabileceğimiz çevre hakkında bize bir şey söylüyor. Yanlış başımıza çalıştığımızda cesaretimizi yitirmek kolaydır fakat benzer çıkarılara ve hedeflere sahip olan küçük bir grup insanın parçası olduğumuzda çabalarımızın çok daha iyi odaklandığını ve büyük oranda arttığını görürüz.

Küçük gruplar ruhsal armağanlarımızı kullanmamız ve yerel bir topluluğun Müjdecilik hizmetinin kalbi haline gelmemiz için en iyi çevreyi sağlarlar.

Ellen G. White küçük grupların değerini şu sözlerde vurgular: “Yanılmaz Kişi bana Hristiyan çabasının bir temeli olarak küçük grupların oluşturulmasını gösterdi. Eğer kilise üyelerinin sayısı çoksa, sadece kilise üyeleri için değil, fakat imansızlar için de çalışan küçük gruplar oluşturunsunlar. Bir yerde sadece iki veya üç tane gerçekçi bilen kişi varsa kendilerini bir işçi grubu içinde şekillendirsınler. Sevgi ve birlik içinde hep birlikte yaklaşarak, ilerlemek için birbirlerini teşvik ederek, diğerlerinin yardımı ile her biri teşvik alarak ve güçlenerek birlik bağlarını kopmaz olarak korunsunlar. - *Testimonies for the Church (Kilise İçin Tanıklıklar)*, cilt. 7, s. 21, 22.

Küçük grup hizmeti her bir üyenin ruhsal olarak büyümesi, yakın paydaşlığı tecrübe etmesi ve Tanrı vergisi armağanlarını hizmette kullanması için Tanrı tarafından emredilmiştir.

Ellen G. White'in yukarıdaki ifadesi üzerine düşün. Kelime kelime analiz et. Bu ilahi tavsiye senin kilisende nasıl uygulanabilir?

Yeni Ahit Küçük Grupları

Yeni Ahit kilisesi büyüme içinde patladı. Bir kaç kısa yıl içinde küçük bir imanlı grubundan on binlerce insanın ibadet ettiği gruplara dönüştü. Bu imanlı akınına ve hızlı büyüme olayına katkıda bulunan birçok faktör vardı. İsa'nın hizmeti müjdenin tohumlarını ekti ve kalabalıkları öğrencilerin vaazlarını kabul etmeleri için hazırladı. Mesih'in göğe yükselişinden sonra, Pentikost gününde, Kutsal Ruh dua eden inançlı öğrencilerin üzerine güçlü bir şekilde indi. Yeni Ahit kilisesinin hızlı büyümesine katkıda bulunan faktörlerden birisi de onların küçük gruplar şeklinde organize olmuş yapılarıydı. Küçük gruplar bir fark yarattı.

Elçilerin İşleri 16:11–15, 40; ile Elçilerin İşleri 12:11, 12 ayetlerini karşılaştır. Lidya iman etmesinden hemen sonra Pavlus'a hangi davette bulundu? Pavlus ve Petrus hapisten bırakıldıktan sonra nereye gitti?

Luka'nın Pavlus ile çalışmış bazı isimlerden bahsettiğini fark etmek heyecan verici. Onun için her birisi önemliydi. Onları ismen biliyordu. Müjdecilik hizmetlerinde bir birlerini karşılıklı olarak desteklediler. Bahsettiği isim sayısı az olsa da küçük gruplarda bile birbirine yakın bir şekilde çalışmanın önemini kanıtlamaya yardım ediyor.

Bu insanların her biri diğerlerinden farklı armağanlara sahipti. Onlar farklı geçmişlerden ve kültürlerden geliyorlardı. Olaylara bakış açıları her zaman aynı değildi fakat her birinin Mesih'in işine yaptıkları değerli bir katkısı vardı. Armağanlarının, geçmişlerinin ve tecrübelerinin farklılığı kilisenin büyümesine katkıda bulundu. Her biri geçmişlerinin ve İsa ile olan kişisel tecrübelerinin zenginliğiyle Mesih'in görevine katkıda bulundu.

Elçilerin İşleri 16:11–15, 40; ile Elçilerin İşleri 12:11, 12 ayetlerini karşılaştır. Lidya iman etmesinden hemen sonra Pavlus'a hangi davette bulundu? Pavlus ve Petrus hapisten bırakıldıktan sonra nereye gitti?

Yeni Ahit imanlıları düzenli olarak evlerde toplandılar. Hristiyan evleri etkileşim merkezleri ve küçük grup hizmetinin kalbi haline geldi.

Kendi evinde veya bir arkadaşınla birlikte o kişinin evinde bir küçük grup hizmeti başlatmayı düşündün mü? Zaten bir küçük grup hizmeti üyesiysen, faydaları hakkında bu hafta Sebt Okulu sınıfında neler paylaşabilirsin?

Küçük Grup Dinamikleri

Küçük gruplar Tanrı'nın kilisesini büyütmek için kullandığı bir araçtır. İnsanların sorunları ifade etmeleri ve karşılıklı kaygılarını tartışmaları için “güvenli bölgeler” dir. Birbirine sahip çıkan ilişkiler bağlamında ruhsal büyüme için fırsatlar sunarlar. Hristiyan olmayan birçok insan başlangıç olarak bir evde gerçekleşen küçük bir grup toplantısına katıldığında, ilk defa geleneksel bir kilise ibadetine katılmaktan daha rahat hissedecektir.

Elçilerin İşleri 4:31, Elçilerin İşleri 12:12, ve Elçilerin İşleri 20:17–19, 27–32 ayetlerini oku. Bu Yeni Ahit gruplarındaki tüm farklı unsurları listele. Bu gruplar hangi aktivitelerde bulunuyorlardı?

İlk Hristiyanlar birbirleri için aracılık etmek, karşılıklı konular için dua etmek, sıcak bir paydaşlık içinde paylaşmak, Tanrı Sözü'nü çalışmak, hizmet için donatmak, sahte öğretmenlere karşı korunmak için birbirine yardım etmek ve hep birlikte müjdecilik faaliyetlerine katılım amacıyla bir araya geldiler.

Küçük gruplar büyük bir fark yaratırlar. Hizmette armağanlarını birleştiren, müjdeleme için Kutsal Ruh'un gücüne odaklanan insanlar Rab'bin ellerinde büyük bir silahlırlar.

Matta 9:37, 38 ayetlerini oku. İsa ürün hakkında ne diyor ve O'nun bu problem için çözümü ne?

Öğrenciler müjdenin ilerlemesi için sadece zayıf ihtimaller gördüler fakat İsa büyük fırsatlar gördü. İyi haberi onlarla “ürün bol” diyerek paylaştı ve ardından problem işaret etti “ama işçi az” (Matta 9:37). Mesih'in çözümü “Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin” oldu (Matta 9:38). Küçük gruplar Mesih'in duasına bir cevaptır ve Mesih'in ürünü için gerekli işçilerin sayısının katlanarak artmasını sağlar.

Tüm etkin küçük grupların odak noktası tanıklık ve hizmettir. Odak noktası dışsal değil de içsel olan küçük grup hizmetleri tez zamanda ölür. Küçük gruplar kendine hizmet eden ve bir tartışma grubundan biraz daha fazlası haline gelirse amacında başarısız olacak ve varlığının temel sebebinin kaybedecektir. Küçük gruplar insanları İsa'ya yönlendirmek, onların İsa'da imanlarını beslemek ve onları İsa için tanıklık yapmak üzere donatmak için vardır.

Tanrı'nın seni kendi evinde küçük bir grup başlatmak üzere çağırıyor olması mümkün mü? Tanrı'nın seni yapmaya teşvik ettiği şey için dua etmeye neden başlamıyorsun? Belki de yaşamının ruhsal açıdan en verimli zamanının eşliğindedir.

EK ÇALIŞMA: Yıllar önce, kıtanın büyük şehirlerinden birinin dışında bulunan küçük bir Avrupa kilisesi Rab için önemli bir şey yapması gerektiğine karar verdi. Kilise durgundu. Yıllardır kimse vaftiz olmamıştı. Mevcut durum devam ederse kilisenin pek geleceği yoktu. Pastör ve kilisenin yöneticileri ısrarla dua ettiler ve dikkatli bir şekilde ne yapmaları gerektiğini düşündüler.

Yeni Ahit'i çalışırken bir küçük grup hizmeti kurmaya karar verdiler. Topluluktaki dokuz üye bu hayale katıldı. Kendilerini birlikte duaya ve kendi küçük grup hizmetlerini nasıl etkili bir şekilde kuracaklarını çalışmaya adanmışlar. Kısa bir süre sonra her biri kendi evlerini bir müjdecilik merkezi haline getirmeye karar verdi. Gruplar armağanlarını çeşitli şekillerde kullanmayı öğrendi. Dua ve konukseverlik hizmetlerini başlattılar. Toplum içinde dostluklar geliştirdiler. Nezaket dolu hareketleri ile ailelerine arkadaşlarına ve eski Adventistlere ulaştılar. Küçük grup liderleri dokuz evde kırk misafirin katılımıyla Kutsal Kitap çalışmalarına başladı. Kutsal Ruh'un yaptıklarına şaşıyorlardı. Nihayetinde kırk kişiden on yedisi vaftiz oldu. Bu küçük, sönmekte olan kilisenin tanıklığı küçük grupların dev bir fark yarattığıdır. Onlar Tanrı'nın birçok kilise üyesinin kilisenin görevine katılması için kullandığı araçlardan biridir.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Sınıflarda Perşembe gününün dersinde altı çizilmiş olan her küçük grubun ana unsurlarını biraz daha tartışın. Küçük bir grup başka ne çeşit faaliyetlere katılabilir? Hangi yollarla küçük bir grup daha önce hiç kullanılmamış özel armağanların gerçekten kullanılabilmesine yardımcı olabilir?
- ❷ Küçük grupların odak noktasının dışa dönük olarak devamı neden çok önemli? Yani, her ne kadar bir grup kendi üyelerini besleyip desteklemeye yardımcı olabilse de, neden amacının müjdeyi duyurmak olduğunu her zaman merkezde tutmalıdır? Neden küçük bir grup her zaman yerel bir kiliseye de bağlı olmalıdır? Bu neden çok önemli?
- ❸ Hiç etkili bir şekilde çalışmayan ve nihayetinde ölen küçük bir grubun bir parçası oldun mu veya böyle bir grup duydu mu? Neden böyle olabileceği hakkındaki sebepleri tartışın.
- ❹ Küçük grup hizmetiyle Avrupa'da neler olduğunu anlatan yukarıdaki hikâye hakkında düşün. Sence bu neden çok iyi bir sonuç verdi? Birçok şekilde çok basit ama aynı zamanda çok etkili olan, yaptıkları o şey neydi? Bir kilise binasının aksine, "daha güvenli" ev ortamından çalışmak mahalleye veya topluma bir müjdecilik başlatmanın neden etkili bir yolu olabilir?

Doğu Timor'da Affedilen

Yazan: Andrew McChesney

Doğu Timor yetkilileri, bir Yedinci Gün Adventist mağaza görevlisinin adalet aramak yerine affetme kararını kabul ettikten sonra saldırganı cezalandırmayacaktı. Davanın sonucu, ceza vermenin yaygın olduğu, bir Doğu Timor beldesi olan Lospalos'un halkını şok etti ve polis bile mağaza görevlisi Edu Wachumura'nın adamı affetmeyi seçtiğine inanmadığını ifade etti.

Saldırgan Juviniil Ananias, 2017'de Edu'yi öldürmek için sarhoş bir şekilde mağaza kapısından içeriye doğru bir mızrak fırlattı. Mızrak sadece Edu'nun burnunun ucunu yaraladı.

Edu, Juviniil ile 2019'da Lospalos polis karakolunda bir araya geldi ve onu affetmek için bir bildiri imzaladı. Juviniil sessiz bir şekilde eylemlerinden dolayı pişmanlığını dile getirdi.

"Özür dilerim" dedi. "Teşekkür ederim."

Juviniil, bir domuz kesmeyi ve Edu'nun şerefine bir ziyafet vermeyi teklif etti. Ancak Edu bunu reddetti ve domuz eti yemediğini açıkladı.

Edu kağıdı onların huzurunda imzalarken polis memurları inanılmaz bir şekilde izledi. "En azından Edu'ya bir hediye veya inek vermelisin" dedi bir görevli Juviniil'e.

2018'in dördüncü çeyreğinde Sebt Dersi öyküsünde anlatılan bu saldırı, Juviniil'in sarhoş bir şekilde mağazaya gelmesi ve tezgahın arkasında çalışan 28 yaşındaki Edu'ya küfretmesi sonrasında meydana geldi.

Dükkanın sahibi Zelindo João Lay ile Kutsal Kitap çalışmaları yaptıktan sonra Adventist Kilisesi'ne katılan Edu, Juviniil'i nazikçe tersledi. Juviniil öfkeyle Edu'yu öldürmekle tehdit etti ancak mağazadaki diğer müşterileri görünce geri adım attı.

"Seni bu gece öldüreceğim" diye hırladı kapıdan çıkarken.

O gece Edu, dükkanın arkasındaki metal kapının çaldığını duydu. Birbirine zincirle kitlenen kapıya gitti ve dışarıda kimin olduğunu görmek için aradan baktı. O anda kapıdan bir mızrak fırladı. Edu hemen kendini korumak için kollarını kaldırdı. Mızrağın ucu burnunun ucunu yaralamıştı.

İki gün sonra polis, mağazaya Edu'ya saldırganın hapse girmesini isteyip istemediğini sormak için geldi. Edu başını iki yana salladı. "Adamı affettim" dedi.

Polis Juviniil'i bir hafta boyunca hapiste tuttu ama daha sonra serbest bıraktı. Juviniil'in yetkililer tarafından resmen affedilmesi 2019 yılında resmen ilan edilene dek sürdü.

Zelindo, afallamış yerel topluluğun Tanrı'nın onları, tıpkı Edu'nun Juviniil'i affettiği gibi affetmek istediğini anlayacağını umuyor. Saldırıdan sonra Edu'nun erkek ve kız kardeşi vafiz edildi ve Zelindo daha fazla insanın onların örneklerini takip etmesini umuyor.

"Herkes Edu'nun affetme kararını konuşuyor ama bunu kimse anlamıyor" dedi. "Bu Tanrı'nın gücüdür."

İsa'nın Hikayesini Paylaşmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Efesliler 2:1–10, 1. Yuh. 4:7–11, Markos 5:1–20, İbraniiler 10:19–22, Gal. 2:20, 1. Korintliler 1:30.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı Oğlu’nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilirsiniz diye bunları yazdım” (1. Yuhanna 5:13).

Daha önceki bir derste belirtildiği üzere, hiçbir şey değişmiş bir yaşamdan daha ikna edici bir şekilde müjdenin gücünü gösteremez. İnsanlar teolojinize karşı çıkabilirler. Doktrinleriniz hakkında tartışabilirler. Kutsal Yazılar’ı anlayışınızı sorgulayabilirler fakat İsa’nın sizin için ne anlama geldiği ve yaşamınızda ne yaptığı hakkındaki kişisel tanıklığınızı nadiren sorgulayacaklardır.

Tanıklık İsa hakkında bildiklerimizi paylaşmaktır. Diğerlerinin İsa’nın bizim için ne anlama geldiğini ve bizim için ne yaptığını bilmelerini sağlamaktır. Tanıklığımız sürekli olarak sadece bizim inandığımızın doğru, diğerlerinin inandığının yanlış olduğunu kanıtlamaya çalışmaktan oluşursa güçlü bir muhalefet ile karşılaşacağız. Tanıklığımız O’nun lütfu ile dönüşmüş, O’nun sevgisiyle büyülenmiş ve O’nun gerçeğine hayran kalmış bir kalpten gelirse insanlar gerçeğin yaşamlarımızı nasıl etkilediğini görerek etkileneceklerdir. Değişmiş bir yaşamda sunulan gerçek tüm farkı yaratır.

Mesih tüm doktrinlerin merkezi olduğunda ve her Kutsal Kitap öğretisi O’nun karakterini yansıttığında, Kutsal Yazılar’ı paylaştığımız kişiler O’nun sözünü kabul etmeye çok daha açık olacaklardır.

*12 Eylül Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusun çalışın..

İsa: Tanıklığımızın Temeli

Hristiyanlar olarak hepimizin İsa'nın yaşamlarımızı nasıl değiştirdiği ve bizim için neler yaptığı hakkında söyleyecek bir kişisel hikâyesi vardır.

Efesliler 2:1–10 ayetlerini oku. Mesih'i tanımadan önce nasıldık? Mesih'i kabul ettiğimizden beri neye sahibiz?

A. Mesih'i Tanımadan Önce (Efesliler2:1–3).

B. Mesih'i Tanıdıktan Sonra (Efesliler2:4–10).

Ne harika bir değişim! Mesih'i tanımadan önce “günahlardan ötürü ölüydü[k].” “Bu dünyanın gidişine” uyan, “benliğin ve aklın isteklerini yerine getire[n],” “doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık.” Basitleştirmek gerekirse, Mesih'i tanımadan önce kayıp bir durumdaydık ve hayatta amaçsızda sürükleniyorduk.

Mutluluğa benzer bir şey tecrübe etmiş olabiliriz fakat yaşamlarımızda ruhun bir kaygısı ve tamamlanmamış bir amacı vardı. Mesih'e gelmek ve O'nun sevgisini tecrübe etmek tüm farkı yaratır. Şimdi Mesih'te gerçekten “yaşama kavuştuk.” “Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliği” ile kurtuluş armağanına kavuştuk.

“Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı.” Yaşam Mesih'te yeni bir anlam ve yeni bir amaç kazandı. Yuhanna'nın ilan ettiği gibi, “Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı” (*Yuhanna 1:4*).

Efesliler 2:10 ayetini oku. Bu ayet iyi işlerin Hristiyan imanının ne kadar merkezi olduğu hakkında bize ne söylüyor? Bu fikri “insanın yasanın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı” bağlamında nasıl anlamalıyız? Romalılar 3:28.

Yaşamın Mesih yüzünden başka birisinin de İsa'yı tanmasına neden olabilecek bir şekilde nasıl değişti?

Kişisel Tanıklığın Dönüştürücü Gücü

Zebedi'nin oğulları Yuhanna ve Yakup “Gökgürültüsü Oğulları” (*Markos 3:17*) olarak biliniyorlardı. Aslında onlara bu takma adı veren İsa'ydı. İsa ve öğrencileri Samiriye'den geçerken Yuhanna'nın ateşli tavrının bir örneği gerçekleşti. Gece kalmak için bir yer bulmaya çalıştıklarında Samariyeliler'in Yahudiler'e karşı önyargısından dolayı muhalefetle karşılaştılar. En basit bir kalacak yer için bile reddedildiler.

Yakup ve Yuhanna bu problem için bir çözüme sahip olduklarını sanıyorlardı. “Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, “Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler” (*Luka 9:54*). İsa öğrencileri azarladı ve hep birlikte köyü sessizce terk ettiler. İsa'nın yolu sevgi yoluymuştu, savaşla zorlayan bir yol değil.

İsa'nın sevgisinin huzurunda Yuhanna'nın tez canlılığı ve kızgınlığı sevgi dolu nazıklığe ve şefkat dolu kibar bir ruha dönüşmüştü. Yuhanna'nın ilk mektubunda sevgi sözcüğü yaklaşık kırk kez görünür; farklı şekillerde ise 50 kez görünür.

1. Yuhanna 1:1–4, 1. Yuhanna 3:1; 1. Yuhanna 4:7–11; ve 1. Yuhanna 5:1–5 ayetlerini oku. Bu ayetler sana Yuhanna'nın tanıklığı ve İsa ile olan etkileşiminden dolayı yaşamında gerçekleşen değişiklikler hakkında ne diyor?

Evrenin bir yasası olan ebedi bir ilke vardır. Ellen G. White bu ilkeyi şu sözlerde çok iyi ifade eder: “Güç kullanmak, Allah'ın Egemenliğinin prensiplerine aykırıdır; O, sadece sevgiyle yapılan hizmeti arzular ve sevgiye hükmedilemez, sevgi zorla ya da otorite yoluyla elde edilemez. Sevgiye, sadece sevgi yoluyla ulaşılır” — *Sevgi Öğretmeni s.16, (Çağların Arzusu, s. 22)*.

Kendimizi Mesih'e adadığımızda O'nun sevgisi bizim aracılığımızla diğerlerine parlayacaktır. Hristiyanlığın en büyük tanıklığı değişmiş bir yaşamdır. Bu asla hata yapmayacağımız ve bazen olmamız gereken sevgi ve lütf kanalı olmayacağımız anlamına gelmiyor. Fakat ideal olanın Mesih'in sevgisinin yaşamlarımızdan akması ve etrafımızdaki kişilere bir bereket olmamız anlamına geliyor.

Mesih'in sevgisini diğer insanlara iyi bir şekilde nasıl yansıtıyorsun? Cevabının çıkarımları hakkında düşün?

İsa'nın Hikâyesini Anlatmak

Mesih'in gönderdiği ilk müjdeciler kimlerdi? Onlar öğrenciler arasından değildi. Uzun zamandır O'nu takip eden kişiler değildi. İsa'nın gönderdiği ilk müjdeciler birkaç saat önce تنها yerde terör estiren ve yakınlardaki köylülerin yüreklerine korku salan cinli, deli adamlardı.

Bu cinlilerden biri onu bağlayan zincirleri doğaüstü bir güçle kopardı, korkunç bir tonla çığlıklar attı ve vücudunu keskin taşlarla yaraladı. Seslerindeki ıstırap ruhlarındaki daha derin bir ıstırapı yansıttı (*Matta 8:28, 29; Markos 5:1-5*).

Fakat ardından İsa ile karşılaştılar ve yaşamları değişti. İsa acı veren cinleri onların bedenlerinden bir domuz sürüsüne ve uçurumdan denize gönderdi (*Matta 8:32-34; Markos 5:13, 14*).

Markos 5:1-17 ayetlerini oku. Bu adamlara ne oldu ve ne olduğunu görmeye gelen bölge insanları ne gördü?

Cinliler artık Mesih'in gücü ile dönüşmüş yeni adamlardı. Kent halkı onları İsa'nın ayakları dibinde, Efendi'nin ağzından çıkan her sözü dinlerken buldular. Matta'nın müjdesi özgür bırakılan iki cinli olduğunu söylerken, Markos'un müjdesinin sadece ikisinden birinin hikâyesi üzerine odaklandığına dikkat etmeliyiz. Fakat mesele İsa'nın onları fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal olarak iyileştirmiş olmasıdır.

Markos 5:18-20 ayetlerini oku. Bu değişmiş iki cinli, iki yeni imanlı açık bir şekilde İsa ile kalmak istedi, fakat İsa onları ne yapmaya gönderdi?

“Bu adamlar, İsa'nın öğretisini sadece birkaç dakikalığına dinleme şansına sahip oldular. O'nun yaptığı bir tek vaazı bile bizzat dinleme fırsatları olmamıştı. Onlar, İsa ile her gün birlikte olan öğrencilerin eğitildiği gibi halkı eğitemezlerdi fakat İsa'nın Mesih olduğu gerçeğinin kanıtını kendi öz kişiliklerinde taşıyorlardı. Kendilerinin bildiklerini, gördüklerini, duyduklarını ve İsa'nın gücünü nasıl hissettiklerini anlatabilirlerdi. Kalbine Allah'ın lütfu erişen herkes bunu yapabilir”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 321, (*Çağların Arzusu*, s. 340). Onların tanıklıkları Dekapolis'i, yani Celile Gölü'nün kıyısındaki on kenti İsa'nın öğretilerini kabul etmeleri için hazırladı. Kişisel tanıklığın gücü budur.

Güvenle Tanıklıkta Bulunmak

1 Yuhanna 5:11–13; İbraniler 10:19–22; ve

1.Korintliler 15:1, 2 ayetlerini oku. Kutsal Yazılar Mesih'teki kurtuluşumuzu emin bir şekilde paylaşmamızı sağlayan sonsuz yaşamla ilgili hangi güvenceyi bize verir?

Kişisel olarak İsa'da kurtuluşumuzun güvencesine sahip değilsek onu başka biri ile paylaşmamız mümkün değildir. Kendimizin sahip olmadığı bir şeyi paylaşamayız. Kurtulmuş olacak kadar iyi olup olmadıklarını merak eden, sürekli olarak bir belirsizlik durumunda yaşayan dürüst Hristiyanlar vardır. Yaşlı ve bilge bir vaazcının dediği gibi, “Kendime baktığımda, kurtulmuş olma imkânı görmüyorum. İsa'ya baktığımda, kaybolmuş olma imkânı görmüyorum.” Rab'bin sözleri çağlar boyunca kesinlikle çınlamaktadır, “Ey dünyanın dört bucağındakiler,

Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok” (Yeşaya45:22).

Rabbimiz tamamıyla karşılıksız sunduğu kurtuluştaki her birimizin sevinmesini istiyor. O'nun lütfunda aklanmış olmanın ve günahın getirdiği suçun mahkûmiyetinden özgür olmanın ne demek olduğunu tecrübe etmemizi arzular. Elçi Pavlus'un Romalılar 5. bölümde de söylediği gibi, “Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz” (Romalılar 5:1). Daha sonra, “Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur”(Romalılar 8:1), güvencesini ekliyor. Elçi Yuhanna “Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur”(1. Yuhanna 5:12), diyerek onaylıyor.

İman yoluyla İsa'yı kabul etmişsek ve Kutsal Ruh'u aracılığıyla yüreklerimizde yaşıyorsa sonsuz yaşam armağanı bugün bizimdir. Bu, bir kez Tanrı'nın lütfunu ve Mesih'teki kurtuluş tecrübe ettiğimizde onu asla kaybedemeyiz demek değildir (2. Petrus 2:18–22, İbraniler 3:6, Vahiy 3:5). Her zaman ondan ayrı yürümeyi seçme özgürlüğüne sahibiz fakat bir kez O'nun sevgisini tecrübe ettiğimizde ve O'nun fedakârlığının derinliğini anladığımızda, asla bizi çok seven O Kişi'den ayrı yürümeyi seçmemeliyiz. İsa'da bize verilmiş olan lütfu başkaları ile paylaşmak için her gün fırsatlar arayacağız.

İsa'da kurtuluş güvencesine sahip misin? Öyleyse, onu hangi temele dayandırıyorusun? Neden bu güvenceye sahipsin? O nerede bulunur? Diğer bir yandan, eğer emin değilsen, neden emin değilsin? Bu güvenceyi nasıl bulabilirsin?

Tanıklık Etmeye Değer Bir Şey

“Mesih’le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu’na imanla sürdürüyorum.” (*Galatyalılar 2:20*).

Mesih’i kabul ettiğimizde kesinlikle fedakârlıklar olacaktır. O’nun teslim etmemizi istediği bazı şeyler var. İsa O’nu takip etmenin teslimiyet gerektirdiğini açıkça belirtti: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.”

Bir çarmıh üzerindeki ölüm acı verici bir ölümdür. Yaşamlarımızı Mesih’in isteklerine teslim ettiğimizde bu günahlı “eski yaradılışımız” çarmıha gerilir (*bkz. Romalılar6:6*) ve bu acı vericidir. Sevilen arzular ve hayat boyu alışkanlıklardan vazgeçme zamanları acı vericidir.

Başkaları üzerinde yaşam değiştirici bir etki yapan güçlü tanıklıklar bizim O’nun için nelerden vazgeçmiş olduğumuza değil, Mesih’in bizim için neler yapmış olduğuna odaklanır. Bu tanıklıklar bizim sözde “fedakârlıklarımıza” değil, O’nun fedakârlığına odaklanır. Mesih hiçbir zaman sürdürdüğümüzde en iyi faydayı göreceğimiz bir şeyden vazgeçmemizi istemez.

Yine de, Hristiyanlık tarihi Mesih uğruna dev fedakârlıklarda bulunmuş olanların hikâyeleriyle doludur. Bu insanlar kurtuluşu kazanmıyorlardı veya ne kadar özverili ve fedakârca olsa da, davranışları onlara Tanrı’nın önünde liyakat vermiyordu. Aksine, birçok durumda, Mesih’in kendileri için ne yapmış olduğunu fark eden bu adam ve kadınların tümü Tanrı’nın onların yaşamlarındaki çağrısına göre kurban sunağı üzerine yatmaya gönüllüydüler.

Yuhanna 1:12, Yuhanna 10:10, Yuhanna 14:27, ve 1. Korintliler 1:30 ayetlerini oku. Tanıklığımızın temeli her zaman Mesih’in bizim için yaptıklarıdır. Yukarıdaki ayetlerde belirtilen O’nun lütuf armağanlarından bazılarının listesini yap.

Yukarıdaki ayetler ışığında Mesih’in senin için ne yaptığı hakkında düşün. Tüm yaşamın boyunca adanmış bir Hristiyan olmuş olabilirsin veya muhtemelen daha dramatik bir iman etme süreci yaşamış olabilirsin. İsa’nın sana karşı ne kadar iyi olduğu ve sana vermiş olduğu amaç, barış ve mutluluk üzerine düşün. Yaşamında zor tecrübelerden geçerken sana güç vermiş olduğu zamanlar hakkında düşün.

Mesih uğruna hangi fedakârlıklarda bulunmaya çağırıldın? Tecrübelerinden başkalarına bir bereket olabilecek neler öğrendin?

EK ÇALIŞMA: Markos 5:25–34 ayetlerini oku.

“Tüm bu olaylar karşısında şaşırın halk yaşam veren bu gücün farkında değildi; fakat acı çeken kadın elini O'na uzattığında iyileşeceğine inanıyordu ve O'nun iyileştirici gücünü hissetti. Ruhsal olaylarda bu hep böyledir. Din hakkında sıradan bir konu gibi konuşmak, imandan yoksun olarak dua etmek hiçbir yarar sağlamaz. O'nu sadece dünyanın kurtarıcısı olarak kabul eden iman kişiye asla şifa getirmez. Kurtuluşa duyulan iman sadece gerçek bilgisini kabul etmekten ibaret değildir. İlahi bilginin tümünü bekleyen kişi imana sahip olmadan Allah'tan kutsama alamaz. İsa hakkındaki bilgilere inanmak yetmez; İsa'nın bizzat kendisine inanmalıyız. Bize yarar sağlayacak tek iman, O'nu kişisel bir Kurtarıcı olarak kabul eden imandır...”

“O'nun sadakatini açıkça belirtmemiz İsa'yı dünyaya tanıtmamız için Allah'ın bize verdiği bir görevdir. Eski çağlar boyunca O'nun lütfunu bildiren kutsal insanlar gibi, biz de Kurtarıcı'nın bize sunduğu lütfu kabul etmeliyiz fakat en etkili olan bizim kendi yaşadığımız olaylardır. İlahi gücün çalışmasında kendimizi gösterirken, Allah'a tanıklık ederiz. Herkesin diğer insanlardan ayrı bir yaşamı vardır ve herkes farklı olaylar yaşar. Allah bizim her birimizin övgüsünün kendisine ulaşmasını arzular. İsa'nın yaşamını örnek alarak O'nun değerli lütuflarını kabul ettiğimizde, canları kurtaran bir güç bizi sarar.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 327-328 (*Çağların Arzusu* s. 347).

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İkna edici bir tanıklığın unsurları nelerdir? Pavlus'un Elçilerin İşleri 26:1-3 ayetlerinde Agrippa önünde vermiş olduğu tanıklığı oku. Tanıklığının temeli neydi?
- ❷ Mesih'in bizler için ne yaptığı hakkındaki kişisel tanıklığımız sence neden çok güçlüdür? Yine de, şu soruyu nasıl yanıtladın: Tamam sana böyle bir şey olmuş fakat ben böyle bir şey yaşamıyorsam ne olacak? Neden senin yaşadığın bir şey bana İsa'yı takip etmem için bir şey öğretebilirsin ki?
- ❸ Daniel 7:1, 21, 22, 25, 27 ayetlerini oku. Kutsallara ne olduğuna odaklanılmış olmasına dikkat et. Küçük boynuz gücü onlara ne yapıyor? Onun tersine, Rab onlar için ne yapıyor? Kutsallar için yargılamaya dair iyi haber ne? Yargılama sonunda onlara ne veriyor?
- ❹ Kurtuluş güvencesi hakkındaki soru üzerinde düşün. Bu neden Hristiyan yaşamının böylesine önemli bir parçası? Aynı zamanda küstah olmadan nasıl kendi kurtuluşumuzdan emin olabiliriz?

Ölü kadın konuşuyor

Yazan: Andrew McClesney

Polonya'da 28 yaşındaki Yedinci Gün Adventist doktoru olan Tomasz Karauda'dan halen hayatta olan bir kadının ölüm belgesini imzalaması istendi.

Bir hemşire, kadını Tomasz'ın çalıştığı hastanenin solunum ünitesine götürdü.

Görünüşe göre kadın ölmüştü. Yıllarca sigara içtiği için akciğer kanseri olmuştu. Kadının bedeninde ölüm lekeleri gözüküyordu; özellikle sırtı tamamen morarmıştı. Genellikle kılcal damarlarından oksijen dolu kan akarken pembe olan insan cildi, kanı daha büyük damarlara toplanırken solgunlaşmıştı. Kadın için artık hiçbir şans yoktu.

“Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim” dedi Tomasz gördüğü anı hatırlayarak. “O resmen ölü gibiydi ama yine de tekerlekli sandalyede oturuyor ve konuşuyordu.”

Kadın kalabalık yoğun bakım ünitesinde hastaneye kaldırıldı, ancak elinden daha fazla bir şey gelmeyeceğini gören doktor, başka diğer durumu ciddi hastalar için bir yatak boşaltmak için onu gönderdi. Hemşire, Tomasz'a kadının solunum ünitesinde kalıp kalamayacağını sordu.

Solunum ünitesinde de boş yatak yoktu, bu yüzden Tomasz koridorun ortasına bir yatak yerleştirtti ve kadını nazikçe üzerine koydu. Bir sandalye çekerek oturdu ve sonraki iki saat boyunca kadınla konuştu.

Kadın artık git gide öldüğünü biliyordu. Yaşamındaki seçimleri için pişman olduğunu ifade etti.

“Tüm hayatımı sigara içerek geçirdim” dedi. “Keşke geri dönüp baştan alabilsem.”

Tomasz ne söyleyeceğini bilmiyordu. İncil'deki çarmlıdaki hırsızların hikayesinde gibi hissetti kendini. Kadının elini tuttu.

Sonunda kadın son nefesini vermişti. Tomasz kadının ölüm belgesini imzaladı.

Devlet tıp fakültesinde öğrenim gören Tomasz, “Hristiyan bir hekim olmak büyük bir sorumluluktur” dedi. “Hiç kimse bize tıp fakültesinde böyle bir durumla nasıl başa çıkacağımızı öğretmedi.”

Ölen kişiyi bekleyen tek şeyin ölüm olduğunu bilmesine rağmen, birisinin elini tutması ve “Her şey yoluna girecek” diyerek umut vermesinin faydalı olduğunu gördü.

“Bazen hiçbir şey söylememek en iyisi” dedi. “Bazen yapabileceğiniz tek şey birinin elini tutmak ve sessizce dua etmektir.”

Dünya günah içinde ölüyor. Birçok durumda bu ölüm morluklarını biz de görüyoruz ve durumları geri döndürülemez gibi görebiliyoruz. Birinin elini tutacak mısınız? Dua edecek misin? Onlara umut verecek misin?

Paylaşmaya Değer Bir Haber

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2. Petrus 1:12, 16–21; Vahiy 19:11–18; Vahiy 14:14–20; Vaiz 12:13, 14; Vahiy 14:6–12.

HATIRLAMA METNİ: “Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde’yi getiriyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!” (Vahiy 14:6, 7).

Mesih’in kefaretilik edici ölümü evrenseldi. Yani, nerede ve ne zaman yaşadığına bakmaksızın gelmiş geçmiş tüm insanlar içindi. Bu yüzden müjde her dilden, her kültürden ve geçmişten insan gruplarına hitap eder. Etnik farklılıklar arasına köprü kurar. O, İsa’nın yaşamı, ölümü ve dirilişle cehennemnin ilkeleri ve güçleri üzerine zafer kazandığının inanılmaz derecedeki iyi haberidir. Müjde tamamıyla İsa hakkındadır. O bizim için öldü ve şimdi bizim için yaşıyor. Bir kere bizi günahın cezası ve gücünden kurtarmaya geldi ve bizi günahın varlığından kurtarmak için tekrar geliyor. O’nun hak ettiği yaşamı biz yaşayabilelim diye bizim hak ettiğimiz ölümle O öldü. Mesih’te aklanırız, kutsanırız ve bir gün yüceltiliriz.

Kutsal Kitap İsa’nın iki gelişi üzerine odaklanır. Bir kez bizi kurtarmak için geldi ve böylesine sonsuz bir bedelle satın aldıklarını eve götürmek için geri dönecek. Kutsal Kitap’ın son bölümü olan Vahiy, özellikle dünyayı İsa’nın dönüşüne hazırlamak için yazıldı. O, bu nesil için acil bir mesajdır. Bu haftanın dersinde Vahiy’in 21. yüzyılın modern toplumu ile ilişkisini çalışacağız. İsa’nın son zaman kilisesine O’nun son zaman mesajını duyurmaları için yaptığı çağırışı hep birlikte yeniden keşfedeceğiz.

*19 Eylül Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Petrus'un “Mevcut Gerçek” Haberi

Tanrı kurtuluş tarihi boyunca, peygamberlik Sözü aracılığıyla düzenli olarak insanları gelmekte olan şeye hazırlamak için özel bir haber göndermiştir. Tanrı asla hazırlıksız yakalanmaz (*Yeşaya 46:9-10*). Halkını geleceğe hazırlamak için yargı gelmeden önce peygamberlerini yollayarak mesajını iletir (*Amos 3:7*). Tanrı Tufan'dan önceki günlerde Nuh aracılığıyla Tufan'ın gelmekte olduğuna dair bir haber yolladı. Tanrı Mısır'da yedi yıllık bolluk boyunca gelmekte olan kıtlık için Yusuf'u yükseltti. Yahudi peygamberler İsrailileri Babil orduları tarafından gerçekleştirilecek olan Yeruşalim'in yıkılışı için uyardı. Vaftizci Yahya'nın tövbe mesajı bir ulusu İsa'nın ilk gelişi için hazırladı.

2.Petrus 1:12 ayetini oku. Petrus Tanrı'nın mesajını kendi çağdaşlarına tanımlamak için hangi ifadeyi kullanıyor?

2. Petrus 1:16–21 ayetlerini oku. Petrus ve öğrencilerin ilan ettiği bu “mevcut gerçek” mesajı neydi?

Birinci yüzyılın sonsuz önemdeki mesajı Mesih'in gelmiş olduğuydu. Baba'nın sevgisi Mesih'in çarmıhtaki ölümü ile gösterilmişti. “Günahın ücreti ölüm” olsa da, sonsuz yaşam Mesih aracılığıyla herkes için güveneye alınmıştı. İmanla onu kabul edip etmeyeceğimiz bizim seçimimizdir (*Romalılar 3:23, Romalılar 6:23, Efesliler 2:8*). İsa'daki bu kurtuluş haberi asla geçerliliğini yitirmeyecektir. Bu her nesil için mevcut gerçektir.

Kutsal Kitap'ın son bölümü olan Vahiy İsa'yı ve bir halkı O'nun yakında gerçekleşecek olan gelişine hazırlamak için, O'nun sonsuz kurtuluşunu son zamanlar bağlamında gösterir. İnsan geleneğinin ve benmerkezci dindarlığın yanlışlığını açığa çıkarır. Vahiy başlangıçtan sona kadar İsa'yı ve O'nun insanlık için işini ortaya koyar.

İsa, Baba'nın karakterinin gerçek tanıklığıdır. O “dünya krallarına egemen olan”dır. O “bizi seven, kaniyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan” Mesih'dir (*bkz. Vahiy 1:1-6*). Vahiy tamamıyla İsa ve yakında gerçekleşecek dönüşü için halkını hazırlamaya yönelik O'nun son zaman mesajı hakkındadır.

Vahiy kitabı hakkında düşündüğünde aklına ne geliyor? Düşüncelerin İsa'dan çok canavarlar ve peygamberlik sembolleri üzerine mi? Sence İsa neden Vahiy kitabında bize peygamberlikler verdi? Bunlar O'nun insanlık için sevgi dolu planlarını nasıl ortaya koyuyorlar?

Vahiy'in Son Zamanlara Odaklanması

Müjdeler öncelikle Mesih'in ilk gelişine odaklanırlar. O'nun doğumu, yaşamı ve hizmeti, ölümü ve dirilişinin hikâyesini anlatırlar. O'nun ikinci gelişinden bahsetseler de, bu onların vurguladığı ana konu değildir. Fakat Vahiy'in öncelikli odağı yüzyıllardır süren çağların çatışmasının doruk noktasıdır. Onun tüm büyük peygamberlikleri Rabbimiz'in yücelik içinde gelişyle sona erer.

Vahiy 1:7, Vahiy 11:15, Vahiy 14:14–20, ve Vahiy 19:11–18 ayetlerini oku. Bu ayetlerin her birinde hangi benzer sonucu görüyorsun?

Vahiy'in ilk bölümünden son bölümüne kadar her peygamberliğin doruk noktası İsa'nın gelişidir. “Boğazlanmış Kuzu” (*Vahiy 5:12*) tekrar “Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi” (*Vahiy 19:16*) olarak geliyor. Halkına baskı ve zulüm uygulayan tüm düşmanları yenecek (*Vahiy 17:14*). Onları bu günahın kâbusundan kurtaracak ve onlara yücelik getirecek. İyi ve kötü arasındaki büyük mücadele sona erecek. Dünya yenilenecek ve kurtulmuş olanlar Rableri ile birlikte sonsuza dek yaşayacaklar (*Vahiy 21:1–4*).

Vahiy 22:7 ayetinde (*ayrıca bkz. 12, 17 ve 20*), İsa şöyle diyor: “İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!” Bu yüzden, İsa'nın tüm insanlığa çağırısı O'nun sevgisine cevap, lütfunu kabul ve yakında gerçekleşecek olan geliş için O'nun gerçeğini takiptir. Vahiy İsa'nın daveti ile biter, “Ruh ve Gelin, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın” (*Vahiy 22:17*).

Rabbimiz sonsuz yaşam arayan herkesi O'na gelmeye davet eder. Sonra, kurtuluş mesajını kabul etmiş ve içtenlikle O'nun dönüşünü bekleyen bizleri diğer İnsanları O'nun sevgi mesajını kabul etmeye davet etme işinde O'na katılmaya çağırıyor. Bizi O'nun yakında gerçekleşecek dönüşü için dünyayı hazırlamak üzere mesajını iletme görevine gönderiyor. İsa ile O'nun dünyadaki görevine katılmaktan daha büyük bir ödül yoktur. Mesih'in son günlerdeki kurtuluş planında O'nunla işbirliği yapmaktan daha tatmin edici bir şey yoktur.

Mesih, tez geliyor mu? Yuhanna bu sözleri 2.000 yıl önce yazdı. Fakat ölümlerin durumuyla ilgili anlayışımız doğrultusunda, neden Mesih'in ikinci geliş her birimiz için kişisel bir tecrübedir ve asla ölümümüzden sonra geçen bir andan daha fazlası değildir? Bu gerçek aslında Mesih'in gelişinin ne kadar yakın olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı olur?

Vahiy'in Son Zaman Mesajı

Vahiy'in merkez üssü 14. bölümdür. Bu bölüm insanlık tarihinin son günlerinde yaşayan Tanrı'nın halkı için olağanüstü önemlidir. Tanrı'nın son zaman mesajını insanlığa açar. Bu son zaman mesajı Tanrı'nın halkı ve insanlık için hayati önemlidir.

Vahiy 14:14–20 ayetlerini oku. Rabbimiz'in dönüşünü resmetmek için burada hangi sembol kullanılmış?

Biçim vakti veya hasat zamanı Kutsal Kitap boyunca Mesih'in dönüşünü tanımlamak için kullanılmıştır (*Matta 13:37–43, Markos 4:29*). Vahiy 14. bölümdeki olgunlaşmış ekinin hasadı doğruların kurtuluşunu temsil ederken, fazlasıyla olmuş üzümün hasadı kötülerin yok oluşunu tasvir eder. Vahiy 14:6–12 erkek ve kadınları dünyanın nihai hasadına hazırlamak için acil bir son zaman mesajı içerir.

Vahiy 14:6, 7 ayetlerini oku. Bu iki ayette bulunan mesajın özü nedir? Yedinci Gün Adventistleri olarak kim olduğumuzu anlamamıza nasıl yardımcı oluyorlar?

Vahiy 14'deki ilk meleğin mesajı yaşamlarında bir amaca sahip olma özlemi çeken 21. Yüzyıl nesline hitap etmektedir. Herkes için bağışlanma sağlayan Tanrı'nın lütfunun müjdesini sunar. O bizim günah suçumuzu temizler ve bize galip gelenler olma gücünü verir. Bu mesaj Mesih'in bizi yarattığı ve kurtardığı gerçeğinde herkese şahsi değer için bir temel sağlar. Bir gün, Tanrı'nın son yargısında tüm adaletsizliklerin sona ereceğini işaret eder. Bu inanılmaz derecede iyi haberdir çünkü adaletsizliğin sonsuza dek sürmeyeceğini ortaya koyar.

“Özel bir anlamda, Yedinci Gün Adventistleri dünyada gözcüler ve ışık taşıyıcılar olarak atanmışlardır. Mahvolmakta olan dünyaya verilecek son uyarı onlara teslim edilmiştir. Allah'ın Sözü'nden çıkan muhteşem ışık onların üzerinde parlar. Onlara en ciddi önemdeki bir iş verilmiştir: birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarının duyurulması. Bunun kadar önem taşıyan ikinci bir iş daha yoktur. Dikkatlerini başka hiçbir şeyin çekmesine müsaade etmemelidirler.”—Ellen. G. White, *Evangelism (Müjdecilik)*, s. 119, 120. Kilise olarak, fakat daha önemlisi kişisel olarak, bu sözleri nasıl kalbimize yazabiliriz?

Tanrı'nın Mesajını Daha Dolu Anlamak

Vahiy'in son zaman mesajı İsa'yı tüm insanlık için kurtarıcı lütfunun doluluğunda sunar (*Vahiy 14:6*). Tanrı'dan "korkun" veya O'nun emirlerine saygı göstererek ve O'nun yargısının ışığında yasasına uyararak yaptığınız her şeyde O'nu yüceltin çağırısı içten bir çağrıdır (*Vahiy 14:7*). "Tanrı'dan kork[-mak]" nasıl düşündüğümüz ile de bağlantılıdır. O, Tanrı'ya hoşnut etmek ve tüm düşüncelerimizde O'nu birinci sıraya koymamız için bir çağrıdır. O bizi Tanrı'nın isteğine göre yaşamaya yönlendiren bir itaat düşüncesidir (*Mezmur 3:7, Elçilerin İşleri 9:31, 1. Petrus 2:17*). Bu mesaj bizi Tanrı'ya yüceltmeye de davet eder. Tanrı'ya yücelik vermek yaşamlarımızın her alanında ne yaptığımız ile ilgilidir.

Vaiz 12:13, 14 ve 1.Korintliler 6:19, 20 ayetlerini oku. Bu ayetler Tanrı'dan korkmanın ve O'na yücelik vermenin ne demek olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı olurlar?

Ahlaki sorumluluğun olmadığı, milyonlarca insanın sadece kendilerine hesap vermek zorunda olduklarını hissettiği bir çağda bu yargı saati mesajı bizlere yaptıklarımız için sorumlu olduğumuzu hatırlatır. Tanrı'ya saygı gösterme, Tanrı'ya itaat etme tavrı ile yargı arasında bir ilişki vardır. İtaat İsa ile kurtarıcı bir ilişkinin meyvesidir. Sadece O'nun doğruluğu yargıyı geçmek için geçerlidir ve O'nun doğruluğunda güvendeyiz. O'nun doğruluğu aracılığıyla yaptığımız her şeyde O'nun adını yüceltmek için yaşarız.

Vahiy 14:7, Vahiy 4:11, Yaratılış 2:1–3 ve Mısır'dan Çıkış 20:8–11 ayetlerini oku. Tanrı'ya doğru ibadet etmenin tüm temeli nedir ve Sebti Günü bu anlayışı nasıl yansıtır?

Şeytan Sebti Günü'ne saldırdı çünkü O'nun ibadetin tam kalbi olduğunu biliyordu. Sebti Günü Mesih'i yaratıcı olarak yüceltir ve her yerdeki insanları "göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana" tapınmaya çağırır (*Vahiy 14:7*). Evrim çağıyla ilgili konuşur. Bizi yaratmış ve O'nda gerçek değerimizi anlamamızı sağlamış olan İsa'ya tapınmaya bizleri geri çağırır.

Tanrı'nın Yaratıcımız olduğunu, böylece kimin sadece tapınmaya layık olması gerektiğini bize hatırlatan Sebti Günü'nün ne kadar önemli olduğunu düşün. Sonuçta, O'nun Yaratıcımız olduğunu hatırlamamıza yardımcı olmak için her hafta yaşamlarımızın yedide birini O'na ayırmamızı emreden emir kadar önemli diğer emirler nelerdir?

Tanrı'nın Son Çağrısı

Vahiy 14:8, Vahiy 17:3–6, ve Vahiy 18:1–4 ayetlerini oku. Bu ayetlerden ruhsal Babil hakkında ne öğreniyoruz?

Vahiy kitabında “Babil” terimi, insan çabaları, insan yapımı gelenekler ve sahte doktrinler üzerine kurulu sahte bir dini sistemi simgeler.

Babil, insanları ve onların şahsi doğruluklarını İsa'nın ve O'nun günahsız yaşamının üzerine yükseltir. Dini liderlerin emirlerini Tanrı'nın emirleri üzerine koyar. Babil putperestliğin, güneşe tapınmanın ve ruhun ölümsüzlüğü ile ilgili yanlış öğretinin merkeziydi. Bu sahte dini sistem Babil'in kadim dini uygulamalarına ve ibadetlerine sinsice entegre oldu. Tanrı'nın ölmekte olan gezegenimize son zaman mesajı İsa'nın ve O'nun doğruluğunun mesajıdır. Göğün çağrısını yansıtır, “Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!... Ey halkım!... çık oradan!” (Vahiy 18:2, 4). Tanrı Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ni tüm doluluğuyla Mesih'in mesajını yükseltsin diye ilahi olarak ortaya çıkardı. İsa'yı yüceltmek demek O'nun öğrettiği her şeyi yükseltmek demektir. O “yol, gerçek ve yaşam” (Yuhanna 14:6) Olan'ı duyurmaktır. İsa'nın gerçeğinin karşıtı olan Babil'in yanlışlarını ortaya çıkarmaktır.

Vahiy 14:7, 9–11 ayetlerini oku. Bu ayetlerde ibadetin hangi karşıt öğelerinin altı çiziliyor?

Vahiy 14 iki farklı tapınmayı tanımlar: Yaratıcı'ya tapınma ve canavara tapınma. Bu iki tapınma Tanrı'nın tapınma gününün etrafına odaklanır, gerçek Sebt Günü ve sebt Günü'nün yedeği veya taklit Sebt Günü. Sebt Günü Yaratıcımız, Kurtarıcımız ve gelecek Kralımız olan Mesih'te sahip olduğumuz rahatı, güvenceyi ve güveni temsil eder. Taklit gün insan düşüncesi ve insan yapımı kanunlara dayalı bir insanı ve taklit bir yedeği temsil eder.

Vahiy 14:12 ayeti. Özellikle önceki ayetlerin bağlamında bu ayet ne diyor? Bu ayette hem yasa hem de lütuf nasıl ortaya konuyor ve bu bize yasa ve lütfun nasıl müjdenin iki ayrılmaz yanı olduğu konusunda ne öğretmeli?

EK ÇALIŞMA: “Tanrı eski İsrail’i çağırıldığı gibi bugün de kilisesini dünyada bir ışık olmaya çağırıyor. Gerçeğin güçlü satırı aracılığıyla (birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajları) onları dağıttığı kiliselerden ve dünyadan Kendisi’ne kutsal bir yakınlığa çağırıyor. Onları yasasının emanetçileri yaptı ve bu zaman için peygamberliğin büyük gerçeklerini onlara teslim etti. Kutsal vahiylerin İsrail’e teslim edilmesi gibi, dünyaya duyurulması gereken kutsal bir emanettir bunlar.”

“Vahiy 14’ün üç meleği Tanrı’nın mesajının ışığını kabul eden ve dünyanın dört tarafında uyarıyı duyuran temsilcileri olarak ilerleyen insanları temsil eder. Mesih takipçilerine ilan eder: “Dünyanın ışığı sizsiniz.” Matta 5:14. İsa’yı kabul eden her cana Golgota’nın çarmıhı şöyle der: (Canın değerine bakın). “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun.” Markos 16:15. Hiçbir şeyin bu işi gizlemesine izin verilmez. Bizim için en önemli iş budur. Bu sonsuzluk gibi geniş kapsamlı bir iştir. İsa’nın insanların canlarının kurtuluşu için kurbanlıkta ortaya koyduğu sevgisi O’nun tüm takipçilerini harekete geçirecek.”

“Mesih kendisini O’na teslim eden her insanı kabul eder, ah, ne kadar da sevindirici! İnsanı ilahi olan ile birliğe taşır ki beden almış sevgisinin sırlarını dünyaya açıklayabilsin. O’nu konuş, O’nun hakkında dua et, O’nun şarkısını söyle, O’nun gerçeğinin mesajı ile dünyayı doldur ve sınırların dışına çıkmak için çabalamaya devam et.” —Ellen G. White, *Counsels for the Church (Kilise İçin Tavsiyeler)*, s. 58, 59.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Vahiy 14. bölümdeki üç meleğin mesajı Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin özünü nasıl tanımlar?
- ❷ Sebti Günü ve temsil ettiği şeyin önemi hakkında düşün. Bu hafta gördüğümüz üzere mesajın içeriği çok önemlidir. Tanrı O’nu Yararıcımız ve Kurtarıcımız olarak hatırlamamız için yaşamlarımızın yedide birini O’na ayırmamızı emreder. Ayrıca, kutsal dağın veya kutsal şehrin aksine, ibadet etmek için ona gitmemiz gerekmiyor. Sebti Günü her hafta saatte bin kilometre hızla (en azından ekvator yakınında) bize gelmektedir. Bu gerçek bize günün önemini ve neyi işaret ettiğini anlamamıza nasıl yardımcı olur?
- ❸ Babil’in düşüşü fikrini veya canavarın işareti konusunu en güzel şekilde nasıl açıklayabiliriz? Yani, tüm çabamıza rağmen bazı insanların yine de alınacağını anlamamız gerekse de, bu gerçekleri mümkün olan en barışçıl şekilde nasıl gösterebiliriz?

Sonraki Yaşamda Adventist Olmak

Yazan: Andrew McChesney

Yaşlı kadın, Güneydoğu Asya'daki bir Sebt dersini dikkatle dinliyordu.

Sebt Okulu ders kitabı titizlikle doldurulmuştu. Kutsal Kitabındaki her ayete baktı. Kutsal Kitap'taki birçok ayetin altını çizmişti. Sunusunu da vermişti.

Kilise üyeleri tarafından "Nine" olarak bilinen kadın, adeta ideal bir Yedinci Gün Adventist kilisesi üyesiydi

ABD kilise önderi Gregory Whitsett, ibadetten sonra Adventist olmak için neden dini görüşünün olmadığı bir dünya görüşünü bıraktığını sormak için nine ile bir araya geldi.

Nine, 5 yaşındayken bir kazada ailesini kaybetmesini ve daha sonraları kötü ruhların onu yıllarca taciz etmesiyle ilgili trajik bir hikaye anlattı. Doktorlardan ve manevi ortamlardan yardım istemiş ancak verilen ilaçlar ve tedavi yöntemleri ona sadece geçici bir rahatlama sunmuştu.

Bir gün, bir Adventist bir pastör ninenin yanındaki eve taşındı ve nine merakla insanların her Cuma akşamı pastörün evinde toplandığını izledi. Neler olduğunu öğrenmek ve müziği duymak için kapısında durdu. Haftadan haftaya müziği dinlerken içini bir huzur dolduruyordu. Pastör onu eve gelmeye ikna edemedi ama pastor ninenin ruhsal problemlerini öğrendi ve beraber dua etmeyi teklif etti. Nine kabul etti ve kötü ruhlar temelli olarak onu terk etti. Minnettarlıkla dolu olarak İsa'yı kabul etti ve Adventist Kilisesi'ne katıldı.

Adventist Kilisesinin Küresel Misyon programının bir parçası olan Doğu Asya Dinleri Merkezi yöneticisi Whitsett, nineden İsa'nın onun için ne anlama geldiğini açıklamasını istedi.

"İsa benim için her şey demek" dedi yaşlı kadın, bir misyoner-tercüman aracılığıyla. "O beni iyileştirdi ve bana huzur verdi. Karşılaştığım herkese yardım edemem ancak İsa hakkında konuşabilirim. Ben yaşlı bir kadının ve yaşamak için az zamanım kaldı. İsa'yı o kadar çok seviyorum ki bir sonraki hayatımda da Adventist olmaya karar verdim".

Misyoner-tercüman afallamıştı. Kitab-ı Mukaddes'i beraber çalışmışlar ve kadının eski hayatını tamamen terk ettiğini düşünmüştü.

Kilise önderleri, ninenin durumunun, diğer dünya dinlerini ve geleneksel animist [hayvan tapımı] uygulamaları takip etiketten sonra Hristiyan olan insanlar arasında nadir olmadığını söylüyorlar.

Lütfen Uluslararası Heyet Merkezlerinin çalışmaları ve nine gibi olan diğer insanlar için dua edin.

İmanda Bir Adım

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Filipililer*2:5–11; *Matta* 4:18–20; *Elçilerin İşleri*9:3–6, 10–20; *Yuhanna* 21:15–19; *1.Yuhanna* 3:16–18.

HATIRLAMA METNİ: :“Mesih İsa’daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı’ya eşitliği sınıksı sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı” (*Filipililer* 2:5–7).

Göklerin yüceliğini, meleklerin tapınmasını ve Baba’nın paydaşlığını bırakmak tarif edilemez bir fedakârlıktı. Fakat, İsa bu acı ve ölüm dünyasına Baba’nın sevgi karakterini göstermeye, düşmüş insan ırkını geri kazanmaya ve tüm insanlığı kurtarmaya geldi. “Kurtarılanlar, Kurtarıcı ile birlikte Allah’ın huzuruna çıkıncaya dek, kurtarılanın gerçek değerinin farkına asla varılamaz. Sonsuz yaşam diyarının görkemi mest olmuş hislerimizi o an kaplar. Böylece biz, İsa’nın tüm bunları bizim için yaptığını, bunun için gökyüzünün tüm görkeminden vazgeçtiğini ve bizim için başarısız olma ve kaybetme riskini göze aldığı hatırlayacağız. Böylece kendi tacımızı onun önüne bırakarak Mesih’i yücelteceğiz ve övgü dolu şu şarkıyı söyleyeceğiz: “Boğazlanmış Kuzu, gücü, zenginliği, bilgeliği ve kudreti, saygıyı, yüceliği ve övgüyü almaya layıktır. Vahiy 5:12.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* s.116 (*Çağların Arzusu* s. 131).

İsa’nın bizim kurtuluşumuz için yaptığı fedakârlık hesaplanamaz. O’nun yönlendirmesine cevap verdiğimizde, O’nun emrini kabul ettiğimizde ve O’nun krallığı için kaybolmuş insanlara ulaşmada O’nunla birleştiğimizde bizi fedakârlık yapmaya çağırır. Her ne kadar bizim fedakârlıklarımız O’nunki ile karşılaştırılmazsa da can kazanma hizmeti bizim için imanda bir sıçramadır. Bizi rahat bölgelerimizden keşfedilmemiş sulara yönlendirir. Rabbimiz bizi bazen fedakârlıklar yapmaya çağırır fakat sunduğu sevinçler çok daha büyüktür.

*26 Eylül Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İsa'nın Kendini Feda Eden Sevgisi

Elçi Pavlus bizi Mesih'teki düşüncenin içimizde yaşamasına "izin vermeye" teşvik eder. Bu bizi bazı şaşkırtıcı sorulara yönlendirir. Mesih'in düşüncesi nasıl bir şeydi? O'nun düşünce yapısına hâkim olan neydi? O'nun düşüncelerinin özü neydi?

Mesih'in düşüncelerinin merkezini ve tüm yaşamına hakim olan modeli nasıl ortaya koyuyorlar?

İsa sonsuzluktan beri Tanrı ile eşitti. Pavlus bu ebedi gerçeği şu sözlerle ilan eder, "Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı" (*Filipililer 2:6*). "Öz" olarak tercüme edilen kelime Grekçe'de morphe dir. Bir şeyin tam özü demektir. Aynı değerde olan iki şeyi bağlar. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi konuyu şöyle açıklar: "Bu, Mesih'i Baba ile eşit kılar ve O'nu diğer tüm güçlerin çok üstüne yerleştirir. Pavlus Mesih'in gönüllü alçalmasının derinliğini daha canlı bir şekilde resmetmek için buna vurgu yapar."—Cilt 7, s. 154. Ellen G. White O'nun ebedi doğası hakkında konuşurken ekler, "Mesih'teki yaşam özgündür, borç alınmamış ve üretilmemiştir."—*Çağların Arzusu*, s. 530. Ezelden beri Tanrı ile eşit olan İsa "Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı." Bu da şaşkırtıcı bir Grekçe ifadedir. Tam olarak şöyle tercüme edilebilir "terk etti veya vazgeçti." İsa bir insan formuna bürünmek ve insanlığın alçakgönüllü bir hizmetkârı olabilmek için gönüllü olarak ayrıcalıklarını ve Tanrı'ya eşit olan imtiyazlarını "terk etti veya onlardan vazgeçti." Bir hizmetkâr olarak tüm evrene göğün sevgi yasasını gösterdi ve sonunda çarşıta sevginin nihai işini sergiledi. Bizim yaşamlarımızı sonsuza dek kurtarsın diye kendi yaşamını verdi.

İsa'nın düşüncesinin özü kendini feda eden sevgiydi. İsa'yı takip etmek demek O'nun bizi sevdiği gibi sevmek, O'nun hizmet ettiği gibi etmek, O'nun çalıştığı gibi çalışmak demektir. İsa'nın Kutsal Ruh aracılığıyla bencil arzularımızı terk ettirmesine izin vermek bir şeylere mâl olacaktır. O İsa'nın her şeyine mâl oldu. Fakat Kutsal Yazı İsa hakkında şöyle diyor, "Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı" (*Filipililer2:9*).

Cennet dünyada yapacağımız her fedakârlığa değecektir. Bu yolculukta fedakârlıklar olacaktır fakat hizmet etmenin sevinci bugün onları bastıracaktır ve Mesih ile sonsuzluk boyunca yaşamının sevinci burada yaptığımız tüm fedakârlıkları önemsiz gösterecektir.

En son Mesih için gerçekten benliğini öldürmen gereken zaman ne zamandı? Cevabın Hristiyan yürüyüşün hakkında sana ne diyor?

Adanma Çağrısı

Petrus ve Yuhanna olduğunuzu düşünün. Güzel bir Celile sabahında, güneş gecenin soğuk havasını kovarak yeni doğmuş. Düşüncelerinizde tek bir şey var: balık tutmak, hem de bol bol. Son zamanlarda iyi balık vardı ve bol balık tutacağınız yeni bir günü sabırsızlıkla bekliyorsunuz. Derken sabahın ilk ışıkları arasından O'nun, Nasıralı İsa'nın yaklaştığını görüyorsunuz. Birkaç dakika sonra tüm yaşamınızın değişeceğini bilmiyorsunuz. Bir daha asla aynı olmayacaksınız.

Matta 4:18–20 ayetlerini oku. Sence Petrus ve Yuhanna neden Mesih'i takip etmek gibi böyle radikal bir taahhütte bulunmaya karar verdiler? Ayetler içinde Mesih'in onları balık tutmaktan daha yüce bir amaca çağırdığını gösteren şeyler nelerdir?

Yuhanna'nın müjdesinden öğrendiğimiz kadarıyla bu adamlar İsa hakkında bir yıldan fazladır bir şeyler biliyorlardı fakat O'na tam bir bağlılık göstermemişlerdi. Yine de, Mesih'in görünüşünde, sözlerinde ve davranışlarında bu Celileli balıkçıları ilahi bir çağrıya davet ettiğine dair ilahi bir hal olmalı. O'nu takip etmek için teknelerini, mesleklerini ve tanıdık çevrelerini bırakmalarının sebebi daha yüce bir amaca çağrıldıklarını hissetmiş olmalarıdır. Bu sıradan balıkçılar olağandışı bir amaç için çağrıldıklarını anlamışlardı. Tanrı bugün seni mesleğini bırakmaya çağırıyor olabilir fakat O seni olağanüstü bir amaç için çağırıyor. Yani, O'nun isminin yüceliği için sevgisini paylaşmaya ve gerçeğinin tanıklığını yapmaya çağırıyor.

Matta 9:9'daki vergi görevlisi Matta'nın çağrısı hakkında düşün. Bu ayette oldukça göze çarpan ne görüyorsun?

Roma dünyasında vergi görevlileri genellikle resmi gücünü sıradan insanlara baskı yapmak için kullanan haraççılardı. Tüm İsrail'de en çok nefret edilen ve aşağılanan karakterleriydi. Mesih'in "Ardımdan gel" çağrısı Matta'nın önceden İsa hakkında duyduğunu ve kalbinden O'nu izlemeyi istediğini varsayıyor. Davet geldiği anda o hazırды. Mesih'in onu kabul etmesine ve öğrencilerinden biri olmaya çağırmasına şaşmıştı.

Her birimizin kalbinin derinliklerinde bu yaşamda daha farklı bir şey için bir özlem vardır. Biz de yaşamaya değer, daha büyük, daha asil bir amaç için yaşamak istiyoruz. Mesih bu nedenle, Matta gibi bizi de çağırılmaktadır.

İnsanların İsa'yı izlemek için vazgeçmek zorunda kaldığı şeyler hakkında düşün. Neden nihayetinde her zaman buna değecek?

Pavlus: Tanrı'nın Seçilmiş Aracı

Pavlus Mesih'i kabul ettiğinde tüm yaşamı radikal bir şekilde değişti. Mesih ona tamamıyla yeni bir gelecek verdi. Onu rahat alanından çıkıp tahmin bile edemeyeceği deneyimlere yönlendirdi.

Kutsal Ruh'un rehberliği aracılığıyla elçi Pavlus Tanrı Sözü'nü Akdeniz'de binlerce insana duyurdu. Tanıklığı Hristiyanlık ve dünya tarihini değiştirdi.

Elçilerin İşleri 9:3–6, 10–20 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın Pavlus'un yaşamı için ilahi bir amacı olduğunu nasıl ortaya koyuyorlar?

İsa, adına tanıklık yapmaları için genelde en ihtimal dışı adayları seçer. Cinliler, Samiriyeli kadın, bir hayat kadını, bir vergi görevlisi, Celileli balıkçılar ve şimdi de Hristiyanlığın ateşli bir zulmedicisi. Bunların hepsi lütf aracılığıyla değiştirilmiş ve Mesih'in yaşamlarında yaptıklarının hikâyesini anlatmak için yüreklerinde sevinçle yollanmışlardı. Her biri hikâyeyi anlatmaktan asla yorulmadı. Mesih'in onlar için yaptığı şey o kadar muhteşemdi ki, paylaşmak zorundaydılar. Sessiz kalamazlardı.

Elçilerin İşleri 28:28–31 ile 2. Timoteos 4:5–8 ayetlerini karşılaştır. Bu ayetlerde Pavlus'un can kazanma hizmeti içinde tüm yaşamını Mesih'e verme taahhütünde asla sallanmadığına dair hangi belirtiler var?

Pavlus yaşamının sonunda, Roma'da ev hapsindeyken "Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi[nin] öteki uluslara" gönderilmiş olduğunu onaylar (*Elçilerin İşleri 28:28*). Kayıtlara göre kendisini ziyaret eden herkesi kabul etmiş ve onlara Söz'ü vaaz etmiştir (*Elçilerin İşleri 28:30, 31*). Yaşamının sonunda Timoteos'a müjdeci bir iş yapmasını öğütler ve kendisi hakkında şunu söyleyebilir: "Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum" (*2 Timoteos 4:7*).

Bizim çağımız Pavlus'un ki kadar etkileyici olmasa da, dünyayı değiştirme işinde her birimizi O'na katılmaya çağırıyor. Net olan bir şey var ki, yıllar boyunca karşılaştığı zorluklara rağmen (*bkz. 2. Korintliler 11:25-30*) Pavlus Rab'deki çağrısına sadık kaldı. İsa takipçilerinin bu eski zulmedicisinin nasıl etkili ve sürekli bir Hristiyan imanı savunucusu (İsa'dan hariç) haline geldiğinin hikâyesi yaşamını Rab'bin işine adayan bir kişi aracılığıyla Rab'bin neler yapabileceği hakkında güçlü bir tanıklık oluşturur.

Tanrı seni ne yapmaya çağırdı? Onu yapıyor musun?

Sevginin Gerekleri

Sevgi kendisini eylemde gösterir. Mesih'e karşı duyduğumuz sevgi bizi kayıp insanlık için bir şeyler yapmaya zorlar. Pavlus bunu Korint'teki kiliseye yazarken ifade etti: "Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir" (2.Korintliler 5:14). Hristiyanlık öncelikle kurtulabilmek için sadece kötü şeylerden "vazgeçmek" demek değildir. İsa kurtulabilsin diye gökteki kötü şeylerden "vazgeçme[di]." Başkaları kurtulsun diye O iyi şeylerden vazgeçti. İsa bizi sadece zamanımızı, armağanımızı ve hazinelerimizi O'nun işine vermeye davet etmez, yaşamlarımızı vermeye davet eder.

İsa Celile gölünün kıyısında öğrencileriyle bir sabah toplantısı sırasında ilahi sevginin gereklerini ustaca özetledi.

Yuhanna 21:15–19 ayetini oku. İsa Petrus'a üç defa hangi soruyu sordu? İsa Petrus'a bu özel soruyu neden üç kez sordu?

Petrus Rabbini üç kez inkar etti ve İsa Petrus'un ağzından üç kez bir sevgi cevabı aldı. İsa öğrencilerinin önünde Petrus'un ilahi bir sevgi ile affedileceği ve İsa'nın yine de ona kendi işi içinde bir görev vereceği konusundaki güven-cesini yeniden inşa ediyordu

Yuhanna 21:15–19 ayetlerini tekrar oku, bu sefer Petrus'un Mesih'e duyduğu sevgiyi onaylamasına karşı İsa'nın cevabına dikkat edin. İsa cevap olarak ona ne dedi?

İlahi sevgi aktifdir, pasif değil. Gerçek sevgi sıcak bir histen, güzel bir fikir-den daha fazlasıdır. Adanmışlık içerir. Sevgi bizi hareket etmeye zorlar. Bizi kaybolmuş bir dünyada, müthiş bir ihtiyaç içinde olan Tanrı'nın çocuklarına ulaşmaya yönlendirir. İsa Petrus'a "Koyunlarımı otlat" dediğinde bu hem bir emirdi, hemde güvencenin bir tekrarıydı. Efendi sevgiye bir cevap almak istedi ve aynı zamanda tutuklandığında Petrus'un tamda Mesih'in demiş olduğu gibi, gerçekten utanç verici bir şekilde, İsa'yı sadece inkâr etmekle kalmayıp lanetleyerek reddedecek olmasına rağmen, hala O'nun için yapacak bir işi olduğu konusunda Petrus'u cesaretlendiriyor.

Yani? Rabbiniz'i çok kötü bir şekilde başarısızlığa uğratmış olabilirsiniz. O'nu davranışlarınızla birden fazla kez inkâr etmiş olabilirsiniz. İyi haber şu ki, lütuf hala erişilebilirdir ve Tanrı'nın sizinle işi henüz bitmemiştir. Yapmaya gönüllüyseniz hala O'nun işinde size bir yer vardır.

Petrus gibi hiç Rab'bi "inkâr" ettin mi? Ettinse bu hikâye, sadece Petrus'un inkârı değil fakat Mesih'in Petrus'a söylediği sözler de, sana ne söylüyorlar?

Sevginin Adanması

İsa ve Petrus arasındaki konuşmanın sonunda ikisinin sahilde yürüdüğünü görüyoruz. Dalgalar kıyıya vururken İsa Petrus'a öğrenciliğin bedelini anlatıyor. İsa'nın "Koyunlarımı otlat" çağrısını kabul ederse açıkça nelerle karşılaşacağını bilmesini istiyor.

Yuhanna 21:18, 19 ayetlerini oku. İsa neden Petrus'a öğrenciliğin bedelini anlatıyor? Sence İsa neden Petrus'a hayatının bu anında böyle ürkütücü bir şey açıkladı?

Mesih bu sözlerle Petrus'un bir gün tecrübe edeceği şehitliği önceden söyledi. Elleri bir çarımh üzerinde bağlanacaktı. Mesih bu açıklamayla Petrus'a bir seçim şansı verdi. O'na yaşamın en büyük sevincini sundu: Tanrı'nın egemenliği için kazanılmış canlar görmek. Pentikost gününde binlerce insanın Mesih'e geldiğini görecekti. İsa'nın adıyla mucizeler gerçekleştirecek ve daha fazla binlerin önünde O'nu yüceltecekti. Mesih'in işinde O'nunla paydaşlık etmenin sonsuz sevincine sahip olacaktı.

Fakat bu ayrıcalığın bir maliyeti olacaktı. Bir fedakârlığı, en büyük fedakârlığı gerektirecekti. Gözlerini kocaman açarak bir taahhütte bulunması gerekiyordu. Petrus şimdi biliyordu ki, İsa'nın dünyaya hizmetinde O'na katılmak için vazgeçilmesi gereken hiçbir şey çok büyük değildi.

1 Yuhanna 3:16–18 ayetini oku. Yuhanna'nın muğlak bir soyut kavram olarak kalan sevgiye alternatifi nedir? Yuhanna sevginin en büyük fedakârlığını nasıl tanımlar?

Yapmış olduğumuz hiçbir şey sonsuzlukta bir fedakârlık gibi görünmeyecek. Harcadığımız zaman ve çaba, yaşamlarımızı harcamamız çok fazlasıyla ödüllendirilmiş görünecek. Sevgiyi eyleme dönüştürmek, niyetleri yükümlülüğe dönüştürmek ne kadar büyük bir sevinç. Mesih'in elçileri olarak diğerlerine tanıklık hizmetinde müjdecilik yaparken geçmişte kalan hiçbir şeye tutunmayarak ilahi sevgiye cevap verdiğimizde yaşamlarımızın amacını yerine getiririz ve hayatın en büyük sevincini tecrübe ederiz. İsa'nın şu çok yerinde ifadesindeki gibi, "Bildiginiz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!" (*Yuhanna 13:17*). Hayatın en büyük ve en uzun süren mutluluğu, yaşamımızla Tanrı'yı yücelterek ve O'nun sevgisini ve gerçeğini dünya ile paylaşarak, varlığımızın anlamını tamamladığımızda gelir.

Hepimiz zamanın çok azı hakkında bilgiye sahip olduğumuz için sonsuzluk fikrini kavramak zordur. Fakat yinede, sonsuz yaşamı, iyi bir sonsuz yaşamı (burada sahip olabileceğimiz her şeyden dahi iyi) düşünmeye çalış. O halde neden bu kısacık zamanda diliminde buradaki hiç bir şey İsa'da sahip olduğumuz sonsuz yaşam vaadini kaybetmeye değmeyecek?

EK ÇALIŞMA: “Kilisenin ruhsal gözetmenleri kilisenin her bir üyesi Tanrı’nın işinden bir pay alsın diye verilen fırsatlar aracılığıyla yöntemler ve araçlar geliştirisin. Geçmişte bu çok sık yapılmıyordu. Planlar açık bir şekilde ortaya konmuyordu ve tüm armağanların aktif hizmette kullanılmasıyla tam olarak yerine getirilmiyordu. Bu nedenle ne kadar kişinin kaybedildiğini fark eden çok az kişi var.”

“Tanrı’nın işindeki liderler bilge komutanlar gibi tüm hat boyunca ileri hareket edecek şekilde planlar kurmalıdır. Planlamalarında üyelerin arkadaşları ve komşuları için yapabileceği işler için özel bir çalışma yapmalıdır. Tanrı’nın bu dünyadaki işi kilisemizin üyeliğine sahip erkek ve kadınlar bu işe yardıma koşmadan ve çabalarını hizmetkârların ve kilise görevlilerinin çabaları ile birleştirmeden asla bitmeyecektir.”

“Günahkârların kurtuluşu içten ve kişisel bir çalışma gerektirir. Yaşam sözünü biz onlara taşımamız, onların bize gelmesini beklememeliyiz. Ah, erkeklere ve kadınlara söyleyebileceğim sözler onları gayretli bir iş için harekete geçirebilir! Şu anda bize verilen zaman çok azdır. Sonsuz yaşamın çok yakınında bulunuyoruz. Kaybedecek zamanımız yok. Her an altın değerindedir ve birlikte çalışmaya adanmak sadece kendine hizmet etmekten çok daha değerlidir. Tanrı’yı kim gayretle arayacak ve hizmet alanında O’nun sadık işçileri olmak için O’ndan güç ve lütuf alacak?”

“Doğru bir görevde kullanıldığında bu işte büyük bir yardıma dönüşebilecek bir armağan her kilisede vardır. Şu anda kiliselerimizi inşa etmek için ihtiyacımız olan işçilerimizin güzel işi budur, kilisede armağanları (Usta’nın kullanımı için geliştirilebilecek armağanları) görmek ve geliştirmek.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church (Kilise İçin Tanıklıklar)*, cilt 9, s. 116,117.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Ellen G. White’in yukarıdaki alıntısının ana fikri nedir? Kişisel tanıklığına ve kilisenin müjdecilik faaliyetlerine nasıl bir etki yapabilir?
- ❷ Her zaman ortaya konan gerçek sevgi nasıldır? Gerçek sevgi ile çok az bağlantısı olan sahte sevgi şekilleri nelerdir?
- ❸ Sınıfta, yaşam kaybı dahil, insanların Rab için yaptıkları fedakarlıklar hakkında konuşun. Bu hikayelerden ne öğrenebilirsin?
- ❹ Pazar günü dersinin sonundaki soruya verdiğin cevap hakkında, yani Mesih için neyi feda ettiğin hakkında düşün. Gerçekten bir şey feda ettin mi? Bunu neden yaptın? Buna değer miydi? Hristiyan olmayan birine ne yaptığını ve neden yaptığını nasıl açıklayabilirsin?

İki Yıllık Hamilelik

Yazan: Andrew McClesney

Fanta Camara karnında bir şişlik fark ettiğinde çok heyecanlanmıştı. Ancak şişlik büyüdükçe hasta hissetmeye başladı. O kadar korkunç hissetti ki Gine'nin Conakry şehrindeki bir hastaneye gitti.

Bir doktor onu muayne etti ancak "Hamile değilsin" dedi.

Fanta doktora inanmadı. Hemşire olan bir akrabasından kendisini muayene etmesini istedi. "Hamilesin" dedi akrabası. "Karnında bir bebek var."

Fanta sevinçle ışıldadı. Ama yine de kendini hasta hissediyordu ve akrabası nasıl yardım edeceğinden emin değildi. Başka bir hastaneye gitti. "Hamile değilsin" dedi doktor.

Fanta üçüncü kez bir hastaneye gitti. "Hamilesin" dedi doktor. Ama o da nasıl yardım edeceğini bilmiyordu.

Haftalar geçtikçe Fanta'nın sağlığı kötüleşti. Zar zor hareket edebiliyordu.

Fanta karnındaki şişliği fark ettikten beş ay sonra yatak odasında bir yabancı belirdi. Adamın ayakları ve bacakları vardı ama bir leoparın göğüs ve yüzüne sahipti. Fanta korkmuştu. "O çocuğu karnında tutmayacaksın," dedi yabancı ve dönerek yatak odasının duvarından dışarı çıktı.

Ertesi gece, yabancı yine yatak odasında ortaya çıktı. "O çocuğu karnında tutmayacaksın" dedi. Bu her gece böyle devam etti.

Bir yıl geçti, iki yıl geçti... Üçüncü yıl başladığında Fanta hala hamile ve sefil bir haldeydi. Sonra bir anda Tranquille Fassinadouno'yu hatırladı. O mahallelerindeki tek Hristiyan olduğu için onu görmezden gelmişti ama şuan ona gitmekten başka çaresi yoktu. Fanta'nın hikayesini dinledikten sonra, Küresel Misyon önderi Tranquille üç gün boyunca dua etti ve oruç tuttu, Tanrı'dan bilgelik istedi.

Sonra Fanta'ya gitti ve Kutsal Kitabını açarak Efesliler 6:12'yi okudu: "Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır." (Yeni Çeviri 2008)

Tranquille Fanta'nın evindeki görünmeyen kötü ruhlara [düşmüş meleklerle] seslendi. "İsa Mesih'in adını kabul etmeyen tüm kötü ruhlar hemen Mesih İsa'nın adıyla burayı terk edin" dedi. Fanta'ya dönerek, "Eğer o kötü ruhu tekrar görürsen, sadece İsa'nın adıyla terk etmesini emret" dedi.

O gece, kötü ruh tekrar ortaya çıktığında Fanta uyuyordu. Kötü ruh onunla konuşmadan önce "Mesih İsa'nın adıyla burayı terket" dedi. Kötü ruh hemen o anda bir duman bulutu içinde kayboldu, asla geri dönmedi.

Üç gün sonra Fanta sağlıklı bir kız çocuğu dünyaya getirdi. "Şimdi İsa'ya inanıyorum" dedi.

Guinea ve Orta Batı Afrika'daki diğer tüm ülkelerin bölgesinde İsa'yı öğrenen insanlara On üçüncü Sebti Günü sunularımızdan dolayı teşekkür ederiz.